

**ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในระดับจังหวัดสกลนคร (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)**

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นฯ

ฝ่ายวิเคราะห์นโยบายและแผน
กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
โทร. ๐ ๔๒๗๐ ๗๐๑๐

ฉบับที่ ๓๖ /๒๕๖๙

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
เรื่อง ประกาศใช้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดสกลนคร
(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางปฏิบัติการเตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ว่าเพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่กำหนดให้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ เป็นไปตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อความผาสุกของประชาชนในพื้นที่ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อการส่งเสริมและดำเนินการให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชนในจังหวัด เพื่อสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด มีการพัฒนาเชิงพื้นที่ครอบคลุมทุกมิติ และแนวทางการพัฒนาภาคที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติและนโยบายรัฐบาล และเพื่อให้มีการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ (One Plan) จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติการเตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ให้ดำเนินการตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๗๗๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๘ เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมและระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น

อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๒ แห่งหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๑๐๕๙๔ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ เรื่อง แนวทางปฏิบัติการเตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จึงประกาศใช้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดสกลนคร (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) รายละเอียดตามคิวอาร์โค้ดด้านล่างนี้

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙

เอกสารแนบท้ายประกาศ

(นางนงนุช สิตฺโส)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

“สกลนครเมืองแห่งความสุข”

คำนำ

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศใช้ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย ค่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๗๗๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๘ เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวง มหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. ๒๕๖๒ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๑๐๕๙๔ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ เรื่อง แนวทางปฏิบัติการเตรียมความพร้อมเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการจัดทำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕) ให้แล้วเสร็จ แล้วแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ เพื่อนำไปประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด โดยเค้าโครงประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕) ให้ดำเนินการตามรูปแบบที่กำหนด นั้น

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จึงได้จัดทำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดสกลนคร (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕) เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนครใช้เป็นแนวทางในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการในระดับจังหวัดสกลนคร (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕) ต่อไป

กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
มกราคม ๒๕๖๙

สารบัญ

หน้า

อัตลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

๑

ส่วนที่ ๑ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

๑. ผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น	
๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป	๓
๑.๒ การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น	
๑.๒.๑ เชิงปริมาณ	๖
๑.๒.๒ เชิงคุณภาพ	๗
๒. ผลที่ได้จากการดำเนินงาน	
๒.๑ ผลที่ได้รับ/ผลสำคัญ	๑๑
๒.๒ ผลกระทบ	๑๓
๓. สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	
๓.๑ การดำเนินการที่ผ่านมา	๑๔
๓.๒ ปัญหาและอุปสรรค	๑๔
๓.๓ แนวทางการแก้ไข	๑๕

ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดสกลนคร (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)

๑. วิสัยทัศน์ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด/วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑๘
๒. นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑๘
๓. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)	๒๑
๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๓๑
๕. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)	๔๘
๖. แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค	
๖.๑ แผนพัฒนาจังหวัด	๗๕
๖.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	๘๘
๖.๓ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค	๙๐
๗. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด	๑๐๐
๘. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น	๑๑๒

ส่วนที่ ๓ การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับ จังหวัดสกลนคร (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)

๑. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	๑๑๙
๒. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น	๑๒๗
๓. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น	๑๒๙
๔. สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	๑๓๐

อัตลักษณ์ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

“เป็นองค์กรที่มุ่งมั่นพัฒนาจังหวัดสกลนคร
ให้เป็นเมืองน่าอยู่ ผ่านนวัตกรรม
หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
และการบูรณาการกับทุกภาคส่วนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
และความมั่นคงของคนในท้องถิ่น”

ส่วนที่ ๑

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
ทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ส่วนที่ ๑

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

๑. ผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

ตามที่พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๕ กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

- (๑) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
- (๒) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- (๓) สนับสนุนสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๔) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๕) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๖) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ เฉพาะภายในเขตสภาพตำบล
- (๖/๑) ให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนในการดูแลการจราจรและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- (๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๗ ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๗ ตร) จัดการ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษา รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก
- (๘) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

นอกจากนี้ยังมีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล บำบัดน้ำเสีย บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วางผังเมือง จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นทางหลวงชนบทตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ จัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถและตลาด ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน จัดการศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา และบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น จัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะและสวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมสำหรับราษฎร จัดให้มีการสังคมสงเคราะห์และการสาธารณสุขการ ป้องกันและบำบัดรักษาโรค จัดตั้งและการบำรุงสถานพยาบาล ส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่งเสริมและแก้ไขปัญหา

การประกอบอาชีพ กิจกรรมที่ได้มีการกำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด การสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการศึกษา การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ การจัดการและดูแลสถานขึ้นส่งทั้งทางบกและทางน้ำ การส่งเสริมการท่องเที่ยว การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ การขนส่งมวลชน และการวิศวกรรมจราจร การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด จัดทำกิจการใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขต และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ ต้องเป็นไปภายใต้ความสอดคล้องตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) รวมถึงยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ที่สามารถแก้ไขความเดือดร้อน การป้องกันปัญหาและการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ทบพวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เป็นกรอบและทิศทางการดำเนินการกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร รวมถึงการบูรณาการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร ภายใต้วิสัยทัศน์ “**สกลนครน่าอยู่ มุ่งสู่นวัตกรรม รองรับประชาคมอาเซียน ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง**” มียุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
๔. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบบูรณาการอย่างสมดุล

และยั่งยืน

๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

สถานการณ์การพัฒนาทั่วไปขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ในภาพรวมของปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ พบว่าเป็นไปตามแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายและกลยุทธ์ เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินการกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จนนำไปสู่การจัดทำงบประมาณรายจ่ายของหน่วยงาน โดยได้รับการส่งเสริม สนับสนุนและความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนในพื้นที่ตลอดจนโครงการต่าง ๆ จนประสบผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ตลอดจนการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนทั้งในพื้นที่และพื้นที่ข้างเคียง โดยภาพรวมความสำเร็จได้ ดังนี้

๑. ด้านการพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การส่งเสริมการค้า การลงทุน พาณิชยกรรมและเกษตรกรรมอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ สินค้าหรือบริการของเกษตรกรให้ได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและมีรายได้ตลอดถึงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

๒. ด้านการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว โดยการค้า การลงทุน พาณิชยกรรม และเกษตรกรรมได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ เกิดการสร้างรายได้จากการจำหน่ายสินค้าของผู้เข้าร่วมกิจกรรม การส่งเสริมการท่องเที่ยว เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดีงาม และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอย่างทั่วถึง สืบสานวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่เป็นประจำทุกปี

๓. ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน ประชาชนได้รับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ประชาชนได้รับความรู้และการฝึกอบรมส่งเสริมคุณภาพชีวิต การได้รับการบริการด้านการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ตลอดจนการได้รับการส่งเสริม สนับสนุนด้านสุขภาพที่ดีขึ้น

๔. ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืนครอบคลุมทุกพื้นที่ ทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงระบบนิเวศได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู รวมถึงประชาชนหันมาใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น

๕. ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภค และบริโภคอย่างทั่วถึง โดยสนับสนุนโครงการถนนและสะพานที่ได้มาตรฐาน ประชาชนรู้จักสามัคคี และประเทศชาติมั่นคง ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย รวมถึงการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และรักษาความสงบเรียบร้อย

ตลอดจนการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กลุ่มจังหวัด/จังหวัด และนโยบายของคณะผู้บริหารท้องถิ่นเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการได้รับการส่งเสริมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การค้า การลงทุน พาณิชยกรรมและเกษตรกรรมได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ โดยได้รับส่งเสริม สนับสนุนผลิตภัณฑ์ของเกษตรกรให้ได้รับการพัฒนาและมีรายได้ และการส่งเสริม สนับสนุนสินค้าหรือบริการเพื่อการพัฒนาระดับคุณภาพ

๓. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

๔. การค้า การลงทุน พาณิชยกรรมและเกษตรกรรมได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ

๕. ส่งเสริมสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ดิดามและได้รับการสืบทอดให้คงอยู่สืบไป

๖. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู ส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ รวมถึงการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่

๗. ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างรายได้จากการจำหน่ายสินค้าของผู้เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ

๘. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการส่งเสริม สนับสนุน ด้านความรู้จากการฝึกอบรม การศึกษา และสุขภาพ

๙. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืนครอบคลุมทุกพื้นที่ รวมถึงระบบนิเวศได้รับการฟื้นฟู และประชาชนหันมาใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น

๑๐. ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภค และบริโภคอย่างทั่วถึง โดยสนับสนุนโครงการที่ถนนและสะพานได้มาตรฐานเพิ่มขึ้นเป็นประจำทุก ๆ ปี

๑๑. ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย โดยได้รับส่งเสริมและสนับสนุนให้ได้รับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๑๒. ประชาชนได้รับบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพอย่างทั่วถึง

๑๓. ประชาชนรู้จักสามัคคี และประเทศชาติมั่นคง โดยได้รับจากการส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และการเสริมสร้างความรู้รักสามัคคีและความมั่นคงของชาติ

๑.๒ การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น

๑.๒.๑ เชิงปริมาณ

การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ของโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ภาพรวมดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์	การประเมินฯ โครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ (จำนวนโครงการ)				
	จำนวน ทั้งหมด (ค่าเฉลี่ย)	ดำเนินการ เสร็จสิ้น (ค่าเฉลี่ย)	อยู่ระหว่าง ดำเนินการ (ค่าเฉลี่ย)	ไม่ได้ ดำเนินการ (ค่าเฉลี่ย)	ยกเลิก โครงการ (ค่าเฉลี่ย)
๑. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๖	๒ (๓๓.๓๓%)	-	๑.๕๐ (๒๕%)	๒.๕๐ (๔๑.๖๗%)
๒. การพัฒนาการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว	๓๙.๕๐	๓๓.๕๐ (๘๔.๘๑%)	๐.๕๐ (๑.๒๗%)	๑.๕๐ (๓.๘๐%)	๔ (๑๐.๑๒%)
๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพ ในการแข่งขัน	๕๗.๐๐	๔๔.๕๐ (๗๘.๐๗%)	๑.๕๐ (๒.๖๓%)	๔.๕๐ (๗.๙๐%)	๖.๕๐ (๑๑.๔๐%)
๔. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบบูรณาการอย่างสมดุลและ ยั่งยืน	๑๐	๓.๕๐ (๓๕%)	-	๖ (๖๐%)	๐.๕๐ (๕%)
๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง	๘๙.๕๐	๖๗ (๗๔.๘๖%)	๘.๕๐ (๙.๕๐%)	๖.๕๐ (๗.๒๖%)	๗.๕๐ (๘.๓๘%)
๖. โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์	๑๓.๕๐	๘ (๕๙.๒๖%)	๐.๕๐ (๓.๗๐%)	๐.๕๐ (๓.๗๐%)	๔.๕๐ (๓๓.๓๔%)
รวม	๒๑๕.๕๐	๑๕๘.๕๐ (๗๓.๕๖%)	๑๑ (๕.๑๐%)	๒๐.๕๐ (๙.๕๑%)	๒๕.๕๐ (๑๑.๘๓%)

ผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ของโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร พบว่าโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ เฉลี่ยปีละ ๒๑๕.๕๐ โครงการ สามารถดำเนินการเสร็จสิ้นตามปีงบประมาณ เฉลี่ยปีละ ๑๕๘.๕๐ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕๖ อยู่ระหว่างการดำเนินการ/ผูกพันข้ามปีงบประมาณ เฉลี่ยปีละ ๑๑ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๕.๑๐ ไม่ได้ดำเนินการ เฉลี่ยปีละ ๒๐.๕๐ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๑ และมีการยกเลิกโครงการ เฉลี่ยปีละ ๒๕.๕๐ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘๓

๑.๒.๒ เชิงคุณภาพ

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร กำหนดประเด็นการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายและกลยุทธ์ เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินการกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จนนำไปสู่การปฏิบัติงานงบประมาณรายจ่ายประจำปีของหน่วยงาน ภาวรวมความสำเร็จได้ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ดังนี้

๑) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลัก

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวน คก.ปี ๖๕)	ค่าเป้าหมาย		ผลการดำเนินงาน (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) (เฉลี่ย/ปี)		กลยุทธ์
			ร้อยละ	โครงการ	ร้อยละ	โครงการ	
๑.๑ ประชาชน มีคุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้น	๑.๑.๑ ร้อยละของจำนวน โครงการที่เกษตรกร ได้รับการส่งเสริม ตามแนวทางปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๒ โครงการ	๑๐๐	๒	๓๗.๕๐	๐.๗๕	๑.๑.๑.๑ พัฒนา กระบวนการผลิต สินค้าเกษตร ให้ปลอดภัย และได้มาตรฐาน
๑.๒ การค้า การลงทุน พาณิชย์กรรม และ เกษตรกรรม ได้รับการ ส่งเสริมอย่าง เป็นระบบ	๑.๒.๑ ร้อยละของจำนวน โครงการที่ผลิตภัณฑ์ ของเกษตรกรได้รับการ พัฒนาและมีรายได้เพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๒ โครงการ	๑๐๐	๒	๑๖๒.๕๐	๓.๒๕	๑.๒.๑.๑ พัฒนา เกษตรกร และองค์กร ให้มีความเข้มแข็ง
	๑.๒.๒ ร้อยละของจำนวน โครงการที่สินค้า หรือบริการได้รับการ พัฒนาระดับคุณภาพ เพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑๐๐	๑	๑๐๐	๑	๑.๒.๒.๑ พัฒนา เพิ่มมูลค่าสินค้า เพื่อสร้างความ เข้มแข็ง ด้านการตลาด สินค้าเกษตรและ เชื่อมโยงเครือข่าย
	๑.๒.๓ ร้อยละของจำนวน โครงการที่แหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรได้รับการ พัฒนาเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑๖ โครงการ	๖๐	๙.๖๐	๑๘.๗๕	๓	๑.๒.๓.๑ พัฒนา จัดหาและพัฒนา แหล่งน้ำ เพื่อการเกษตร

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวน คก.ปี ๖๕)	ค่าเป้าหมาย		ผลการดำเนินงาน (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) (เฉลี่ย/ปี)		กลยุทธ์
			ร้อยละ	โครงการ	ร้อยละ	โครงการ	
๒.๑ การค้า การลงทุน พาณิชย์กรรม และเกษตรกรรม ได้รับการส่งเสริม อย่างเป็นระบบ	๒.๑.๑ ร้อยละของจำนวน โครงการที่อุดหนุน งบประมาณส่งเสริมสื่ าสนวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๕ โครงการ	๘๐	๔	๖๐๐	๓๐	๒.๑.๑.๑ พัฒนา ส่งเสริมและสืบสาน วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น สู่เศรษฐกิจ สร้างสรรค์
๒.๒ ส่งเสริม การท่องเที่ยว เผยแพร่ ประเพณี และอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม อย่างทั่วถึง	๒.๒.๑ ร้อยละของจำนวน โครงการที่ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงามและ ได้รับการสืบทอดให้คงอยู่ สืบไปเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑๐๐	๑	๓,๒๗๕	๓๒.๗๕	๒.๑.๑.๑ พัฒนา ส่งเสริมและสืบสาน วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น สู่เศรษฐกิจ สร้างสรรค์
	๒.๒.๒ ร้อยละของจำนวน โครงการที่แหล่งท่องเที่ยว ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริม และ ประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๘ โครงการ	๑๐๐	๘	๑๐๖.๒๕	๘.๕๐	๒.๒.๒.๑ พัฒนา ส่งเสริมและ สนับสนุนด้านการ ท่องเที่ยว
	๒.๒.๓ ร้อยละของจำนวน โครงการที่การพัฒนาและ ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว แห่งใหม่เพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๔ โครงการ	๕๐	๒	๒๕๐	๑๐	๒.๒.๒.๑ พัฒนา ส่งเสริมและ สนับสนุนด้านการ ท่องเที่ยว
	๒.๒.๔ ร้อยละของจำนวน โครงการที่รายได้ จากการจำหน่ายสินค้า ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑๐๐	๑	๒๒๕	๒.๒๕	๒.๒.๔.๑ พัฒนา สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชนและ ส่งเสริมอาชีพ
	๒.๒.๕ ร้อยละของจำนวน โครงการที่ส่งเสริมและ สนับสนุนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑๐๐	๑	๒๕	๐.๒๕	๒.๒.๕.๑ พัฒนา สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชนและ ส่งเสริมอาชีพ

๓) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวน คก.ปี ๖๕)	ค่าเป้าหมาย		ผลการดำเนินงาน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) (เฉลี่ย/ปี)		กลยุทธ์
			ร้อยละ	โครงการ	ร้อยละ	โครงการ	
๓.๑ ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ ดีขึ้น	๓.๑.๑ ร้อยละของจำนวน โครงการที่ประชาชนได้รับ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต เพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๘๐ โครงการ	๑๕	๑๒	๙๙.๐๖	๗๙.๒๕	๓.๑.๑.๑ พัฒนา ส่งเสริมให้ชุมชน สามารถพึ่งตนเองได้
	๓.๑.๒ ร้อยละของจำนวน โครงการที่อุดหนุน งบประมาณเพื่อส่งเสริม ให้ความรู้และการศึกษา เพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑๒ โครงการ	๓๐	๓.๖๐	๕๒.๐๘	๖.๒๕	๓.๑.๒.๑ พัฒนา จัดระบบการศึกษา ให้ทั่วถึงอย่างมี คุณภาพ
	๓.๑.๓ ร้อยละของจำนวน โครงการที่ประชาชนได้รับ การบริการด้านการศึกษา อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม กัน โดยจบการศึกษาไม่ ต่ำกว่าภาคบังคับ (มัธยมศึกษาปีที่ ๓) (จำนวนโครงการ)	๔๙ โครงการ	๕	๒.๔๕	๔๐.๓๑	๑๙.๗๕	๓.๑.๒.๑ พัฒนา จัดระบบการศึกษา ให้ทั่วถึงอย่างมี คุณภาพ
	๓.๑.๔ ร้อยละของจำนวน โครงการที่ประชาชนมี สุขภาพดีขึ้น (จำนวน โครงการ)	๗ โครงการ	๕	๐.๓๕	๘๙.๒๙	๖.๕๐	๓.๑.๔.๑ พัฒนา ส่งเสริมและ สนับสนุนการ ให้บริการสุขภาพ อย่างทั่วถึงและมี มาตรฐาน

๔) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงาน

แบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวน คก.ปี ๖๕)	ค่าเป้าหมาย		ผลการดำเนินงาน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) (เฉลี่ย/ปี)		กลยุทธ์
			ร้อยละ	โครงการ	ร้อยละ	โครงการ	
๔.๑ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ได้รับการ อนุรักษ์และ ฟื้นฟูอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทุก พื้นที่	๔.๑.๑ ร้อยละของจำนวน โครงการที่ป่าไม้และ ทรัพยากรธรรมชาติได้รับ การอนุรักษ์และฟื้นฟู เพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๔ โครงการ	๕๐	๒	๙๓.๗๕	๓.๗๕	๔.๑.๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุนสร้าง จิตสำนึกและความ ตระหนักการจัดการ การอนุรักษ์และ ฟื้นฟูแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวน คก.ปี ๖๕)	ค่าเป้าหมาย		ผลการดำเนินงาน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) (เฉลี่ย/ปี)		กลยุทธ์
			ร้อยละ	โครงการ	ร้อยละ	โครงการ	
	๔.๑.๒ ร้อยละของจำนวนโครงการที่อุดหนุนงบประมาณเพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๓ โครงการ	๓๐	๐.๙๐	-	-	๔.๑.๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนสร้างจิตสำนึกและตระหนักการจัดการการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	๔.๑.๓ ร้อยละของจำนวนโครงการที่สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศได้รับการฟื้นฟูเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๗ โครงการ	๔๐	๒.๘๐	๕๓.๕๗	๓.๗๕	๔.๑.๓.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี
	๔.๑.๔ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ประชาชนหันมาใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑๐๐	๑	๓๓.๓๓	๐.๗๕	๔.๑.๔.๑ สาธิตและส่งเสริมด้านพลังงานและพลังงานทดแทน

๕) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

และความมั่นคง

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวน คก.ปี ๖๕)	ค่าเป้าหมาย		ผลการดำเนินงาน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) (เฉลี่ย/ปี)		กลยุทธ์
			ร้อยละ	โครงการ	ร้อยละ	โครงการ	
๕.๑ ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภคและบริโภคอย่างทั่วถึง	๕.๑.๑ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ถนนและสะพานที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๒๔๗ โครงการ	๓๐	๗๔.๑๐	๓๓.๑๐	๘๑.๗๕	๕.๑.๑.๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
๕.๒ ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย	๕.๒.๑ ร้อยละของจำนวนโครงการที่ประชาชนได้รับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และรักษาความสงบเรียบร้อยเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๕๐	๐.๕๐	๑๗๕	๑.๗๕	๕.๒.๑.๑ พัฒนาป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (จำนวน คก.ปี ๖๕)	ค่าเป้าหมาย		ผลการดำเนินงาน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) (เฉลี่ย/ปี)		กลยุทธ์
			ร้อยละ	โครงการ	ร้อยละ	โครงการ	
๕.๓ ประชาชน ได้รับบริการ สาธารณะ ที่ได้มาตรฐาน และมีคุณภาพ อย่างทั่วถึง	๕.๓.๑ ร้อยละของจำนวน โครงการ/กิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม การให้บริการสาธารณะ แก่ประชาชน ได้รับการ ดำเนินการเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑๒ โครงการ	๗๕	๙	๖๐.๔๒	๗.๒๕	๕.๓.๑.๑ พัฒนา องค์กรและบุคลากร
๕.๔ ประชาชน รู้รักสามัคคี และประเทศชาติ มั่นคง	๕.๔.๑ ร้อยละของจำนวน โครงการที่ประชาชนได้รับ การส่งเสริมและสนับสนุน พัฒนาการเมืองการ ปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑๐๐	๑	๒๒๕	๒.๒๕	๕.๔.๑.๑ พัฒนา ส่งเสริมและ สนับสนุนการพัฒนา การเมืองการปกครอง ในระบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข
	๕.๔.๒ ร้อยละของจำนวน โครงการ/กิจกรรมที่ เสริมสร้างความรัก สามัคคีและความมั่นคง ของชาติให้กับประชาชน เพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๔ โครงการ	๕๐	๒	๖๒.๕๐	๒.๕๐	๕.๔.๒.๑ เสริมสร้าง ความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความ มั่นคงของชาติ

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

๒.๑ ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

จากการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
สกลนครที่ผ่านมา มีความสอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นตามบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้
ดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนา (เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์) ภาพรวมความสำเร็จได้ ดังนี้

๑. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๑ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จากการดำเนินโครงการที่ได้รับการส่งเสริมตาม
แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เฉลี่ยจำนวน ๑ กิจกรรม/โครงการต่อปี ประชาชน ๑๗๘ คนต่อปี

๑.๒ การค้า การลงทุน พาณิชยกรรมและเกษตรกรรมได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ

๑.๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนผลิตภัณฑ์ของเกษตรกรให้ได้รับการพัฒนาและมีรายได้
เฉลี่ยจำนวน ๔ กิจกรรม/โครงการต่อปี ประชาชน จำนวน ๑,๑๙๕ คนต่อปี

๑.๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุนสินค้าหรือบริการเพื่อการพัฒนายกระดับคุณภาพ
เฉลี่ยจำนวน ๑ กิจกรรม/โครงการต่อปี ประชาชน จำนวน ๑๓๕ คนต่อปี

๑.๒.๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น เฉลี่ยจำนวน ๓ แห่งต่อปี

๒. การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

๒.๑ การค้า การลงทุน พาณิชยกรรมและเกษตรกรรมได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ

๒.๑.๑ อุดหนุนงบประมาณส่งเสริมสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉลี่ย จำนวน ๑๒,๓๕๐,๑๐๐ บาทต่อปี หรือจำนวน ๓๐ กิจกรรม/ประเพณีต่อปี

๒.๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยว เผยแพร่ประเพณี และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอย่างทั่วถึง

๒.๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนงานประเพณี วัฒนธรรมที่ดึงดูดและได้รับการสืบทอดให้คงอยู่สืบไป เฉลี่ยจำนวน ๓๓ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๒.๒.๒ แหล่งท่องเที่ยวได้รับการอนุรักษ์ พัฒนา ส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ เฉลี่ยจำนวน ๔ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๒.๒.๓ พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ จำนวน ๑๐ แห่งต่อปี

๒.๒.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างรายได้จากการจำหน่ายสินค้าของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เฉลี่ยจำนวน ๓ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๒.๒.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการโครงการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เฉลี่ยจำนวน ๑ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

๓.๑ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓.๑.๑ โครงการที่ประชาชนได้รับการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เฉลี่ยจำนวน ๘๐ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๓.๑.๒ อุดหนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมให้ความรู้และการศึกษา เฉลี่ยจำนวน ๒๓,๔๗๘,๗๗๕ บาท/ปี จำนวน ๖ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๓.๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนได้รับการบริการด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกัน โดยจบการศึกษาไม่ต่ำกว่าภาคบังคับ (มัธยมศึกษาปีที่ ๓) เฉลี่ยจำนวน ๒๐ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๓.๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุนโครงการให้ประชาชนมีสุขภาพดีขึ้น เฉลี่ยจำนวน ๗ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๔. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

๔.๑ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืนครอบคลุมทุกพื้นที่

๔.๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากรป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู เฉลี่ยจำนวน ๔ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๔.๑.๒ อุดหนุนงบประมาณเพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติไม่มีการดำเนินการ

๔.๑.๓ โครงการที่สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศได้รับการฟื้นฟูเพิ่มขึ้น เฉลี่ยจำนวน ๔ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๔.๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนหันมาใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น เฉลี่ยจำนวน ๑ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

๕.๑ ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภค และบริโภคอย่างทั่วถึง โดยสนับสนุนโครงการที่ถนนและสะพานที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น เฉลี่ยจำนวน ๘๒ โครงการต่อปี

๕.๑.๑ ถนน เฉลี่ยจำนวน ๘๐ โครงการต่อปี ระยะทางเฉลี่ย ๔๗.๔๖๙ กิโลเมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร จำนวน ๒๗๕,๗๔๓.๕๐ ตารางเมตรต่อปี

๕.๑.๒ สะพาน เฉลี่ยจำนวน ๒ โครงการต่อปี

๕.๒ ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้รับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และรักษาความสงบเรียบร้อย เฉลี่ยจำนวน ๒ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๕.๓ ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพอย่างทั่วถึง โดยส่งเสริมการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนให้ได้รับการดำเนินการ เฉลี่ยจำนวน ๘ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๕.๔ ประชาชนรู้รักสามัคคี และประเทศชาติมั่นคง

๕.๔.๑ โครงการที่ประชาชนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เฉลี่ยจำนวน ๓ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๕.๔.๒ โครงการ/กิจกรรมที่เสริมสร้างความรู้รักสามัคคีและความมั่นคงของชาติให้กับประชาชน เฉลี่ยจำนวน ๓ กิจกรรม/โครงการต่อปี

๒.๒ ผลกระทบ

๒.๒.๑ การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนครไปปรับใช้กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ในภาพรวมส่วนใหญ่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการเชื่อมโยงการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาชนบท ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค รวมถึงการพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล กระทรวง กรม กลุ่มจังหวัดและจังหวัด ภายใต้ปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยภาพรวมยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ด้าน เป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาในภาพรวมทั้งจังหวัดจึงตอบสนองการพัฒนาท้องถิ่นและบริการประชาชนได้อย่างรอบด้านทั่วถึงครอบคลุมได้ทุกมิติ

๒.๒.๒ เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาท้องถิ่นที่กำหนดไว้และสอดคล้องกับสภาพปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นปัจจุบัน จึงมีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นประจำ ทำให้การดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ตั้งไว้บรรลุวัตถุประสงค์ และสามารถขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดผลสำเร็จได้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้

๒.๒.๓ สิ่งที่ประชาชนประทับใจในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ๓ ลำดับแรก ได้แก่ การส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชน การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร และการติดตามโครงการต่าง ๆ ในพื้นที่

๓. สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

๓.๑ การดำเนินการที่ผ่านมา

๓.๑.๑ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร มาปรับใช้กับพื้นที่ตามสภาพความเป็นจริง โดยส่วนมากเป็นการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น การสนับสนุนเบี้ยยังชีพ การฝึกอบรมอาชีพ และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การดำเนินกิจการอื่นภายใต้อำนาจหน้าที่ของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑.๒ การดำเนินงานที่ผ่านมาในการบริหารงบประมาณการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ส่วนใหญ่ใช้งบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินการเอง และของงบประมาณเงินอุดหนุนเฉพาะกิจหรือกรณีเร่งด่วนจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนโครงการประสานแผนพัฒนายังได้รับงบประมาณสนับสนุนที่น้อยอาจยังไม่เพียงพอและทั่วถึง

๓.๑.๓ ผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร และเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีการลงพื้นที่พบปะประชาชนเพื่อสร้างสัมพันธที่ดีกับพร้อมรับฟังปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชนเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวางแผน และการดำเนินงานเกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ ให้สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็นและตรงตามความต้องการของประชาชนมากที่สุด

๓.๑.๔ เนื่องจากบางกิจกรรม/โครงการยังมีอีกหลากหลายกิจกรรม ทำให้วัดความสำเร็จของโครงการได้ยาก จึงมีการเขียนแผนการปฏิบัติงานในแต่ละกิจกรรมย่อยอย่างชัดเจน พร้อมทั้งระบุเป้าหมาย และตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลลัพธ์ตามที่คาดหวังของโครงการ

๓.๑.๕ มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของโครงการและรับทราบวัตถุประสงค์ตลอดจนประโยชน์ของโครงการให้มากขึ้น โดยระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์มีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าก่อนจัดทำโครงการผ่านช่องทางสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เพื่อประชาชนจะได้รับข้อมูลอย่างทั่วถึงและมีความสนใจมากยิ่งขึ้น

๓.๒ ปัญหาและอุปสรรค

๓.๒.๑ ปัญหาด้านกฎหมาย/ระเบียบ มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง มีความซับซ้อน มีขั้นตอนการดำเนินการมากอาจจะทำให้การแก้ไขปัญหาเกิดความล่าช้าไม่ทัน่วงที

๓.๒.๒ ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่การดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓.๒.๓ การสื่อสาร การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ร่วมโครงการขาดความชัดเจน หรือความเข้าใจคลาดเคลื่อนทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน

๓.๒.๔ ข้อปฏิบัติ ข้อบังคับ ระเบียบ นโยบาย บางครั้งมีการเปลี่ยนแปลงหลังจากวางแผนการดำเนินงานประจำปี

๓.๒.๕ งบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ เนื่องจากปัญหาและความต้องการของประชาชนมีจำนวนมาก

๓.๒.๖ ช่วงเวลาที่เกิดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับช่วงเวลาที่ได้รับอนุมัติงบประมาณ

๓.๒.๗ สภาพอากาศแปรปรวน สาธารณภัยต่าง ๆ ที่ยากต่อการควบคุม เช่น วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง อากาศหนาว เป็นต้น

๓.๓ แนวทางการแก้ไข

๓.๓.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อสะท้อนถึงปัญหา ความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๓.๒ ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบูรณาการโครงการพัฒนาร่วมกัน และสนับสนุนให้มีความสำคัญกับกระบวนการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อตอบสนอง ความต้องการของประชาชน

๓.๓.๓ สร้างการมีส่วนร่วมและการรับรู้โดยมีการจัดการประชุมร่วมกับหน่วยงานและองค์กร ที่มีส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้าใจกระบวนการขั้นตอนในการปฏิบัติงานให้ชัดเจนและตรงกัน รวมถึง การติดตามผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของโครงการเป็นระยะ ๆ

๓.๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุนเพิ่มการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรม/โครงการขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนคร และการสร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กิจกรรม/โครงการและแนวทางการปฏิบัติงาน ให้มากขึ้นเป็นประจำทุกปี

๓.๓.๕ โครงการตามข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ ที่มีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงไปตามนโยบาย ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือของรัฐบาล มีการจัดทำแผนการดำเนินงานให้มีความยืดหยุ่นและสามารถ ปรับเปลี่ยนได้ตามนโยบายที่เปลี่ยนไป และการนำอุปสรรค ข้อเสนอแนะจากการดำเนินงานในปีที่ผ่านมา เป็นข้อมูลเพื่อวางแผนในการจัดทำโครงการในปีต่อไปเพื่อลดการผิดพลาดน้อยที่สุด

๓.๓.๕ วางแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับงบประมาณและกำกับติดตามการใช้จ่ายเป็น ระยะ ๆ เพื่อควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนการดำเนินงาน และมีการทบทวนหรือ ปรับเปลี่ยนบางรายการ/กิจกรรมโครงการที่ไม่จำเป็นหรือไม่เหมาะสมให้ตัดออก (ต้องไม่เกิดผลกระทบ ต่อโครงการนั้น ๆ) หรือในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณเพิ่มเติมมีการนำมาปรับรายละเอียดกิจกรรม ให้สอดคล้องกับการดำเนินงานและค่าใช้จ่ายตามจริง พร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลที่ได้มาวางแผนในการจัดทำ โครงการในปีต่อไป

๓.๓.๖ การดำเนินโครงการส่วนใหญ่จะเป็นโครงการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานภายนอก ซึ่งแต่ละโครงการมีการจัดทำแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการจัดสรรงบประมาณของแหล่งทุนและความพร้อมของการดำเนินการ

๓.๓.๗ สภาพอากาศและสาธารณภัยเป็นเรื่องที่น่ากังวลนอกเหนือการควบคุม การบริหารจัดการภาพรวมสามารถคาดการณ์และบริหารจัดการได้ โดยผู้รับผิดชอบโครงการมีการปรับเปลี่ยน วัน เวลา สถานที่ในการวางแผนการดำเนินงานให้สามารถดำเนินงานได้ก่อนหรือหลังช่วงฤดูฝนหรือการเกิดสาธารณภัย

ส่วนที่ ๒

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด
(พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)

ส่วนที่ ๒

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๑. วิสัยทัศน์ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร/วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

๑.๑ วิสัยทัศน์ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

“มุ่งมั่นบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีประสิทธิภาพ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดผลสำเร็จ”

๑.๒ วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

“สกลนครน่าอยู่ มุ่งสู่นวัตกรรม รองรับประชาคมอาเซียน ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

๒. นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

คำแถลงนโยบายของ นางนฤมล สัจโส นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ดังนี้

เรียน ท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ท่านสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครทุกท่าน

ดิฉัน นางนฤมล สัจโส นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ขอแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ก่อนเข้ารับหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๓๕/๔ บัญญัติ ไว้ว่า

“ก่อนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้ารับหน้าที่ ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยไม่มีการลงมติ ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด”

ดิฉันในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จึงขอแถลงนโยบายการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยมีนโยบายทั้ง ๗ ด้าน ดังต่อไปนี้

๑. นโยบายด้านการเมือง บริหารจัดการ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

(๑) สนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และดำเนินกิจกรรมด้านการเมืองและการบริหารด้วยระบบคุณธรรมเน้นความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส

(๒) ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริการประชาชน โดยการเพิ่มศักยภาพของบุคลากร และจัดให้มีเครื่องมือที่เหมาะสม ทันสมัย เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาและบริการประชาชนในพื้นที่ได้รับความสะดวกรวดเร็วทันทั้งที่

(๓) นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาใช้ในการพัฒนาองค์กร เพื่อให้การบริการด้านข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศแก่ประชาชน โดยผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media) ระบบอินเทอร์เน็ต มีประสิทธิภาพ

(๔) สนับสนุนความร่วมมือ การบูรณาการพัฒนาจังหวัด ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และภาคประชาชน

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำและประสานแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และแผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร เพื่อให้ระบบแผนพัฒนาเกิดผลเป็นรูปธรรม

๒. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

(๑) ปรับปรุง ซ่อมแซม ก่อสร้างถนน ก่อสร้างสะพานข้ามลำน้ำ ที่เชื่อมโยงระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัดสกลนคร ให้ได้มาตรฐาน รวมทั้ง การติดตั้งเครื่องหมายจราจร สัญญาณไฟ เพื่อประโยชน์ในการสัญจรและการขนส่งสินค้าเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่

(๒) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การเลี้ยงสัตว์ ตามอำนาจหน้าที่ โดยการขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ รวมถึงการพัฒนาแหล่งน้ำ การจัดหา การปรับปรุง เพื่อสนับสนุนด้านสาธารณูปโภคให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสกลนคร

(๓) ติดตั้งระบบไฟฟ้าสาธารณะ ไฟส่องสว่างถนน และกล้องวงจรปิด CCTV ในเขตชุมชน และจุดอันตราย เพื่อการลดอุบัติเหตุและเพิ่มความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร

(๕) ทำนุบำรุงและก่อสร้างสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น ระบบการประปา และ ระบบการส่งน้ำ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยการสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคแก่ประชาชน

๓. นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และสาธารณสุข

(๑) ส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ ผ่านกิจกรรมออกกำลังกายและการคัดกรองโรค

(๒) พัฒนาโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล พัฒนาระบบเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนงานด้านสุขภาพ เพิ่มเครื่องมือแพทย์ที่ทันสมัย และพัฒนาระบบแพทย์ทางไกล

(๓) สนับสนุนการสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ สตรี และเด็ก

(๔) พัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เพื่อให้การพัฒนาทางด้านสาธารณสุขมูลฐานมีประสิทธิภาพ

(๕) พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากร ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

(๖) สนับสนุนส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่

๔. นโยบายด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

(๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก สร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ได้เข้ามาท่องเที่ยวพักผ่อน พักค้างคืนในจังหวัดสกลนคร มากขึ้น

(๒) สนับสนุนการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยว เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวหลากหลายแนว เช่น สายมูเตลู ธรรมชาติ วัฒนธรรม อาหารท้องถิ่น และกิจกรรมในพื้นที่

(๓) ส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและประวัติศาสตร์

(๔) ส่งเสริมสินค้าท้องถิ่น เพื่อยกระดับราคาสินค้าพื้นบ้าน เช่น ผ้าคราม สมุนไพร

(๕) ส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

(๖) ส่งเสริมซอฟต์แวร์ (Soft Power) ในระดับจังหวัดเพื่อพัฒนาสู่ระดับประเทศ

๕. นโยบายด้านส่งเสริมอาชีพ เกษตรกรรม

(๑) สนับสนุนการปลูกพืชสมุนไพร เพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่มีมูลค่าเพิ่ม และประสานส่งต่อวัตถุดิบสมุนไพรสู่ตลาด

(๒) สนับสนุนส่งเสริมในการจัดการ ก่อสร้างแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เช่น ขุดลอก คูคลอง หนอง บึง และแม่น้ำต่าง ๆ การก่อสร้างฝายน้ำล้น แก้มลิง ขุดสระเก็บน้ำ ตลอดจน การเจาะบาดาล พร้อมติดตั้งระบบสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อแก้ปัญหาภัยแล้งให้เกษตรกร

(๓) ส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียวในภาคเกษตร โดยจัดอบรมเกษตรกรและผู้ประกอบการ เพื่อเข้าสู่มาตรฐานสากล

(๔) สนับสนุนเกษตรกร ให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ด้วยเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อลดต้นทุนการผลิต พัฒนาการผลิต และการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร ตลอดจนสนับสนุนอาชีพด้านการประมง การปศุสัตว์ และอาชีพอื่น ๆ

(๕) สนับสนุนภารกิจของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และชุมชนให้มีศักยภาพในการใช้ ทรัพยากร และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์หรือสินค้ามีมาตรฐาน เพื่อตอบสนองนโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

๖. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

(๑) ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเพิ่มครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

(๒) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและทักษะดิจิทัล ในการเรียนการสอนในโรงเรียนสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

(๓) พัฒนาทักษะเฉพาะทางให้นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เพื่อให้มีทักษะเฉพาะทางในด้านหนึ่ง ๆ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

(๔) ส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานในองค์กร ได้มีการพัฒนาองค์ความรู้ ศักยภาพแก่บุคลากร ทั้งบุคลากรทางด้านการศึกษา ด้านศาสนา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ

(๕) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น เผยแพร่อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ ของจังหวัดสกลนคร

(๖) พัฒนาและส่งเสริมการกีฬา ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกีฬาประชาชนในจังหวัดสกลนคร ให้มีการจัดแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ในระดับชาติ

(๗) พัฒนาโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ให้สะอาดและปลอดภัย

๗. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้กลับคืนสู่สภาพที่พึงประสงค์

(๒) พัฒนาสวนสาธารณะที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ให้เป็นสถานที่พักผ่อนและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชน

(๓) สนับสนุนกิจกรรมจิตอาสา ร่วมปลูกป่า ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

(๔) ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วม ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ และประชาชน ในการพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด

ท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ท่านสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครทุกท่าน

นโยบายทั้งหมดที่นำเสนอมาวันนี้ ดิฉันในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ขอให้คำมั่นต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครอันทรงเกียรติว่า เราจะมุ่งมั่น บริหารงาน ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีประสิทธิภาพ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดผลสำเร็จ

ดิฉัน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือ จากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เพื่อขับเคลื่อนแผนงาน โครงการต่าง ๆ ไปสู่พี่น้องประชาชนชาวจังหวัดสกลนคร เราจะร่วมกันทำงาน ร่วมกันปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ เพื่อพี่น้องประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด ด้วยความมุ่งมั่น และตั้งใจ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

๑. ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคง ในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราช และอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

๒. ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายใน ประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น

และสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ มียุทธศาสตร์ในการดำเนินการ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๑. เป้าหมาย

- ๑.๑ ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข
- ๑.๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
- ๑.๓ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
- ๑.๔ ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ

๑.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ตัวชี้วัด

- ๒.๑ ความสุขของประชากรไทย
- ๒.๒ ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ
- ๒.๓ ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
- ๒.๔ บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
- ๒.๕ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- ๓.๑ การรักษาความสงบภายในประเทศ
 - ๓.๑.๑ การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
 - ๓.๑.๒ การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

๓.๑.๓ การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

๓.๑.๔ การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหา ความมั่นคงที่สำคัญ

๓.๒ การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง

๓.๒.๑ การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน

๓.๒.๒ การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่

๓.๒.๓ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

๓.๓ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

๓.๓.๑ การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๓.๒ การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ

๓.๓.๓ การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๓.๔ การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐ และที่มิใช่ภาครัฐ

๓.๔.๑ การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ

๓.๔.๒ การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

๓.๔.๓ การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

๓.๕ การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๓.๕.๑ การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

๓.๕.๒ การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ

๓.๕.๓ การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑. เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๒. ตัวชี้วัด

๓.๑ รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้

๓.๒ ผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน

๓.๓ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา

๓.๔ ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๓.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

๓.๑.๑ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓.๑.๒ เกษตรปลอดภัย

๓.๑.๓ เกษตรชีวภาพ

๓.๑.๔ เกษตรแปรรูป

๓.๑.๕ เกษตรอัจฉริยะ

๓.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๓.๒.๑ อุตสาหกรรมชีวภาพ

๓.๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

๓.๒.๓ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

๓.๒.๔ อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์

๓.๒.๕ อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๓.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๓.๓.๑ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

๓.๓.๒ ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ

๓.๓.๓ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

๓.๓.๔ ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ

๓.๓.๕ ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๓.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๓.๔.๑ เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ

๓.๔.๒ สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๓.๔.๓ เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ

๓.๔.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่

๓.๔.๕ รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๓.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓.๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ

๓.๕.๒ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

๓.๕.๓ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

๓.๕.๔ สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล

๓.๕.๕ ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑. เป้าหมาย

๑.๑ คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

๑.๒ สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาค้นตลอดช่วงชีวิต

๒. ตัวชี้วัด

๒.๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย

๒.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๓ การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๓.๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

๓.๑.๑ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว

๓.๑.๒ การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียน

การสอนในสถานศึกษา

๓.๑.๓ การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา

๓.๑.๔ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

๓.๑.๕ การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ

๓.๑.๖ การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม

๓.๑.๗ การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๓.๒.๑ ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย

๓.๒.๒ ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น

๓.๒.๓ ช่วงวัยแรงงาน

๓.๒.๔ ช่วงวัยผู้สูงอายุ

๓.๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

๓.๓.๑ การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑

๓.๓.๒ การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่

๓.๓.๓ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท

๓.๓.๔ การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๓.๕ การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวาง

ตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก

๓.๓.๖ การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม

๓.๓.๗ การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๓.๔ การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

๓.๔.๑ การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา

สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ

๓.๔.๒ การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่

เหมาะสม สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ

๓.๔.๓ การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศ

ให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๓.๕ การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

๓.๕.๑ การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ

๓.๕.๒ การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ

๓.๕.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี

๓.๕.๔ การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี

๓.๕.๕ การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

- ๓.๖ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
 - ๓.๖.๑ การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
 - ๓.๖.๒ การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - ๓.๖.๓ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน
 - ๓.๖.๔ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ๓.๗ การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ
 - ๓.๗.๑ การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต
 - ๓.๗.๒ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ
 - ๓.๗.๓ การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ
 - ๓.๗.๔ การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๑. เป้าหมาย

- ๑.๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- ๑.๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลัง ของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
- ๑.๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๒. ตัวชี้วัด

- ๒.๑ ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
- ๒.๒ ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
- ๒.๓ ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

๒.๔ คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- ๓.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
 - ๓.๑.๑ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
 - ๓.๑.๒ ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
 - ๓.๑.๓ กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
 - ๓.๑.๔ เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
 - ๓.๑.๕ สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัยทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม
 - ๓.๑.๖ ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง
 - ๓.๑.๗ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

- ๓.๑.๘ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง
- ๓.๒ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- ๓.๒.๑ พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค
- ๓.๒.๒ กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
- ๓.๒.๓ จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย
ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต
- ๓.๒.๔ ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบ
และกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด
- ๓.๒.๕ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๓.๒.๖ การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่
- ๓.๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- ๓.๓.๑ สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม
- ๓.๓.๒ การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- ๓.๓.๓ สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม
และภาคประชาชน
- ๓.๓.๔ ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม
- ๓.๓.๕ สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
- ๓.๓.๖ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคม
ยุคดิจิทัล
- ๓.๔ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการ
ตนเอง
- ๓.๔.๑ ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการ
วางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ
- ๓.๔.๒ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
- ๓.๔.๓ สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน
- ๓.๔.๔ สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร
ต่อสิ่งแวดล้อม**

๑. เป้าหมาย

- ๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไป
ได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
- ๑.๒ ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบ
จากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
- ๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล
ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
- ๑.๔ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ
สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๒. ตัวชี้วัด

- ๒.๑ พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒.๒ สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
- ๒.๓ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒.๔ ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- ๓.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
 - ๓.๑.๑ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
 - ๓.๑.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
 - ๓.๑.๓ อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ
 - ๓.๑.๔ รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ๓.๑.๕ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
- ๓.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
 - ๓.๒.๑ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
 - ๓.๒.๒ มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - ๓.๒.๓ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน
 - ๓.๒.๔ พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ
- ๓.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
 - ๓.๓.๑ จัดทำแผนผังภูมิโนเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมรวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมิโนเวศอย่างเป็นเอกภาพ
 - ๓.๓.๒ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน
 - ๓.๓.๓ จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล
 - ๓.๓.๔ ส่งเสริมรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
 - ๓.๓.๕ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัครด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น
 - ๓.๓.๖ เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๓.๔ พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๑ พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ

๓.๔.๒ เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ ให้ทัดเทียมกับระดับสากล

๓.๔.๓ พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน

๓.๔.๕ พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชนในมิติปริมาณคุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๓.๕ ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๓.๕.๑ ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย

๓.๕.๒ พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม

๓.๕.๓ จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

๓.๕.๔ พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

ภาครัฐ

๑. เป้าหมาย

๑.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๑.๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๑.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑.๔ กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

๒. ตัวชี้วัด

๒.๑ ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ

๒.๒ ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ

๒.๓ ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ

๒.๔ ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๓.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๓.๑.๑ การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค

๓.๑.๒ ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๓.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

๓.๒.๑ ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๓.๒.๒ ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๓.๒.๓ ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กกระทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๓.๓.๑ ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม

๓.๓.๒ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๓.๓.๓ ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๓.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย

๓.๔.๑ องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ

๓.๔.๒ พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๓.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

๓.๕.๑ ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม

๓.๕.๒ บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๓.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓.๖.๑ ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติ

๓.๖.๒ บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต

๓.๖.๓ การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาดเป็นธรรม และตรวจสอบได้

๓.๖.๔ การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๓.๗ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

๓.๗.๑ ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง

๓.๗.๒ มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น

๓.๗.๓ การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๘ กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๓.๘.๑ บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม

๓.๘.๒ ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง

๓.๘.๓ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน

๓.๘.๔ ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม

๓.๘.๕ พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑. บริบทการพัฒนาประเทศ

๑.๑ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านเศรษฐกิจ

การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จำเป็นต้องเร่งรัดผลักดันการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการผลิตเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยนวัตกรรมและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่เน้นการสร้างคุณค่าให้แก่สินค้าและบริการเชิงคุณภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายผลประโยชน์สู่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องภายในประเทศอย่างทั่วถึงและเป็นรูปธรรมโดยถ่ายทอดแนวคิดในการพลิกโฉมประเทศสู่นโยบายและแผนในระดับต่าง ๆ ที่สนับสนุนการยกระดับภาคการผลิตสู่อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ทั้งเพื่อพลิกฟื้นสภาวะทางเศรษฐกิจจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ และผลักดันการพัฒนาสาขาการผลิตที่จะมีบทบาทในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะต่อไป โดยเร่งต่อยอดอุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพและมีความได้เปรียบ ประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีในการยกระดับผลิตภาพในภาพรวมให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นได้ในระยะเวลาที่สั้นลง โดยการลงทุนวิจัยและพัฒนาต่อยอดจากองค์ความรู้เดิม เพื่อสร้างนวัตกรรมให้เกิดเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของไทยที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน พร้อมไปกับการสร้างอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคตที่เชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้ากับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของตลาดโลก เพื่อลดข้อจำกัดด้านขนาดของกำลังซื้อภายในประเทศที่มีแนวโน้มหดตัวลง โดยการผลักดันให้มีการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต พร้อมทั้งเสริมสร้างนิเวศการแข่งขันที่เป็นธรรมยกระดับการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าโลก ตลอดจนใช้ประโยชน์จากระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ไทยได้มีการวางระบบไว้แล้ว ให้เต็มประสิทธิภาพ พร้อมประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงผลิตภาพของแรงงานให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายในการปรับเปลี่ยนสู่อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง การพัฒนาในระยะต่อไปจึงอยู่ที่การเพิ่มศักยภาพของภาคการผลิตรวมถึงเร่งยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าและบริการหลักของไทยให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการเปลี่ยนแปลงห่วงโซ่มูลค่าโลก โดยมุ่งเป้าในการเร่งพัฒนาภาคการผลิตและบริการเป้าหมายรายสาขาที่สำคัญของประเทศ ได้แก่

๑) การยกระดับภาคการเกษตรสู่การผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเพิ่มผลิตภาพ ลดการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตสู่อุตสาหกรรมอาหารมูลค่าสูง

๒) การปรับเปลี่ยนภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นภาคบริการที่สำคัญของไทยให้เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพ คุณค่า และความยั่งยืนมากกว่าปริมาณจากการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริการที่สอดคล้องกับกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่

๓) การเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์สู่ยานยนต์ไฟฟ้าตลอดห่วงโซ่อุปทาน โดยสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนา เพื่อยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ อย่างเป็นระบบ

๔) การผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง โดยส่งเสริมการผลิตบุคลากร ยกระดับมาตรฐาน รวมถึงสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์ต่อยอดจากผลการศึกษาวิจัยและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ามาใช้ในกระบวนการรักษาพยาบาลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในการยกระดับสู่การให้บริการบนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง

๕) การดำเนินยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยเร่งยกระดับการเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ทั้งในและระหว่างประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและโลจิสติกส์เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

๖) การเร่งยกระดับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทยให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน โดยปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเคมีคอนดักเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ของไทยจากการรับจ้างผลิตไปสู่การคิดค้นออกแบบและเป็นเจ้าของเทคโนโลยีด้วยตนเอง

๑.๒ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์

การประเมินภาพรวมของบริบทและสถานะของทุนทางสังคมของประเทศไทย บ่งชี้ให้เห็นว่าในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง เพื่อมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ด้วยการกระจายโอกาส สร้างความเสมอภาค และลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง เชิงพื้นที่ และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจโดยการกระจายการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและเมือง เพื่อกระจายประโยชน์จากความเจริญทางเศรษฐกิจกระจายโอกาสเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและพื้นที่เมือง เพื่อให้คนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ทั้งการเข้าถึงแหล่งความรู้ แหล่งเงินทุน และสวัสดิการทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางให้มีโอกาสได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนเรื้อรังและป้องกันการส่งต่อความยากจนไปยังลูกหลาน โดยเน้นส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีคุณภาพแก่เด็กและเยาวชนจากครัวเรือนยากจน พร้อมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่มีการบูรณาการอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตให้ทุกคนในสังคมได้รับความคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสมเพียงพอ สามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ในส่วนของการลดความเหลื่อมล้ำของศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจนั้น มุ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถแข่งขันได้ และมีการเติบโตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาสภาพแวดล้อมให้ผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขันได้อย่างเป็นธรรม อาทิ การสนับสนุนทางเทคโนโลยีและกลไกทางการเงินที่เหมาะสมเพื่อให้เข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง การยกระดับมาตรฐานและพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และบริการ การเพิ่มการเข้าถึงบริการและการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ รวมถึงการสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายห่วงโซ่มูลค่าระดับโลกได้โดยง่าย

๑.๓ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไป เป็นการเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างจากการเน้นผลทางเศรษฐกิจระยะสั้นไปสู่การเจริญเติบโตที่ยั่งยืน การพัฒนาประเทศในอนาคตจะไม่สามารถแยกประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมออกจากการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมได้อีกต่อไป จึงต้องกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนในการมุ่งสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ อย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรบริโภค เพื่อลดการใช้วัตถุดิบและลดของเสียจากกระบวนการผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและแก้ปัญหาการใช้ทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทำลายความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ เป็นจุดเริ่มต้นสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมก้าวหน้า ควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เพื่อส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไปในระยะยาว โดยการส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนที่มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมไทยบนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดของทุกภาคส่วน โดยอาศัยกลไกและมาตรการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เกิดการลงทุนสีเขียวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งผลักดันให้ภาคการผลิตปรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจตามแนวทางทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นและเกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและได้รับประโยชน์จากเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนาโครงสร้างแรงจูงใจให้เกิดการปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชี้อย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ การมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ประชากรจำนวนมาก พึ่งพิงการดำรงชีพจากภาคการเกษตร ประเทศไทยจึงมีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งยังต้องเผชิญความเสียหายจากผลของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและกายภาพที่ก่อให้เกิดการทำลายสมดุลของสิ่งแวดล้อม พร้อมกับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่จะทวีความซับซ้อนยิ่งขึ้นในระยะยาว การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยคุกคามจากภัยพิบัติทางธรรมชาติยังมีแนวโน้มที่คาดว่าจะเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นในอนาคต อาจนำมาซึ่งความสูญเสียและผลกระทบต่องานเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างมหาศาล เป็นความเสี่ยงของการบริหารจัดการที่ไทยยังมีขีดความสามารถ และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

๑.๔ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านการบริหารจัดการภาครัฐ

การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อส่งเสริมทุนทางสถาบันของประเทศไทย ในระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จำเป็นต้องมีการยกระดับคุณภาพ และประสิทธิภาพของการบริหารจัดการภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ อย่างเป็นรูปธรรมและทันต่อสถานการณ์ โดยเร่งปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐานแก่ประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียม มีการเชื่อมโยงจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่นได้อย่างมีบูรณาการ และมีธรรมาภิบาล เพื่อรักษาเสถียรภาพทางสังคมและฟื้นฟูความเชื่อมั่นในรัฐ เป็นการเสริมสร้างทุน

ทางสถาบันของประเทศ ซึ่งการปฏิรูปภาครัฐเป็นประเด็นท้าทายที่สำคัญของไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่คนในสังคมส่วนใหญ่มองมีความตระหนักรู้ด้านสิทธิมนุษยชน ภาครัฐจึงต้องเร่งพัฒนากลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการสาธารณะให้มีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ร่วมกับการใช้ข้อมูลและกระบวนการมีส่วนร่วมในการออกแบบนโยบายสาธารณะและการกำกับดูแลการดำเนินงานของรัฐให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่ปรับเปลี่ยนไปได้อย่างฉับไว เพื่อเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยภาครัฐต้องทบทวนบทบาทและกระบวนการทำงาน เน้นการพัฒนาสมรรถนะให้ยึดหยุ่นคล่องตัว เชื่อมโยงและเปิดกว้าง ควบคู่กับการพัฒนาข้อมูลและบริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็วและประหยัด เพื่อให้สามารถให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม และเท่าทันต่อความต้องการและความคาดหวังของประชาชนและทุกภาคส่วน ซึ่งต้องมีการปรับระบบการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐแบบดิจิทัล รวมถึงยกเลิกกฎหมายที่ล้าสมัย หมดความจำเป็น พร้อมกับการพัฒนากฎหมายและระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศในอนาคตเพื่อให้ประเทศไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะ ทันสมัย คล่องตัว และตอบโจทย์ประชาชน สามารถเป็นปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศได้อย่างแท้จริง

๒. แผนกลยุทธ์รายหมวด

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลผลิตขั้นต้นรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน

เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับ

การรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคง

ทางอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลผลิตทางการผลิตรวม เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออก
เฉียงเหนือ ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณ อย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร
ต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ
๒๐ ของพื้นที่เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มีพื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม - น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ ๔,๐๐๐ ราย

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตรรวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูง ที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีการพัฒนากิจกรรมและการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่เกินอันดับที่ ๒๕ ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่เกินอันดับที่ ๕๐ และด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ไม่เกินอันดับที่ ๒๕

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศ และมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองรองเฉลี่ยทุกเมือง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี (ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของเมืองรองทั้งหมด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐ ชุมชน

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ ๔ การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับปรุงกฎหมาย/ระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัย และเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) ซึ่งหมายถึงจำนวนจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ ประกอบด้วยรถยนต์ประเภทยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ และยานยนต์ไฟฟ้าเซลล์เชื้อเพลิง) จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลง เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน และอยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน รวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๑๔ ราย และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจ ไปสู่ธุรกิจใหม่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้า และเข้ามาเป็นแรงงานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้า มีจำนวน ไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลัก ทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน) และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่ง ลดลงร้อยละ ๔ ต่อปี

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมให้ผู้ใช้นานยนต์ในภาคส่วนต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้นานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๒ การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๓ การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ ๕ ปี

กลยุทธ์ที่ ๔ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๕ มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ ๖ การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้า และยานยนต์ไร้คนขับ

กลยุทธ์ที่ ๗ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ ๘ การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ที่ ๙ การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๑๐ มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมวดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัดมีค่าไม่ต่ำกว่า ๔

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๒ การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูก้าการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูก้าการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ (๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ (๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ (๑) มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปีหรือ (๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทย อยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕ หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๖๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศน้อยกว่าร้อยละ ๑๑

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูกำหนดการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ ๓ การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี ๒๕๖๖ และงานบริการภาคประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ” เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ รายภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยี เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ในปี ๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี ๒๕๗๐

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

อัจฉริยะ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้ เป็นปัจจุบันและทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซี (C Series) ขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมรวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาคเพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคม เพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมวดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

เป้าหมายที่ ๑ ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่ถูกคัดกรองว่ามีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ สามารถหลุดพ้นจากสถานะการมีแนวโน้มเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะหรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ลดลงร้อยละ ๒๐

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคม ประกอบด้วย ๓ มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้

๑) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก

(๑) อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐ - ๒ ปี) เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

๒) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน

(๑) แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของกำลังแรงงานรวม

(๒) จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบเพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐

(๓) แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน

๓) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงวัย

(๑) สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลง เหลือไม่เกินร้อยละ ๔

(๒) สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร - อาหาร) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ดิตอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับตัวกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในแต่ละภัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญด้านต่าง ๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญ สามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ ระดับประเทศและระดับโลก มีความแม่นยำทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ระดับความสำเร็จในการสร้างความตระหนักรู้ในระดับชุมชน และการมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพืชผลทางการเกษตรและภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษาวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศ เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ เพื่อบริหารจัดการและลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา
แห่งอนาคต

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็น
สำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกัน
ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมัยวัย เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมประเมิน
สมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากลไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียน ลดลงร้อยละ ๘
เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิต
ฐานสมรรถนะ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติ ลดลงร้อยละ
๒๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิต
เป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะ
คะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการจัดการ
นานาชาติ มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้าน
ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากรอายุ ๑๕ - ๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้
ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการ เพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

๕. เป้าหมายการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นชุดเป้าหมาย การพัฒนาระดับโลกหลังปี ๒๐๑๕ ที่ได้รับการรับรองจาก ๑๙๓ ประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ค.ศ. ๒๐๑๕ ครอบคลุมช่วงระยะเวลาที่ต้องบรรลุภายใน ๑๕ ปี ได้เป็นทิศทางการ พัฒนาที่ทุกประเทศ ที่ต้องดำเนินการร่วมกันมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๑๖ ไปจนถึงปี ค.ศ. ๒๐๓๐ โดยเอกสาร ที่ประเทศสมาชิกทั้งหมดลงนามรับรองเป็นพันธะสัญญานั้นเรียกว่า “Transforming Our World: the ๒๐๓๐ Agenda for Sustainable Development” หรือ “วาระการพัฒนายั่งยืน ๒๐๓๐” ฉะนั้น ในบางโอกาส SDGs อาจถูกกล่าวถึงผ่านชื่ออื่นได้ทั้ง Agenda ๒๐๓๐ หรือ Global Goals

เป้าหมายที่ ๑ ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่ (No Poverty)

เป้าหมายย่อย ๑.๑ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงของประชาชนในทุกพื้นที่ให้หมดไปภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ซึ่งปัจจุบันความยากจนวัดจากคนที่มีความใช้จ่ายรายวันต่ำกว่า ๑.๙๐ เหรียญสหรัฐต่อวัน

ตัวชี้วัด ๑.๑.๑ สัดส่วนของประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนสากล จำแนกตามเพศ อายุ สถานะการจ้างงาน และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ (ชุมชนเมือง/ชนบท)

เป้าหมายย่อย ๑.๒ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

ตัวชี้วัด ๑.๒.๑ สัดส่วนของประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจนของประเทศ จำแนกตามเพศ และอายุ

ตัวชี้วัด ๑.๒.๒ สัดส่วนของผู้ชาย ผู้หญิง และเด็กในทุกช่วงวัยที่ยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑.๓ ดำเนินการให้ทุกคนมีระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคมระดับประเทศที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงฐานการคุ้มครองทางสังคม (floors) โดยให้ครอบคลุมกลุ่มประชากรยากจน และกลุ่มเปราะบางให้มากที่สุด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑.๓.๑ สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความคุ้มครองตามระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคม จำแนก ตามเพศ และแบ่งเป็น เด็ก ผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ หญิงตั้งครรภ์ เด็กเกิดใหม่ ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน ผู้ที่ยากจนและเปราะบาง

เป้าหมายย่อย ๑.๔ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะ ผู้ที่ยากจน และเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของ และมีสิทธิในที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

ตัวชี้วัด ๑.๔.๑ สัดส่วนของประชากรอาศัยในครัวเรือนที่เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน

ตัวชี้วัด ๑.๔.๒ สัดส่วนของประชากรผู้ใหญ่ที่มีสิทธิครอบครองที่ดินอย่างมั่นคง โดย (ก) มีเอกสารสิทธิในที่ดินตามกฎหมาย และ (ข) ทราบว่าสิทธิครอบครองที่ดินของตนมีความมั่นคง จำแนกตามเพศ และประเภทการถือครอง

เป้าหมายย่อย ๑.๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ สร้างภูมิคุ้มกันให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง รวมทั้งลดความเสี่ยงและความล่อแหลมต่อภาวะสภาพอากาศผันผวนรุนแรง การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง ทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

ตัวชี้วัด ๑.๕.๑ จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยพิบัติต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน (ภัยพิบัติ รวมถึง อุทกภัย อัคคีภัย วาตภัย และภัยแล้ง)

ตัวชี้วัด ๑.๕.๒ การสูญเสียทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากภัยพิบัติโดยตรงต่อ GDP โลก

ตัวชี้วัด ๑.๕.๓ จำนวนประเทศที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับประเทศที่ สอดคล้องกับกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลด ความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑.๕.๔ สัดส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัย พิบัติระดับท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่าง มีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวม ไปถึงการยกระดับ ความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนา น้อยที่สุด มีวิธีการที่เพียงพอและคาดการณ์ได้ในการดำเนินงานตามแผนงาน และนโยบายเพื่ออยู่ดีความยากจน ในทุกมิติ

ตัวชี้วัด ๑.๖.๑ ผลรวมความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) เพื่อมุ่งลดความยากจน จากผู้ให้ การสนับสนุนทั้งหมด ต่อรายได้มวลรวมประชาชาติ (GNI) ของประเทศผู้รับ

ตัวชี้วัด ๑.๖.๒ สัดส่วนค่าใช้จ่ายรวมของภาครัฐในเรื่องการบริการที่สำคัญจำเป็น (การศึกษา สุขภาพ และความ คุ้มครองทางสังคม)

เป้าหมายย่อย ๑.๗ สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่เอื้อประโยชน์แก่คนจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศ ภาวะ (gender-sensitive) เพื่อส่งเสริมให้มีการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

ตัวชี้วัด ๑.๗.๑ รายจ่ายสาธารณะทางสังคมที่เอื้อประโยชน์แก่คนจน

เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน (Zero Hunger)

เป้าหมายย่อย ๒.๑ ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๒.๑.๑ ความชุกของภาวะขาดสารอาหาร

ตัวชี้วัด ๒.๑.๒ ความชุกของความไม่มั่นคงทางอาหารระดับปานกลางหรือรุนแรง ในประชากร โดยใช้ขนาดของ ประสบการณ์ด้านความไม่มั่นคงทางอาหาร (FIES)

เป้าหมายย่อย ๒.๒ ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาคาดความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่าง ประเทศว่าด้วยภาวะเตี้ย (stunting) และแควะแกร็น (wasting) ในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ตัวชี้วัด ๒.๒.๑ ความชุกของภาวะเตี้ยในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี (ประเมินส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ ที่มีส่วนสูงห่างจากค่ามัธยฐานตามมาตรฐานการเจริญเติบโตของเด็กขององค์การอนามัยโลก (WHO) ในช่วงน้อยกว่า -๒ SD)

ตัวชี้วัด ๒.๒.๒ ความชุกของภาวะทุพโภชนาการในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี จำแนกตาม (ก) ภาวะผอมแห้ง (wasting) (ข) ภาวะน้ำหนักเกิน (overweight) (ประเมินน้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูงที่มีน้ำหนักเมื่อเทียบกับความสูงห่างจาก ค่ามัธยฐานตามมาตรฐานการเจริญเติบโตของเด็กของ WHO ในช่วงมากกว่า +๒ SD หรือต่ำกว่า -๒ SD)

ตัวชี้วัด ๒.๒.๓ ความชุกของภาวะโลหิตจาง (anemia) ในหญิงอายุระหว่าง ๑๕ - ๔๙ ปี จำแนกตามภาวะตั้งครรภ์ (ร้อยละ)

เป้าหมายย่อย ๒.๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง คราวเรือนเกษตรกร เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดิน ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์ม อย่างมั่นคงและเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๒.๓.๑ มูลค่าการผลิตต่อหน่วยแรงงาน จำแนกตามขนาดกิจการของการทำฟาร์ม/เลี้ยงสัตว์/การป่าไม้

ตัวชี้วัด ๒.๓.๒ รายได้เฉลี่ยของเกษตรกรผู้ผลิตอาหารรายย่อย จำแนกตามเพศและสถานะพื้นเมือง (เพื่อแยกชนพื้นเมือง หรือ ชนเผ่า)

เป้าหมายย่อย ๒.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถ ในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่น ๆ และจะช่วยพัฒนาคุณภาพของดินและที่ดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๒.๔.๑ ร้อยละของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรอย่างมีผลิตภาพและยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๒.๕ คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่และที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารพืชและเมล็ดพันธุ์ที่มีการจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและ องค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกัน ระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๒.๕.๑ จำนวนแหล่งพันธุกรรม (ก) พืชและ (ข) สัตว์เพื่ออาหารและการเกษตร ที่เก็บรักษาในสถานที่ สำหรับอนุรักษ์ทั้งในระยะกลางและระยะยาว

ตัวชี้วัด ๒.๕.๒ สัดส่วนพันธุ์สัตว์ท้องถิ่น ที่จัดอยู่ในระดับความเสี่ยงที่จะสูญพันธุ์

เป้าหมายย่อย ๒.๖ เพิ่มการลงทุน ตลอดจนยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่อง โครงสร้างพื้นฐานใน ชนบท การวิจัยและส่งเสริมการเกษตร การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารเชื้อพันธุ์ (gene bank) ของ พืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

ตัวชี้วัด ๒.๖.๑ ดัชนีทิศทางการลงทุนภาครัฐเพื่อการเกษตร (Agriculture Orientation Index – AOI)

ตัวชี้วัด ๒.๖.๒ กระแสความช่วยเหลือรวม (ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA)) และกระแส ความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการอื่น (Other Official Flows: OOF) ที่ให้ไปยัง ภาคการเกษตร

เป้าหมายย่อย ๒.๗ แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงการดำเนินการคู่ขนานไปกับการขจัดการอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตรทุกรูปแบบ และมาตรการ เพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของกรอบการพัฒนาโดฮา (Doha Development Agenda - DDA)

ตัวชี้วัด ๒.๗.๑ การอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตร

เป้าหมายย่อย ๒.๘ เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดภาคภัณฑ์อาหาร และตลาดอนุพันธ์ สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาด และข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารที่รุนแรง

ตัวชี้วัด ๒.๘.๑ ตัวชี้วัดราคาอาหารที่ผิดปกติ (IFPA)

เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดี สำหรับทุกคนในทุกวัย (Good Health And Well-Being)

เป้าหมายย่อย ๓.๑ ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า ๗๐ คน ต่อการเกิดมีชีพ ๑๐๐,๐๐๐ คน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๓.๑.๑ อัตราส่วนการตายของมารดา (ต่อการเกิดมีชีพ ๑๐๐,๐๐๐ คน)

ตัวชี้วัด ๓.๑.๒ สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุข ที่มีความชำนาญ

เป้าหมายย่อย ๓.๒ ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี โดยทุก ประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกถึงให้ต่ำถึง ๑๒ คน ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน และลดอัตราการตาย ในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ลงให้ต่ำถึง ๒๕ คน ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๓.๒.๑ อัตราการตายของทารกอายุต่ำกว่า ๕ ปี (ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน)

ตัวชี้วัด ๓.๒.๒ อัตราตายของทารกแรกเกิด (ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน)

เป้าหมายย่อย ๓.๓ ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกกละเลย และต่อสู้กับ โรคตับอักเสบ โรคติดต่อทางน้ำและโรคติดต่ออื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๓.๓.๑ จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่มีการติดเชื้อ ๑,๐๐๐ คน
จำแนกตามเพศ อายุ และประชากรหลัก

ตัวชี้วัด ๓.๓.๒ อัตราการเกิดโรคเอดส์ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๓.๓.๓ อัตราการเกิดโรคมาลาเรียต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๓.๓.๔ อัตราการเกิดโรคไวรัสตับอักเสบบี ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๓.๓.๕ จำนวนผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือในการดูแลรักษาโรคเขตร้อนที่ถูกกละเลย (Neglected tropical diseases)

เป้าหมายย่อย ๓.๔ ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๓.๔.๑ อัตราการตายของผู้ที่เป็นโรคหัวใจและหลอดเลือด โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน หรือโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง

ตัวชี้วัด ๓.๔.๒ อัตราการฆ่าตัวตาย

เป้าหมายย่อย ๓.๕ เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางที่เป็นอันตราย

ตัวชี้วัด ๓.๕.๑ ความครอบคลุมของการรักษา (การรักษาโดยใช้ยา ทางจิตเวช และการฟื้นฟูสมรรถภาพ และบริการการติดตามผลการรักษา) สำหรับผู้ใช้สารเสพติด

ตัวชี้วัด ๓.๕.๒ การดื่มแอลกอฮอล์ในระดับอันตราย นิยามตามบริบทของประเทศ คิดเป็นปริมาณแอลกอฮอล์ต่อหัวประชากร (อายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป) ในจำนวนลิตรของแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ภายในปีปฏิทิน

เป้าหมายย่อย ๓.๖ ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากการจราจรทางถนนทั่วโลกครึ่งหนึ่งภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๓.๖.๑ อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน

เป้าหมายย่อย ๓.๗ สร้างหลักประกันถ้วนหน้า ในการเข้าถึงบริการสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ รวมถึงการวางแผนครอบครัว ข้อมูลข่าวสารและความรู้ และการบูรณาการอนามัยการเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๓.๗.๑ สัดส่วนของหญิงวัยเจริญพันธุ์ (อายุ ๑๕ - ๔๙ ปี) ซึ่งต้องการวางแผนครอบครัวที่พึงพอใจกับการวางแผนครอบครัวด้วยวิธีสมัยใหม่

ตัวชี้วัด ๓.๗.๒ อัตราการคลอดบุตรในหญิงอายุ (๑๐-๑๔ ปี, ๑๕ - ๑๙ ปี) ต่อผู้หญิงอายุ (๑๐ - ๑๔ ปี ๑๕ - ๑๙ ปี) ๑,๐๐๐ คน

เป้าหมายย่อย ๓.๘ บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

ตัวชี้วัด ๓.๘.๑ ความครอบคลุมของบริการด้านสุขภาพที่จำเป็น

ตัวชี้วัด ๓.๘.๒ สัดส่วนของประชากรที่มีค่าใช้จ่ายครัวเรือนด้านสุขภาพต่อค่าใช้จ่ายครัวเรือนหรือรายได้ทั้งหมดอยู่ในระดับสูง

เป้าหมายย่อย ๓.๙ ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตราย และจากมลพิษ และการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๓.๙.๑ อัตราการตายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศในบ้านเรือนและในบรรยากาศ

ตัวชี้วัด ๓.๙.๒ อัตราการตายที่เกิดจากน้ำ และการสุขาภิบาลที่ไม่ปลอดภัย และขาดสุขลักษณะ (เผชิญกับบริการด้านน้ำ สุขาภิบาลและสุขอนามัยที่ไม่ปลอดภัย)

ตัวชี้วัด ๓.๙.๓ อัตราการตายที่เกิดจากการได้รับสารพิษโดยไม่ตั้งใจ

เป้าหมายย่อยที่ ๓.๑๐ เพิ่มความเข้มแข็งในการดำเนินงานตามกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศ ตามความเหมาะสม

ตัวชี้วัด ๓.๑๐.๑ ความชุกที่ปรับมาตรฐานอายุแล้ว (age-standardized) ของการใช้อยาสูบ/ บุหรี่ในปัจจุบันของกลุ่มผู้สูบบุหรี่ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป

เป้าหมายย่อย ๓.๑๑ สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาวัคซีนและยา สำหรับโรคติดต่อ และไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮาว่าด้วยความตกลงทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า (TRIPS) และการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลง TRIPS อย่างเต็มที่ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

ตัวชี้วัด ๓.๑๑.๑ สัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่เข้าถึงวัคซีนพื้นฐานทุกชนิดที่บรรจุอยู่ในแผนงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของประเทศ

ตัวชี้วัด ๓.๑๑.๒ ยอดรวมสุทธิความช่วยเหลือด้านการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) ด้านการวิจัยทางการแพทย์ และด้านสุขภาพพื้นฐาน

ตัวชี้วัด ๓.๑๑.๓ สัดส่วนของสถานพยาบาลที่มีชุดยาจำเป็น (core set of relevant essential medicines) ในราคาที่ซื้อหาได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๓.๑๒ เพิ่มการใช้เงินสนับสนุนด้านสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

ตัวชี้วัด ๓.๑๒.๑ ความหนาแน่นและการกระจายตัวของบุคลากรด้านสาธารณสุข

เป้าหมายย่อย ๓.๑๓ เสริมขีดความสามารถของทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา ในด้านการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพ ทั้งในระดับประเทศและระดับโลก

ตัวชี้วัด ๓.๑๓.๑ ศักยภาพในการดำเนินการตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ (IHR) และการเตรียมความพร้อมสำหรับภาวะฉุกเฉินด้านสุขอนามัย

ตัวชี้วัด ๓.๑๓.๒ ร้อยละของการติดเชื้อในกระแสเลือดจากเชื้อดื้อยาที่เลือกพิจารณา

เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุม และเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Quality Education)

เป้าหมายย่อย ๔.๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๑.๑ สัดส่วนของเด็ก/เยาวชนใน (ก) ระดับชั้น ป.๒ หรือ ป.๓ (ข) ป.๖ และ (ค) ม.๓ ที่มีความสามารถ ตามเกณฑ์ขั้นต่ำอย่างน้อย ใน (๑) ด้านการอ่าน และ (๒) ด้านคณิตศาสตร์ หรือการคิดคำนวณ จำแนกตามเพศ

ตัวชี้วัด ๔.๑.๒ อัตราการสำเร็จการศึกษา (ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย)

เป้าหมายย่อย ๔.๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อม สำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๒.๑ สัดส่วนของเด็กอายุ ๒๔ - ๕๙ เดือน ที่มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และสุขภาวะทางจิตสังคมเป็นไปตามเกณฑ์ จำแนกตามเพศ

ตัวชี้วัด ๔.๒.๒ อัตราการเข้าเรียนปฐมวัย (อย่างน้อย ๑ ปี ก่อนถึงเกณฑ์อายุเข้าเรียน ประถมศึกษา) จำแนกตามเพศ

เป้าหมายย่อย ๔.๓ สร้างหลักประกันให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัย ที่มีคุณภาพ ในราคาที่สามารถจ่ายได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๓.๑ อัตราการเข้าเรียนของเยาวชนและผู้ใหญ่ ทั้งในระบบ นอกระบบ การศึกษา รวมทั้งการฝึกอบรม ในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ

เป้าหมายย่อย ๔.๔ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่เกี่ยวข้องจำเป็น รวมถึงทักษะ ทางด้านเทคนิค และอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานที่มีคุณค่า และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๔.๑ สัดส่วนของเยาวชน/ผู้ใหญ่ที่มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร จำแนกตามประเภททักษะ

เป้าหมายย่อย ๔.๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศ ด้านการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่ม ที่เปราะบาง ซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๕.๑ ดัชนีความเท่าเทียมกัน (ผู้หญิง - ผู้ชาย/ในเขต - นอกเขตเมือง/ ความมั่งคั่งสูง - ต่ำ และอื่น ๆ เช่น สถานะความพิการ คนพื้นเมือง และคนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง หากมีข้อมูล) สำหรับตัวชี้วัดด้านการศึกษาทั้งหมดในรายชื่อนี้ที่สามารถจำแนกข้อมูลได้

เป้าหมายย่อย ๔.๖ สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิงในสัดส่วนสูง สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๖.๑ สัดส่วนของประชากรในกลุ่มอายุที่กำหนดมีความรู้ความสามารถ สำหรับการทำงานในด้าน (ก) การอ่านออกเขียนได้ (ข) ทักษะในการคำนวณ จำแนกตามเพศ

เป้าหมายย่อย ๔.๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็น สำหรับส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมไปถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุข และการไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความชื่นชมในความหลากหลายทางวัฒนธรรม และการที่วัฒนธรรมมีส่วนช่วยให้ เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๗.๑ ระดับการดำเนินการเพื่อบรรลุ (๑) การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก และ (๒) การจัดการศึกษา เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นเรื่องหลักใน (ก) นโยบายการศึกษาของประเทศ (ข) หลักสูตร (ค) การศึกษาของครู และ (ง) การประเมินผลนักเรียน

เป้าหมายย่อย ๔.๘ สร้างและยกระดับสถานศึกษา ตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์การศึกษา ที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะ และจัดให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน

ตัวชี้วัด ๔.๘.๑ สัดส่วนของโรงเรียนที่มีการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน จำแนกตามประเภทบริการ

เป้าหมายย่อย ๔.๙ เพิ่มจำนวนทุนการศึกษาทั่วโลกที่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในทวีปแอฟริกา เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพและโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๔.๙.๑ ปริมาณความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) ที่เป็นทุนการศึกษา จำแนกตามสาขาและประเภทการศึกษา

เป้าหมายย่อย ๔.๑๐ เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณวุฒิ รวมถึงการดำเนินการผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็น เกาะขนาดเล็ก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๑๐.๑ สัดส่วนของครูที่มีคุณวุฒิเหมาะสมในการจัดการศึกษาพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา

เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง (Gender Equality)

เป้าหมายย่อย ๕.๑ ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

ตัวชี้วัด ๕.๑.๑ ส่งเสริม บังคับใช้ และติดตามตรวจสอบความเสมอภาค และการไม่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ ไม่ว่าจะมีการกฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ก็ตาม

เป้าหมายย่อย ๕.๒ ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การแสวงประโยชน์ทั้งทางเพศ และในรูปแบบอื่น

ตัวชี้วัด ๕.๒.๑ สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ที่เคยอยู่ร่วมกับคู่รัก และถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจ โดยคู่รักปัจจุบันหรือคนก่อนหน้าในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรูปแบบความรุนแรงและอายุ

ตัวชี้วัด ๕.๒.๒ สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ที่ได้รับความรุนแรงทางเพศจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่รัก ในช่วงระยะเวลา ๑๒ เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอายุ และสถานที่เกิดเหตุ

เป้าหมายย่อย ๕.๓ ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรและโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

ตัวชี้วัด ๕.๓.๑ สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง ๒๐ - ๒๔ ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ ๑๕ และ ๑๘ ปี

ตัวชี้วัด ๕.๓.๒ สัดส่วนของเด็กหญิงและผู้หญิงอายุระหว่าง ๑๕ - ๔๙ ปี ที่ได้รับการขลิบ/เฉือนอวัยวะเพศหญิง จำแนกตามอายุ

เป้าหมายย่อย ๕.๔ ตระหนักและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดให้มีบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคม และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

ตัวชี้วัด ๕.๔.๑ สัดส่วนของเวลาที่ใช้ไปในการทำงานบ้านและงานดูแลคนในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน จำแนกตามเพศ อายุ และสถานที่อยู่

เป้าหมายย่อย ๕.๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสาธารณะ

ตัวชี้วัด ๕.๕.๑ สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งใน (ก) รัฐสภา และ (ข) องค์การปกครองท้องถิ่น

ตัวชี้วัด ๕.๕.๒ สัดส่วนของผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่งบริหาร

เป้าหมายย่อย ๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาวะทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ และสิทธิด้านการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

ตัวชี้วัด ๕.๖.๑ สัดส่วนของผู้หญิงอายุ ๑๕ - ๔๙ ปี ที่ทำการตัดสินใจด้วยตนเองบนพื้นฐานของการได้รับข้อมูลที่เพียงพอ (informed decision) ในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ การคุมกำเนิด และอนามัยการเจริญพันธุ์

ตัวชี้วัด ๕.๖.๒ จำนวนประเทศที่มีกฎหมายและกฎระเบียบที่ประกันว่าผู้หญิงและผู้ชายที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป เข้าถึงการศึกษาค้นคว้า และการดูแลด้านสุขภาวะทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์ได้อย่างเต็มที่และเท่าเทียม

เป้าหมายย่อย ๕.๗ ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้ง การเข้าถึงการเป็นเจ้าของและมีสิทธิในที่ดิน และทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ

ตัวชี้วัด ๕.๗.๑ (ก) สัดส่วนของจำนวนประชากรในภาคการเกษตรทั้งหมดที่เป็นเจ้าของหรือมีสิทธิเหนือพื้นที่ทำการเกษตร จำแนกตามเพศ และ (ข) สัดส่วนของผู้หญิงที่เป็นเจ้าของหรือมีสิทธิถือครองที่ดินทางการเกษตรจำแนกตามประเภทการครอบครอง

ตัวชี้วัด ๕.๗.๒ สัดส่วนของประเทศที่กรอบกฎหมาย (รวมถึงกฎจารีตประเพณี) ที่ประกันความเท่าเทียมของผู้หญิงในสิทธิการเป็นเจ้าของ หรือครอบครองที่ดิน

เป้าหมายย่อย ๕.๘ เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อเพิ่มบทบาทสตรี

ตัวชี้วัด ๕.๘.๑ สัดส่วนของผู้ที่เป็นเจ้าของโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำแนกตามเพศ

เป้าหมายย่อย ๕.๙ เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการเพิ่มบทบาทแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

ตัวชี้วัด ๕.๙.๑ สัดส่วนของประเทศที่มีระบบติดตามและการจัดสรรงบประมาณสาธารณะเพื่อความเสมอภาค ระหว่างเพศและเสริมพลังผู้หญิง

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน (Clean water And Sanitation)

เป้าหมายย่อย ๖.๑ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๖.๑.๑ สัดส่วนของประชากรที่ใช้บริการน้ำดื่มที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย

เป้าหมายย่อย ๖.๒ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงการสุขาภิบาลและสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของเด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๖.๒.๑ สัดส่วนของประชากรที่ใช้ (ก) บริการด้านสุขาภิบาลได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย และ (ข) สิ่ง อำนวยความสะดวกในการล้างมือด้วยสบู่ และน้ำ

เป้าหมายย่อย ๖.๓ ปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยการลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะ และลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๖.๓.๑ สัดส่วนของน้ำเสียครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่ได้รับการบำบัดอย่างปลอดภัย

ตัวชี้วัดที่ ๖.๓.๒ สัดส่วนของแหล่งน้ำที่มีคุณภาพที่ดี (เช่น แม่น้ำ, ธารน้ำ, คลอง, หรือสระน้ำ)

เป้าหมายย่อย ๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชากรที่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๖.๔.๑ การเปลี่ยนแปลงของประสิทธิภาพการใช้น้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา

ตัวชี้วัด ๖.๔.๒ ระดับความตึงเครียดด้านน้ำ (สัดส่วนการใช้น้ำจัดต่อปริมาณน้ำจัดทั้งหมด)

เป้าหมายย่อย ๖.๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือข้ามเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๖.๕.๑ ระดับการดำเนินงานการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ

ตัวชี้วัด ๖.๕.๒ สัดส่วนของพื้นที่ลุ่มน้ำข้ามเขตแดนที่มีการจัดการดำเนินงานเพื่อความร่วมมือด้านน้ำ

เป้าหมายย่อย ๖.๖ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๖.๖.๑ การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา

เป้าหมายย่อย ๖.๗ ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขาภิบาล ซึ่งรวมถึงการเก็บกักน้ำ การขจัดเกลือ ประสิทธิภาพการใช้น้ำ การบำบัดน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๖.๗.๑ ปริมาณความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) ในด้านที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขาภิบาล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนบูรณาการการใช้จ่ายของภาครัฐ

เป้าหมายย่อย ๖.๘ สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขาภิบาล

ตัวชี้วัด ๖.๘.๑ สัดส่วนของหน่วยงานบริหารส่วนท้องถิ่นที่จัดทำและดำเนินนโยบายและกระบวนการเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการน้ำและการสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา (Affordable And Clean Energy)

เป้าหมายย่อย ๗.๑ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ที่สามารถซื้อได้ในราคาที่ซื้อหาได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๗.๑.๑ สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงไฟฟ้า

ตัวชี้วัด ๗.๑.๒ สัดส่วนของประชากรที่พึ่งพาพลังงานและเทคโนโลยีสะอาดเป็นหลัก

เป้าหมายย่อย ๗.๒ เพิ่มสัดส่วนของพลังงานหมุนเวียนในสัดส่วนพลังงานของโลก (global energy mix) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๗.๒.๑ สัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย

เป้าหมายย่อย ๗.๓ เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๗.๓.๑ ความเข้มของการใช้พลังงาน ที่สัมพันธ์กับพลังงานขั้นต้น และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)

เป้าหมายย่อย ๗.๔ ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัย และเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานหมุนเวียน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยี พลังงานที่สะอาด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๗.๔.๑ การไหลเวียนของเงินทุนระหว่างประเทศสู่ประเทศกำลังพัฒนา เพื่อสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านพลังงานสะอาด และการผลิตพลังงานหมุนเวียน รวมทั้งระบบไฮบริด

เป้าหมายย่อย ๗.๕ ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานสมัยใหม่และ ยั่งยืนโดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ที่สอดคล้องกับโครงการสนับสนุนของประเทศเหล่านั้น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๗.๕.๑ กำลังผลิตติดตั้งพลังงานหมุนเวียนในประเทศกำลังพัฒนา (วัดต่อหัวประชากร)

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน (Decent Work And Economic Growth)

เป้าหมายย่อย ๘.๑ ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี

ตัวชี้วัด ๘.๑.๑ อัตราการเติบโตต่อปีของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริง (real GDP) ต่อหัวประชากร

เป้าหมายย่อย ๘.๒ บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการสร้างความหลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และใช้แรงงานเป็นหลัก (Labour-Intensive)

ตัวชี้วัด ๘.๒.๑ อัตราการเติบโตต่อปีของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริง (real GDP) ต่อประชากรผู้มีงานทำ

เป้าหมายย่อย ๘.๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และให้การสนับสนุนการรวมตัวและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน

ตัวชี้วัด ๘.๓.๑ สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบต่อการจ้างงานทั้งหมด จำแนกตามสาขา และเพศ

เป้าหมายย่อย ๘.๔ ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิตอย่างต่อเนื่อง และพยายามที่จะแยกการเติบโตทางเศรษฐกิจออกจากความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการ ดำเนินการไปจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๘.๔.๑ ร่องรอยการใช้วัตถุดิบ (Material Footprint) ร่องรอยการใช้วัตถุดิบต่อหัวประชากร และต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

ตัวชี้วัด ๘.๔.๒ การบริโภควัตถุดิบในประเทศ การบริโภควัตถุดิบในประเทศต่อหัวประชากร และต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

เป้าหมายย่อย ๘.๕ บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายค่าจ้างที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๘.๕.๑ รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้าง จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และความพิการ

ตัวชี้วัดที่ ๘.๕.๒ อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และ ความพิการ

เป้าหมายย่อย ๘.๖ ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำ ที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๘.๖.๑ สัดส่วนของเยาวชน (๑๕ - ๒๔ ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอาชีพ

เป้าหมายย่อย ๘.๗ ดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพโดยทันที เพื่อขจัดแรงงานที่ถูกบังคับ ยุติความเป็นทาส สมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบ

ตัวชี้วัด ๘.๗.๑ สัดส่วนและจำนวนเด็กอายุ ๕ - ๑๗ ปี ที่เข้าข่ายแรงงานเด็ก จำแนกตามเพศและอายุ

เป้าหมายย่อย ๘.๘ ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัย และมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

ตัวชี้วัด ๘.๘.๑ อัตราความถี่ของการบาดเจ็บร้ายแรงและไม่ร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน ๑๐๐,๐๐๐ คน จำแนกตามเพศและสถานะแรงงานต่างด้าว

ตัวชี้วัดที่ ๘.๘.๒ ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพ ในการสมาคม และการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักธรรมเนียมของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ จำแนกตามเพศ และสถานะแรงงานต่างด้าว

เป้าหมายย่อย ๘.๙ ออกแบบและใช้นโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ซึ่งช่วยสร้างงานและส่งเสริม วัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๘.๙.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อ GDP รวม และอัตราการเติบโตของ GDP ด้านการท่องเที่ยว

เป้าหมายย่อย ๘.๑๐ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกัน และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

ตัวชี้วัด ๘.๑๐.๑ จำนวน (ก) สาขาของธนาคารพาณิชย์ และ (ข) เครื่องรับ จ่ายเงินอัตโนมัติ (ATMs) ต่อผู้ใหญ่ ๑๐๐,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๘.๑๐.๒ สัดส่วนของผู้ใหญ่ (อายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป) ที่มีบัญชีกับธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น ๆ หรือกับผู้ให้บริการทางการเงินผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่

เป้าหมายย่อย ๘.๑๑ เพิ่มการสนับสนุนในกลไกความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ซึ่งรวมถึงผ่านกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Enhanced Integrated Framework for Trade-related Technical Assistance to Least Developed Countries)

ตัวชี้วัด ๘.๑๑.๑ มูลค่าความช่วยเหลือ/ภาระผูกพัน (Commitments) และการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือ (Disbursements) ภายใต้กลไกความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade)

เป้าหมายย่อย ๘.๑๒ พัฒนาและดำเนินงานตามยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานเยาวชน และดำเนินงานตาม ข้อตกลงเรื่องงานของโลก (Global Jobs Pact) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๘.๑๒.๑ การมีและดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ระดับประเทศเฉพาะ ด้านการจ้างงานเยาวชน หรือเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ด้านการจ้างงานของประเทศ

เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม (Industry, Innovation And Infrastructure)

เป้าหมายย่อย ๙.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ยั่งยืนและมีความต้านทาน และยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทาง เศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์

ตัวชี้วัด ๙.๑.๑ สัดส่วนของประชากรชนบทที่อาศัยภายในระยะ ๒ กิโลเมตรจากถนนที่สามารถใช้งานได้ทุกฤดู

ตัวชี้วัด ๙.๑.๒ ปริมาณผู้โดยสาร และสินค้าที่ขนส่ง จำแนกตามรูปแบบการขนส่ง

เป้าหมายย่อย ๙.๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของภาคอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามบริบทของประเทศและให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

ตัวชี้วัด ๙.๒.๑ สัดส่วนของมูลค่าเพิ่มผลผลิต (Manufacturing Value Added – MVA) ต่อ GDP และต่อหัวประชากร

ตัวชี้วัด ๙.๒.๒ สัดส่วนการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตต่อการจ้างงานรวมทั้งหมด

เป้าหมายย่อย ๙.๓ เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งเชื่อมโยงผู้ประกอบการเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

ตัวชี้วัด ๙.๓.๑ สัดส่วนของมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมขนาดเล็กต่อ มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมทั้งหมด

ตัวชี้วัด ๙.๓.๒ สัดส่วนของอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีการกู้ยืม หรือมีวงเงินที่ธนาคารให้กู้ยืม

เป้าหมายย่อย ๙.๔ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาด และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๙.๔.๑ ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหน่วยมูลค่าเพิ่ม

เป้าหมายย่อย ๙.๕ เพิ่มพูนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนา ต่อประชากร ๑ ล้านคน และเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐและเอกชน

ตัวชี้วัดที่ ๙.๕.๑ สัดส่วนของค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา ต่อ GDP

ตัวชี้วัดที่ ๙.๕.๒ สัดส่วนนักวิจัย (เทียบเท่ากับการทำงานเต็มเวลา) ต่อประชากร ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน

เป้าหมายย่อย ๙.๖ อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืน และมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยีและด้านวิชาการ ให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ตัวชี้วัดที่ ๙.๖.๑ การสนับสนุนระหว่างประเทศอย่างเป็นทางการทั้งหมด (ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และกระแสความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการอื่น (OOF)) ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมายย่อย ๙.๗ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมภายในประเทศ กำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรม และการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์

ตัวชี้วัด ๙.๗.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีระดับสูง และระดับกลาง ต่อมูลค่าเพิ่มรวมทั้งหมด

เป้าหมายย่อย ๙.๘ เพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและมุ่งจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต โดยถ้วนหน้าและในราคาที่สมเหตุสมผลในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๙.๘.๑ สัดส่วนของประชากรที่อยู่ในพื้นที่ที่มีสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่จำแนกตามเทคโนโลยี

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ (Reduced Inequalities)

เป้าหมายย่อย ๑๐.๑ บรรลุการเติบโตของรายได้ของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดอย่างก้าวหน้าและยั่งยืน โดยให้อัตราเติบโตสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๐.๑.๑ อัตราการเติบโตของการใช้จ่ายในครัวเรือนหรือรายได้ต่อหัวในกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดและในกลุ่มประชากรทั้งหมด

เป้าหมายย่อย ๑๐.๒ เสริมสร้างศักยภาพและส่งเสริมความครอบคลุมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความพิการ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจ หรืออื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัดที่ ๑๐.๒.๑ สัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ของรายได้มัธยฐานจำแนกตาม เพศ อายุ และผู้พิการ

เป้าหมายย่อย ๑๐.๓ สร้างหลักประกันถึงโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการปฏิบัติที่เหมาะสมในเรื่องดังกล่าว

ตัวชี้วัด ๑๐.๓.๑ สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกคุกคามในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติ ภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๐.๔ นำนโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคมมาใช้ และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างก้าวหน้า

ตัวชี้วัด ๑๐.๔.๑ สัดส่วนค่าตอบแทนแรงงานต่อ GDP

ตัวชี้วัด ๑๐.๔.๒ ผลกระทบจากการจัดสรรรายได้ (redistributive impact) ของนโยบายการคลัง

เป้าหมายย่อย ๑๐.๕ ปรับปรุงกฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดการเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการตามกฎระเบียบดังกล่าว

ตัวชี้วัด ๑๐.๕.๑ ตัวชี้วัดเสถียรภาพของระบบการเงิน (Financial Soundness Indicators)

เป้าหมายย่อย ๑๐.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงของประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจในสถาบันการเงินและเศรษฐกิจระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็นสถาบันที่มีประสิทธิภาพ น่าเชื่อถือ มีความรับผิดชอบ และมีความชอบธรรมมากขึ้น

ตัวชี้วัด ๑๐.๖.๑ สัดส่วนของสมาชิกและสิทธิในการออกเสียงของประเทศกำลังพัฒนาในองค์กรระหว่างประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๐.๗ อำนวยความสะดวกในการโยกย้ายถิ่นฐานและเคลื่อนย้ายของคนให้เป็นระเบียบ ปลอดภัย ปกติ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและการจัดการที่ดี

ตัวชี้วัด ๑๐.๗.๑ ค่าใช้จ่ายในการจัดหางานที่ลูกจ้างต้องจ่าย คิดเป็นสัดส่วนของรายได้ประจำเดือนที่ได้รับจากประเทศปลายทาง

ตัวชี้วัด ๑๐.๗.๒ จำนวนประเทศที่มั่นนโยบายที่เอื้อต่อการโยกย้ายถิ่นฐานและเคลื่อนย้ายของคนที่เป็นระเบียบ ปลอดภัย ปกติ และมีความรับผิดชอบ

ตัวชี้วัด ๑๐.๗.๓ จำนวนผู้เสียชีวิตหรือสูญหายในกระบวนการโยกย้ายถิ่นฐานไปยังปลายทางระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด ๑๐.๗.๔ สัดส่วนประชากรที่เป็นผู้อพยพ (refugee) จำนวนตามประเทศต้นทาง

เป้าหมายย่อย ๑๐.๘ ปฏิบัติตามหลักการปฏิบัติอย่างเป็นพิเศษและแตกต่าง (Special and Differential treatment – S&D) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ให้สอดคล้องตามข้อตกลงขององค์การการค้าโลก

ตัวชี้วัด ๑๐.๘.๑ สัดส่วนของรายการภาษีศุลกากร (tariff lines) ของสินค้านำเข้าจากประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและประเทศกำลังพัฒนา ที่ไม่มีข้อกีดกันทางภาษีอากร (zero - tariff)

เป้าหมายย่อย ๑๐.๙ สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และการไหลของเงิน รวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด ประเทศแถบแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้สอดคล้องกับแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

ตัวชี้วัด ๑๐.๙.๑ ทรัพยากรเพื่อการพัฒนาทั้งหมด จำแนกตามประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือ และประเทศผู้ให้การช่วยเหลือ และประเภทของการให้ความช่วยเหลือ (เช่น การช่วยเหลือด้านการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) การลงทุนทางตรงของต่างประเทศ (FDI) และอื่น ๆ

เป้าหมายย่อย ๑๐.๑๐ ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของแรงงานย้ายถิ่น (migrant remittance) ให้ต่ำกว่าร้อยละ ๓ และบริหารจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูง กว่าร้อยละ ๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๐.๑๐.๑ สัดส่วนของค่าใช้จ่ายการส่งเงินกลับประเทศต่อจำนวนเงินรวมที่ส่งกลับ

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน (Sustainable Cities And Communities)

เป้าหมายย่อย ๑๑.๑ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่เพียงพอ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๑.๑ สัดส่วนของประชากรในเขตเมืองที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ที่อยู่อาศัยนอกระบบ หรือที่ที่ไม่เหมาะสม

เป้าหมายย่อย ๑๑.๒ จัดให้ทุกคนเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้พัฒนาความปลอดภัยทางถนน ขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็กผู้พิการ และผู้สูงอายุ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๒.๑ สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงขนส่งสาธารณะได้อย่างสะดวก จำแนกตาม เพศ อายุ และผู้พิการ

เป้าหมายย่อย ๑๑.๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผน และการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืน ในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๓.๑ สัดส่วนของอัตราการใช้ที่ดินต่ออัตราการเติบโตของประชากร

ตัวชี้วัด ๑๑.๓.๒ สัดส่วนของเมืองที่ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมโดยตรง ในการวางแผนการบริหารจัดการเมือง โดยมีการดำเนินการเป็นประจำและอย่างเป็นประชาธิปไตย

เป้าหมายย่อย ๑๑.๔ เสริมความพยายามในการปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม และทางธรรมชาติของโลก

ตัวชี้วัด ๑๑.๔.๑ รายจ่ายรวมต่อหัวประชากรในด้านการสงวน การป้องกัน และการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และมรดกทางธรรมชาติ จำแนกตามแหล่งเงินสนับสนุน (ภาครัฐ/เอกชน) ประเภทมรดก (ทางวัฒนธรรม/ทางธรรมชาติ) และระดับของรัฐบาล (ประเทศ/ภูมิภาค/ท้องถิ่น)

เป้าหมายย่อย ๑๑.๕ ลดจำนวนผู้เสียชีวิตและผู้ที่ได้รับผลกระทบ ตลอดจนลดความสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจเทียบเคียงกับ GDP ของโลก ที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้า ปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๕.๑ จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๑๑.๕.๒ ความสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ เทียบเคียงกับ GDP

ตัวชี้วัด ๑๑.๕.๓ (ก) ความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานหลัก และ (ข) จำนวน การบริการพื้นฐานที่หยุดชะงัก อันเป็นผลมาจากภัยพิบัติ

เป้าหมายย่อย ๑๑.๖ ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรรวมถึง การให้ความสำคัญกับคุณภาพอากาศและการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๖.๑ สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชน (MSW) ที่มีการจัดเก็บและจัดการ ในสถานที่ที่มีการควบคุมต่อปริมาณขยะชุมชนรวม และจำแนกตามเมือง

ตัวชี้วัด ๑๑.๖.๒ ระดับค่าเฉลี่ยทั้งปีของฝุ่นละอองขนาดเล็ก (เช่น PM_{๒.๕} และ PM_{๑๐}) ในเขตเมือง (ถ่วงน้ำหนัก กับประชากร)

เป้าหมายย่อย ๑๑.๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุม และเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะสำหรับผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้พิการ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๗.๑ ส่วนแบ่งเฉลี่ยของพื้นที่เมืองที่เป็นพื้นที่เปิดสาธารณะสำหรับทุกคน จำแนกตามเพศ อายุ และผู้ พิการ

ตัวชี้วัด ๑๑.๗.๒ สัดส่วนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการคุกคามทางร่างกาย หรือเพศ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ความพิการ และสถานที่เกิดเหตุในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา

เป้าหมายย่อย ๑๑.๘ สนับสนุนการเชื่อมโยงเชิงบวกทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบทโดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติ และภูมิภาค

ตัวชี้วัด ๑๑.๘.๑ จำนวนประเทศที่มีนโยบายระดับชาติด้านการพัฒนาเมืองหรือ แผนพัฒนาภาค ซึ่งมี (ก) ความสอดคล้องกับพลวัตของประชากร (ข) ความสมดุลของการพัฒนาเชิงพื้นที่ และ (ค) การเพิ่มพื้นที่การคลัง (fiscal space) ของท้องถิ่น

เป้าหมายย่อย ๑๑.๙ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐาน ของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการเพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ประสิทธิภาพ ในการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ ทาน ต่อภัยพิบัติและให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกกระดับ โดยเป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยง

ตัวชี้วัด ๑๑.๙.๑ จำนวนประเทศที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยง จากภัยพิบัติระดับประเทศที่สอดคล้องกับกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๙.๒ สัดส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีและดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Responsible Consumption And Production)

เป้าหมายย่อย ๑๒.๑ ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบระยะ ๑๐ ปีของแผนงานว่าด้วยแบบแผน การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึง การพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

ตัวชี้วัด ๑๒.๑.๑ จำนวนประเทศที่มีการพัฒนา รับรอง หรือนำใช้เครื่องมือ การดำเนินนโยบายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านสู่การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๒.๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๒.๒.๑ ร่องรอบการใช้วัตถุดิบ (Material Footprint) ร่องรอยการใช้วัตถุดิบ ต่อหัวประชากร และต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

ตัวชี้วัดที่ ๑๒.๒.๒ การบริโภควัตถุดิบในประเทศ การบริโภควัตถุดิบในประเทศ ต่อหัวประชากร และต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

เป้าหมายย่อย ๑๒.๓ ลดของเสียอาหาร (food waste) ของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีก และผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหาร (food loss) ตลอดการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสีย หลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๒.๓.๑ (ก) ดัชนีการสูญเสียอาหาร (ข) ดัชนีของเสียอาหาร

เป้าหมายย่อย ๑๒.๔ บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๒.๔.๑ จำนวนภาคีสมาชิกของข้อตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อมว่าด้วยของเสียอันตรายและสารเคมีอื่น ๆ ที่บรรลุวัตถุประสงค์ของพันธกรณีและข้อผูกพันในการถ่ายทอดข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในแต่ละข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด ๑๒.๔.๒ (ก) ของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นต่อหัวประชากร และ (ข) สัดส่วนของเสียอันตรายที่ได้รับการบำบัด จำแนกตามประเภทการบำบัด

เป้าหมายย่อย ๑๒.๕ ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณการใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๒.๕.๑ อัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ระดับประเทศ (national recycling rate) (จำนวนตันของวัสดุที่ถูกนำกลับมาใช้ใหม่)

เป้าหมายย่อย ๑๒.๖ สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และบูรณาการข้อมูลด้านความยั่งยืนไว้ในรอบการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

ตัวชี้วัด ๑๒.๖.๑ จำนวนบริษัทที่จัดทำรายงานความยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๒.๗ ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

ตัวชี้วัด ๑๒.๗.๑ จำนวนประเทศที่นำนโยบายและแผนปฏิบัติงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างที่ยั่งยืนในภาครัฐไปปฏิบัติ

เป้าหมายย่อย ๑๒.๘ สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๒.๘.๑ ระดับการดำเนินการเพื่อบรรลุ (๑) การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก และ (๒) การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นเรื่องหลัก ใน (ก) นโยบายการศึกษาของประเทศ (ข) หลักสูตร (ค) การศึกษาของครู และ (ง) การประเมินผลนักเรียน

เป้าหมายย่อย ๑๒.๙ สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่แบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

ตัวชี้วัด ๑๒.๙.๑ กำลังผลิตติดตั้งพลังงานหมุนเวียนในประเทศกำลังพัฒนา (วัดต่อหัวประชากร)

เป้าหมายย่อย ๑๒.๑๐ พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อติดตามผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนในด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

ตัวชี้วัด ๑๒.๑๐.๑ ดำเนินการใช้เครื่องมือทางการบัญชีที่มีมาตรฐานเพื่อติดตามมิติทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของความยั่งยืนทางการท่องเที่ยว

เป้าหมายย่อย ๑๒.๑๑ ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาด ให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้น เพื่อสะท้อนให้เห็นผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด ๑๒.๑๑.๑ สัดส่วนของเงินอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลต่อหน่วย GDP (ด้านการผลิตและการบริโภค)

เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น (Climate Action)

เป้าหมายย่อย ๑๓.๑ เสริมภูมิคุ้มกันด้านทานและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

ตัวชี้วัด ๑๓.๑.๑ จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๑๓.๑.๒ จำนวนประเทศที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับประเทศที่ สอดคล้องกับกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๓.๑.๓ สัดส่วนของหน่วยงานระดับท้องถิ่นที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบายยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

ตัวชี้วัด ๑๓.๒.๑ จำนวนประเทศที่จัดทำกรมีส่วนร่วมกับประเทศกำหนด (NDC) ยุทธศาสตร์ระยะยาว แผนการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ (NAP) และยุทธศาสตร์ในรายงานการดำเนินงานด้านการปรับตัว (Adaptation communications) ตามที่รายงานต่อสำนักเลขาธิการกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC)

ตัวชี้วัด ๑๓.๒.๒ ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมต่อปี

เป้าหมายย่อย ๑๓.๓ พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดผลกระทบและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเตือนภัยล่วงหน้า

ตัวชี้วัด ๑๓.๓.๑ ระดับการดำเนินการเพื่อบรรจุ (๑) การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก และ (๒) การจัดการ ศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นเรื่องหลัก ใน (ก) นโยบายการศึกษาของประเทศ (ข) หลักสูตร (ค) การศึกษาของครู (ง) การประเมินผลนักเรียน

เป้าหมายย่อย ๑๓.๔ ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกพันต่อประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้จำนวนหนึ่งแสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อสนองความต้องการของประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้บริบทของการดำเนินมาตรการลดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ตลอดจนจัดหาเงินทุนเพื่อให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินการได้เต็มที่โดยเร็ว

ตัวชี้วัด ๑๓.๔.๑ จำนวนเงินที่ได้รับการจัดสรรและระดมทุนได้ต่อปี (ดอลลาร์สหรัฐ) เทียบเคียงกับเป้าหมายการ ระดมทุนสะสมต่อเนื่องให้ได้ ๑ แสนล้านเหรียญ ตามพันธะสัญญาจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๘

เป้าหมายย่อย ๑๓.๕ ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก โดยให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน ชุมชนท้องถิ่นและชุมชนชายขอบ

ตัวชี้วัด ๑๓.๕.๑ จำนวนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ที่จัดทำกรมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (NDCs) ยุทธศาสตร์ระยะยาว แผนการปรับตัวต่อผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ยุทธศาสตร์ในรายงานการดำเนินงานด้านการปรับตัว (Adaptation communications) ตามที่รายงานต่อสำนักเลขาธิการกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ (UNFCCC)

เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเล อย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Life Below Water)

เป้าหมายย่อย ๑๔.๑ ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภทอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะ จากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงขยะในทะเลและมลพิษจากธาตุอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ตัวชี้วัด ๑๔.๑.๑ (a) (ก) ดัชนีของปรากฏการณ์ยูโทรฟิเคชัน (eutrophication) และ (ข) ความหนาแน่นของขยะ พลาสติกในทะเล

เป้าหมายย่อย ๑๔.๒ บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยง ผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิคุ้มกันและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุ การมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๔.๒.๑ จำนวนประเทศที่ใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศในการบริหารจัดการ พื้นที่ทางทะเล

เป้าหมายย่อย ๑๔.๓ ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึง ผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

ตัวชี้วัด ๑๔.๓.๑ ค่าความเป็นกรดในทะเลเฉลี่ย (pH) โดยวัดจากสถานีสู่มตัวอย่าง ที่เป็นตัวแทนที่เห็นชอบร่วมกัน

เป้าหมายย่อย ๑๔.๔ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้กำกับการทำการประมงอย่างมีประสิทธิภาพ และยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการจัดการ ที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุด ให้อยู่ในระดับผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำ เหล่านั้น

ตัวชี้วัด ๑๔.๔.๑ สัดส่วนของมวลสัตว์น้ำที่อยู่ในระดับความยั่งยืนทางชีวภาพ

เป้าหมายย่อย ๑๔.๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ โดยให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

ตัวชี้วัด ๑๔.๕.๑ ขอบเขตพื้นที่คุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเล

เป้าหมายย่อย ๑๔.๖ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ยับยั้งการลดขนาดการประมงบางรูปแบบ ที่มีส่วนทำให้เกิดการ ประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการลดขนาดที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการ รายงาน และไร้การ ควบคุม และระงับการริเริ่มการลดขนาดในลักษณะดังกล่าว โดยตระหนักว่าการปฏิบัติ ที่เป็นพิเศษและแตกต่าง ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ควรเป็นส่วนควบในการ เจริญการลดขนาดการประมงขององค์การการค้าโลก

ตัวชี้วัด ๑๔.๖.๑ ระดับความก้าวหน้าการดำเนินการใช้เครื่องมือ/กลไกระหว่าง ประเทศ เพื่อต่อสู้กับการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม

เป้าหมายย่อย ๑๔.๗ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด ๑๔.๗.๑ สัดส่วนของผลผลิตจากการประมงที่ยั่งยืนต่อ GDP ในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และทุกประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๔.๘ เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยสมุทรศาสตร์ เพื่อจะพัฒนาคุณภาพมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

ตัวชี้วัด ๑๔.๘.๑ สัดส่วนงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อการวิจัยในด้านเทคโนโลยีทางทะเล

เป้าหมายย่อย ๑๔.๙ จัดให้ชาวประมงพื้นบ้านรายเล็กเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาด

ตัวชี้วัด ๑๔.๙.๑ ระดับความก้าวหน้าการนำใช้กรอบกฎหมาย/ข้อบังคับ/นโยบาย/กรอบการปฏิบัติงานที่ตระหนักและคุ้มครองสิทธิในการทำประมงขนาดเล็ก

เป้าหมายย่อย ๑๔.๑๐ เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS) ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ๑๕๘ ของเอกสาร The Future We Want

ตัวชี้วัด ๑๔.๑๐.๑ จำนวนประเทศที่มีความก้าวหน้าในการให้สัตยาบันยอมรับและนำกรอบการทำงานเชิงกฎหมาย/นโยบาย/สถาบัน และเครื่องมือในการแปลงกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับมหาสมุทรมาใช้ ดังที่สะท้อนอยู่ใน UNCLOS เพื่อการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ป่าไม้ และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (Life On Land)

เป้าหมายย่อย ๑๕.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและแหล่งน้ำจืดในแผ่นดิน รวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและพื้นที่แห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๕.๑.๑ สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ดินทั้งหมด

ตัวชี้วัด ๑๕.๑.๒ สัดส่วนของพื้นที่สำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพทั้งทางบกและแหล่งน้ำจืด ซึ่งเป็นพื้นที่คุ้มครอง จำแนกตามประเภทระบบนิเวศ

เป้าหมายย่อย ๑๕.๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลกอย่างจริงจัง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๕.๒.๑ ความก้าวหน้าในการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๕.๓ ต่อด้านการกลายสภาพเป็นทะเลทราย พื้นที่ดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงที่ดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ภัยแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๕.๓.๑ สัดส่วนของที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรมต่อพื้นที่ทั้งหมด

เป้าหมายย่อย ๑๕.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศในการสร้างผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๕.๔.๑ ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่มีความสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพบนภูเขา

ตัวชี้วัด ๑๕.๔.๒ (ก) ดัชนีพื้นที่ภูเขาสีเขียว (Mountain Green Cover Index) และ (ข) สัดส่วนที่ดินภูเขาที่เสื่อมโทรม

เป้าหมายย่อย ๑๕.๕ ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

ตัวชี้วัด ๑๕.๕.๑ ดัชนีบัญชีชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม (Red List Index)

เป้าหมายย่อย ๑๕.๖ ส่งเสริมการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม ตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด ๑๕.๖.๑ จำนวนประเทศที่มีการใช้กรอบทางกฎหมาย กรอบการบริหารงาน และกรอบนโยบาย ที่ประกันความเป็นธรรมและความเท่าเทียมในการแบ่งปันผลประโยชน์

เป้าหมายย่อย ๑๕.๗ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครองและแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

ตัวชี้วัด ๑๕.๗.๑ สัดส่วนของการค้าสัตว์ป่าที่ถูกล่าหรือถูกขนย้ายอย่างผิดกฎหมาย

เป้าหมายย่อย ๑๕.๘ นำมาตรการเพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานต่อระบบนิเวศบกและน้ำ และควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๕.๘.๑ สัดส่วนประเทศที่ใช้กฎหมายระดับชาติที่เกี่ยวข้อง และจัดสรรทรัพยากรเพื่อป้องกันหรือควบคุม ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่ถูกรุกรานอย่างเพียงพอ

เป้าหมายย่อย ๑๕.๙ บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การจัดทำแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีที่ระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๕.๙.๑ (ก) จำนวนประเทศที่กำหนดเป้าหมายระดับชาติที่สอดคล้องหรือใกล้เคียงกับเป้าประสงค์ที่ ๒ ของ Aichi Biodiversity ของแผนยุทธศาสตร์ความหลากหลายทางชีวภาพ ค.ศ. ๒๐๑๑ - ๒๐๒๐ ไว้ในยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการความหลากหลายทางชีวภาพระดับชาติ (NBSAP) และมีรายงานความก้าวหน้าในการบรรลุ เป้าหมายดังกล่าว (ข) บูรณาการความหลากหลายทางชีวภาพในระบบการรายงานและบัญชีประชาชาติ (การดำเนินการตามระบบบัญชีเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม SEEA)

เป้าหมายย่อย ๑๕.๑๐ ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่ง เพื่ออนุรักษ์และใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด ๑๕.๑๐.๑ (ก) มูลค่าการช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และการใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน (ข) รายได้และเงินทุนจากการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายย่อย ๑๕.๑๑ ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับ เพื่อสนับสนุนเงิน
แก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนา
ให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

ตัวชี้วัด ๑๕.๑๑.๑ (ก) มูลค่าการช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA)
และการใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน
(ข) รายได้และเงินทุนจากการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายย่อย ๑๕.๑๒ เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลก แก่ความพยายามที่จะต่อสู้กับการล่า
การเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

ตัวชี้วัด ๑๕.๑๒.๑ สัดส่วนของการค้าสัตว์ป่าที่ถูกล่าหรือถูกขนย้ายอย่างผิดกฎหมาย

**เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคน
เข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ (Peace,
Justice And Strong Institutions)**

เป้าหมายย่อย ๑๖.๑ ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่ง
ให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

ตัวชี้วัด ๑๖.๑.๑ จำนวนเหยื่อฆาตกรรม ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน จำแนก
ตามเพศ และอายุ

ตัวชี้วัด ๑๖.๑.๒ การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน
จำแนกตามอายุ เพศ และสาเหตุ

ตัวชี้วัด ๑๖.๑.๓ สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความรุนแรง (ก) ทางร่างกาย (ข) จิตใจ
และ (ค) ทางเพศ ในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา

ตัวชี้วัด ๑๖.๑.๔ สัดส่วนประชากรที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินในบริเวณพื้นที่ที่อาศัยเพียง
ลำพังในเวลากลางคืน

เป้าหมายย่อย ๑๖.๒ ยุติการข่มเหง การแสวงหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์
และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

ตัวชี้วัด ๑๖.๒.๑ สัดส่วนของเด็กอายุ ๑ - ๑๗ ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกายและ/
หรือข่มเหงทางจิตใจโดยผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา

ตัวชี้วัด ๑๖.๒.๒ จำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน จำแนก
ตามเพศ อายุ และรูปแบบการแสวงหาประโยชน์

ตัวชี้วัด ๑๖.๒.๓ สัดส่วนของผู้หญิงและผู้ชาย อายุ ๑๘ - ๒๙ ปีที่เคยถูกกระทำ
ความรุนแรงทางเพศ ก่อนอายุ ๑๘ ปี

เป้าหมายย่อย ๑๖.๓ ส่งเสริมหลักนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ
และสร้างหลักประกันว่าทุกคนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

ตัวชี้วัด ๑๖.๓.๑ สัดส่วนของเหยื่อความรุนแรงใน ๑๒ เดือนที่ผ่านมา ซึ่งได้แจ้ง
การกระทำอันรุนแรงนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ หรือกลไกทางการในการยุติข้อขัดแย้ง

ตัวชี้วัด ๑๖.๓.๒ สัดส่วนของจำนวนผู้ต้องขังที่ศาลยังไม่พิพากษาต่อจำนวนนักโทษ
ทั้งหมด

ตัวชี้วัด ๑๖.๓.๓ สัดส่วนของประชากรที่มีปัญหาความขัดแย้งในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา
และเข้าถึงกลไกการแก้ปัญหาความขัดแย้งทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ จำแนกตามประเภทของกลไก

เป้าหมายย่อย ๑๖.๔ ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๖.๔.๑ มูลค่ารวมทั้งหมดของกระแสดำเนินการของเงินที่ผิดกฎหมาย (หน่วยเป็น ดอลลาร์สหรัฐ)

ตัวชี้วัด ๑๖.๔.๒ สัดส่วนของอาวุธที่ถูกยึด ค้นพบ และส่งมอบ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ติดตามและระบุแหล่งที่มาหรือบริบทที่ผิดกฎหมายของอาวุธ โดยเป็นไปตามมาตรฐานและเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๖.๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

ตัวชี้วัด ๑๖.๕.๑ สัดส่วนของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย ๑ ครั้ง และมีการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในช่วงระยะเวลา ๑๒ เดือนที่ผ่านมา

ตัวชี้วัด ๑๖.๕.๒ สัดส่วนขององค์กรธุรกิจที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ อย่างน้อย ๑ ครั้ง และมีการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในช่วงระยะเวลา ๑๒ เดือนที่ผ่านมา

เป้าหมายย่อย ๑๖.๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

ตัวชี้วัด ๑๖.๖.๑ สัดส่วนการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับการอนุมัติแล้ว จำแนกเป็นภาค (หรือจำแนกตามรหัส งบประมาณ หรือที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน)

ตัวชี้วัด ๑๖.๖.๒ สัดส่วนประชากรที่พึงพอใจกับบริการสาธารณะครั้งล่าสุด ที่ตนได้ใช้บริการ

เป้าหมายย่อย ๑๖.๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วมและมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

ตัวชี้วัด ๑๖.๗.๑ สัดส่วนตำแหน่งในสถาบันของรัฐระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ซึ่งรวมถึง (ก) สภานิติบัญญัติ (ข) บริการสาธารณะ และ (ค) คณะตุลาการ เปรียบเทียบกับการกระจายตัวในระดับชาติ โดยจำแนกตามเพศ อายุ ผู้พิการ และกลุ่มประชากร

ตัวชี้วัด ๑๖.๗.๒ สัดส่วนของประชากรที่เชื่อว่ามีกระบวนการตัดสินใจที่ครอบคลุม และตอบสนองความต้องการจำแนกตามเพศ อายุ ความพิการ และกลุ่มประชากร

เป้าหมายย่อย ๑๖.๘ ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันที่เกี่ยวข้องกับธรรมาภิบาลโลก

ตัวชี้วัด ๑๖.๘.๑ สัดส่วนของสมาชิก และสิทธิในการออกเสียงของประเทศกำลังพัฒนาในองค์กรระหว่างประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๖.๙ จัดให้มีอัตลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีการจดทะเบียนเกิด (สูติบัตร) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๖.๙.๑ สัดส่วนของเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ที่มีการจดทะเบียนการเกิด กับหน่วยงานของรัฐ จำแนกตามอายุ

เป้าหมายย่อย ๑๖.๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด ๑๖.๑๐.๑ จำนวนคดีที่พิสูจน์แล้วว่าเป็นจริง (verified) เกี่ยวกับการฆาตกรรม (killing) การลักพาตัว (kidnapping) การอุ้มหาย (enforced disappearance) การควบคุมตัวโดยพลการ (arbitrary detention) การทรมาน (torture) ที่กระทำต่อผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพแรงงาน และผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน ในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา

ตัวชี้วัด ๑๖.๑๐.๒ จำนวนประเทศที่ใช้และดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และ/หรือนโยบายที่รับประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้

เป้าหมายย่อย ๑๖.๑๑ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึง กระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกกระดับ โดยเฉพาะในประเทศ กำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

ตัวชี้วัด ๑๖.๑๑.๑ การมีองค์การอิสระด้านสิทธิมนุษยชนที่สอดคล้องกับ หลักสนธิสัญญาปารีส (Paris Principles)

เป้าหมายย่อย ๑๖.๑๒ ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด ๑๖.๑๒.๑ สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติ หรือถูกคุกคามในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติภายใต้กฎหมายสิทธิ มนุษยชนระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalizationการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วน ความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (partnerships For the Goals)

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑ เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึง การสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อปรับปรุงขีดความสามารถของประเทศในการเก็บภาษี และรายได้อื่น ๆ ของรัฐ

ตัวชี้วัด ๑๗.๑.๑ สัดส่วนรายได้ภาครัฐรวม ต่อ GDP จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้

ตัวชี้วัด ๑๗.๑.๒ สัดส่วนงบประมาณภายในประเทศที่จัดสรรจากภาษีภายในประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๗.๒ ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณี เรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) อย่างเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้ โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา ร้อยละ ๐.๗ และมีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดร้อยละ ๐.๑๕ ถึง ร้อยละ ๐.๒๐ โดยผู้ให้ ODA ควรพิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

ตัวชี้วัด ๑๗.๒.๑ ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) สุทธิยอดรวม และที่ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยคิดเป็นสัดส่วนรายได้มวลรวมประชาชาติ (GNI) ของผู้บริจาค ที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนา (Development Assistance Committee) ของ OECD

เป้าหมายย่อย ๑๗.๓ ระดมทรัพยากรทางการเงินสำหรับประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มเติม จากแหล่งที่หลากหลาย

ตัวชี้วัด ๑๗.๓.๑ ทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมที่ได้รับการระดมจากแหล่ง ที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

ตัวชี้วัด ๑๗.๓.๒ สัดส่วนของมูลค่าการโอนเงินกลับประเทศ (เป็นสกุลเงินดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อ GDP ทั้งหมด

เป้าหมายย่อย ๑๗.๔ ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับ โครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหานี้ต่างประเทศของประเทศยากจนที่มีหนี้สินในระดับสูง เพื่อลดการประสบปัญหาหนี้ (debt distress)

ตัวชี้วัด ๑๗.๔.๑ สัดส่วนภาระหนี้ (debt service) ต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ

เป้าหมายย่อย ๑๗.๕ ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

ตัวชี้วัด ๑๗.๕.๑ จำนวนประเทศที่ยอมรับและดำเนินการตามกฎหมายเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าหมายย่อย ๑๗.๖ เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ - ใต้ - ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี (Technology Facilitation Mechanism) ของโลก

ตัวชี้วัด ๑๗.๖.๑ จำนวนผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ ต่อผู้อยู่อาศัย ๑๐๐ คน จำแนกตามความเร็ว

เป้าหมายย่อย ๑๗.๗ ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยี ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

ตัวชี้วัด ๑๗.๗.๑ จำนวนเงินทุนรวมที่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนการพัฒนา การถ่ายทอด การเผยแพร่ และการกระจายของเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายย่อย ๑๗.๘ ให้อินเตอร์เทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตัวชี้วัด ๑๗.๘.๑ สัดส่วนประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต

เป้าหมายย่อย ๑๗.๙ เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ - ใต้ - ใต้ และไตรภาคี

ตัวชี้วัด ๑๗.๙.๑ มูลค่าเงินดอลลาร์ ของการให้ความช่วยเหลือทางการเงินและทางวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนา (รวมถึงผ่านความร่วมมือ เหนือ - ใต้ - ใต้ และไตรภาคี) ที่ได้ให้คำมั่นไว้

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๐ ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มิกติกาเปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านข้อสรุปของการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๐.๑ ค่าเฉลี่ยของอัตราภาษีศุลกากรถ่วงน้ำหนักทั่วโลก

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๑ เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยมุ่งเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในการส่งออกทั่วโลก ให้สูงขึ้น ๒ เท่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๑.๑ ส่วนแบ่งของการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในการส่งออกรวมของโลก

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๒ ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับคำตัดสินขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่ายและมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๒.๑ ภาษีศุลกากรเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักที่ประเทศกำลังพัฒนาประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก เผชิญอยู่

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๓ เพิ่มทุนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางการประสานงาน นโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๓.๑ ผังติดตามเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomic Dashboard)

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๔ ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๔.๑ จำนวนประเทศที่มีกลไกเสริมสร้างความสอดคล้องของนโยบายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๕ เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการจัดการความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๕.๑ ระดับของการที่ผู้ให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาใช้กรอบติดตามผลลัพธ์และเครื่องมือการจัดทำแผนที่ประเทศเป็นเจ้าของ

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๖ ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญเทคโนโลยี และทรัพยากรทางการเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๖.๑ จำนวนประเทศที่รายงานความก้าวหน้าตามกรอบการติดตามประสิทธิผลของการพัฒนาที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย ที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๗ สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ - ภาคเอกชน และประชาสังคม สร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๗.๑ จำนวนเงินดอลลาร์สหรัฐที่มีภาระผูกพันให้ใช้ในโครงการความร่วมมือภาครัฐ - เอกชนด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๘ ยกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลาและเชื่อถือได้ จำแนกตามรายได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานะการอพยพ ความพิการ ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๘.๑ ตัวชี้วัดขีดความสามารถเชิงสถิติเพื่อการติดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๘.๒ จำนวนประเทศที่มีกฎหมายด้านสถิติของประเทศที่สอดคล้องกับหลักพื้นฐานของสถิติทางการ

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๘.๓ จำนวนประเทศที่มีแผนสถิติระดับประเทศที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนอย่างเต็มที่ และอยู่ระหว่างการดำเนินการ จำแนกตามแหล่งเงินทุน

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๙ ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๙.๑ มูลค่าเงินดอลลาร์ของทรัพยากรที่จัดสรรเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถด้านสถิติของประเทศกำลังพัฒนา

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๙.๒ สัดส่วนของประเทศ ที่ (ก) มีการดำเนินการสำมะโนประชากรและสำมะโนครัวเรือนอย่างน้อยหนึ่งครั้งในรอบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา และ (ข) มีการจดทะเบียนการเกิดร้อยละ ๑๐๐ และจดทะเบียนการตาย ร้อยละ ๘๐

๖. แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค

๖.๑ แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

๖.๑.๑ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“เป็นเมืองเกษตรมูลค่าสูง ศูนย์กลางการศึกษา เพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว”

๖.๑.๒ พันธกิจ

๑) พันธกิจที่ ๑ บริหารยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนครสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒) พันธกิจที่ ๒ ประสานงานส่งเสริม สนับสนุน และเสริมสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนในจังหวัดสกลนครอย่างบูรณาการ สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๓) พันธกิจที่ ๓ กำกับตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการจังหวัดสกลนครตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๖.๑.๓ เป้าหมายรวม

“เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม และรายได้ของประชาชน”

๖.๑.๔ ตัวชี้วัดรวม

๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดสกลนคร (GPP) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา

๒) รายได้ต่อหัวต่อปีของประชากรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา

๖.๑.๕ ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดสกลนคร

ประเด็นการพัฒนาที่	ประเด็นการพัฒนา
๑	การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒	การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
๔	การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
๕	การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

๖.๑.๖ วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรให้ได้มาตรฐานโดยนวัตกรรมสู่ความมั่นคงและยั่งยืน
- ๒) เพื่อพัฒนาจังหวัดสกลนครเป็นมหานครแห่งพหุภพ
- ๓) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดให้มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- ๔) เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยว ๓ ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ และวัฒนธรรม ประเพณี) ของจังหวัด สกลนครเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย
- ๕) เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและดำรงชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๖) เพื่อให้การบริหารการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๗) เพื่อให้การบริหารงานของจังหวัดสกลนครเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคงสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ให้ได้รับความพึงพอใจในการรับบริการของจังหวัด

๖.๑.๗ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด และแนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑.๑ เป็นเมืองเกษตรมูลค่าสูง	๑.๑.๑ ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสกลนคร (GPP) ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	๑๘,๗๔๙ ล้านบาท	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	๑.๑.๑.๑ ส่งเสริมเกษตรมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมสู่ความมั่นคงและยั่งยืน ๑.๑.๑.๒ สร้างความเข้มแข็ง เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ๑.๑.๑.๓ ส่งเสริมด้านการตลาดและการกระจายสินค้าเกษตร
	๑.๑.๒ จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ผ่านมาตรฐาน สินค้าการเกษตรปลอดภัย (GAP/Organics/GMF/SDGsPGS)	๕,๙๑๐ แปลง/ฟาร์ม	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	
	๑.๑.๓ รายได้เฉลี่ยต่อหัวเกษตรกรเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	๑๖๓,๓๕๖ บาท	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	
	๑.๑.๔ ร้อยละของจำนวนสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกรผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่นำมาจัดเกณฑ์มาตรฐานของกรมส่งเสริมสหกรณ์	๘๖ แห่ง	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	
	๑.๑.๕ จำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่/ Smart farmer/Young Smart farmer เพิ่มขึ้น	๑,๕๔๘ คน	๓๐๐ คน	๓๐๐ คน	๓๐๐ คน	๔๐๐ คน	๕๐๐ คน	
	๑.๑.๖ จำนวนพื้นที่ชลประทาน/พื้นที่รับประโยชน์เพิ่มขึ้น	๑,๐๐๐ ไร่	๑,๐๐๐ ไร่	๑,๐๐๐ ไร่	๑,๐๐๐ ไร่	๑,๐๐๐ ไร่	๑,๐๐๐ ไร่	

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทางการพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑.๒ เป็นมหานครแห่งพุทธเกษตร	๑.๒.๑ จำนวนพื้นที่ปลูกสมุนไพรมะเขือเทศเพิ่มขึ้น	๒๐๐ ไร่	๒๕๐ไร่	๓๐ ไร่	๓๕๐ไร่	๔๐๐ ไร่	๔๕๐ ไร่	๑.๒.๑.๑ พัฒนาสมุนไพรมะเขือเทศพันธุ์พื้นถิ่น ๑.๒.๑.๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มาจากความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่นให้เป็นผลิตภัณฑ์และเวชภัณฑ์
	๑.๒.๒ จำนวนรายการผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรมะเขือเทศที่ขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น	๑๐๐ รายการ	๑๑๐ รายการ	๑๒๐ รายการ	๑๓๐ รายการ	๑๔๐ รายการ	๑๕๐ รายการ	
	๑.๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการด้านสมุนไพรมะเขือเทศเพิ่มขึ้น	๘๐ ราย	๙๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๑๐ ราย	๑๒๐ ราย	๑๓๐ ราย	
	๑.๒.๔ รายได้จากการจำหน่ายสมุนไพรมะเขือเทศทั้งผลผลิตและวัตถุดิบเพิ่มขึ้น	๕๐ ล้านบาท	๖๐ ล้านบาท	๗๐ ล้านบาท	๘๐ ล้านบาท	๙๐ ล้านบาท	๑๐๐ ล้านบาท	
	๑.๒.๕ จำนวนศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรมะเขือเทศเพิ่มขึ้น	๒ แห่ง	๓ แห่ง	๔ แห่ง	๕ แห่ง	๖ แห่ง	๗ แห่ง	
๑.๓ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลให้เกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร	๑.๓.๑ จำนวน Smart Farmer/ Young Smart Farmer ได้รับการพัฒนาทักษะดิจิทัล	-	๓๐ คน	๓๐ คน	๓๐ คน	๓๐ คน	๓๐ คน	๑.๓.๑.๑ พัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัล

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทาง การพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑.๔ ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลตลอดห่วงโซ่มูลค่า รวมถึงการยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรแปรรูป	๑.๔.๑ ธุรกิจหรือฟาร์มหรือแปลงมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเพิ่มขึ้น	-	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑.๔.๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
๑.๕ บูรณาการการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาวิกฤติการณ์น้ำแล้ง อุทกภัย ตลอดจนจนปัญหาความขัดแย้งจากการใช้ประโยชน์จากน้ำ	๑.๕.๑ จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรเพิ่มขึ้น	๑,๕๒๑ หมู่บ้าน	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	๑.๕.๑.๑ ส่งเสริมการจัดการและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทาง การพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๒.๑ พัฒนาผลิตภัณฑ์ ชุมชน/สินค้า GI ในจังหวัดให้มีคุณภาพ มาตรฐานและสอดคล้อง กับความต้องการของ ตลาด	๒.๑.๑ ร้อยละจำนวนผู้ประกอบการ SMEs ที่เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	๓๒,๘๘๑ ราย	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	๒.๑.๑.๑ สร้างขีด ความสามารถ ในการค้า การลงทุน
	๒.๑.๒ ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์ ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้ได้ มาตรฐานเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	๔๑๔ ผลิตภัณฑ์	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	
	๒.๑.๓ ร้อยละของรายได้จากการ จำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	๔,๕๖๗ ล้านบาท	ร้อยละ ๖	ร้อยละ ๖	ร้อยละ ๖	ร้อยละ ๖	ร้อยละ ๖	
	๒.๑.๔ ร้อยละของรายได้จากการ จำหน่ายสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	๖๔ ล้านบาท	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	
๒.๒ แหล่งท่องเที่ยว ๓ ธรรมของจังหวัด สกลนครเป็นที่ยอมรับ อย่างแพร่หลายมากขึ้น	๒.๒.๑ ร้อยละของรายได้ จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จากปีที่ผ่านมา	๒,๘๑๒ ล้านบาท	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	๒.๒.๑.๑ สนับสนุน การท่องเที่ยว ๓ ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรมประเพณี)
	๒.๒.๒ ร้อยละของจำนวน นักท่องเที่ยว ที่เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	๑,๖๓๑,๑๑๒ คน	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	
๒.๓ จังหวัดสกลนคร เป็นจุดเชื่อมการ คมนาคมขนส่งสู่อาเซียน และจีนตอนใต้	๒.๓.๑ ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัดสกลนคร (GPP) สาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมเพิ่มขึ้นจากปีที่ ผ่านมา	๒,๐๖๖ ล้านบาท	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	๒.๓.๑.๑ เพิ่มศักยภาพ ในการคมนาคมขนส่ง ทั้งทางบก และทาง อากาศ

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทาง การพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๒.๔ ส่งเสริมการพัฒนา ศักยภาพด้านดิจิทัล ให้แรงงาน และผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยว	๒.๔.๑ จำนวนแรงงาน และผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และบริการที่ได้รับการพัฒนาทักษะ ดิจิทัลเพิ่มขึ้น	๑๗,๖๑๗ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	
๒.๕ ส่งเสริมการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัล ตลอดห่วงโซ่มูลค่า	๒.๕.๑ ธุรกิจหรือผู้ประกอบการ SME หรือวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยว มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัลเพิ่มขึ้น	๒๕๑ ราย	๑๐ ราย	๑๐ ราย	๑๐ ราย	๑๐ ราย	๑๐ ราย	

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทาง การพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๓.๑ ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีและดำรงชีวิต ตามปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	๓.๑.๑ ผลการจัดความยากจน และพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงในการให้ความช่วยเหลือ ครัวเป้าหมายในระบบ TPMAP	๓๑๙ ครัวเรือน	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	๓.๑.๑.๑ ส่งเสริมการ พัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชนตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทาง การพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๓.๒ มีการพัฒนา ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้เกิด การเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดี	๓.๒.๑ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของ ประชากรอายุ ๑๕ – ๕๙ ปี เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ของประชากร อายุ ๑๕ - ๕๙ ปีเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๙	ร้อยละ ๙.๑	ร้อยละ ๙.๒	ร้อยละ ๙.๓	ร้อยละ ๙.๔	ร้อยละ ๙.๕	๓.๒.๑.๑ เสริมสร้าง การเรียนรู้และทักษะ ของคนทุกกลุ่ม
	๓.๒.๒ ร้อยละผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาสูงขึ้น - ระดับสถานศึกษาสามัญ - ระดับสายอาชีพ	คะแนน เฉลี่ยผล O – Net ๓๙.๓๖	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	
		คะแนน เฉลี่ยผล V – Net ๕๖.๖๕	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	
	๓.๒.๓ คนสกลนคร ได้รับการพัฒนา ตามแผนพัฒนากำลังคน	๒๐,๙๒๔ คน	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	
	๓.๒.๔ จำนวนเยาวชนระดับ ประถมศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะ การว่ายน้ำ	-	-	-	๒๔๐ คน	๒๔๐ คน	๒๔๐ คน	
	๓.๒.๕ เยาวชนระดับก่อน ประถมศึกษาได้รับการส่งเสริม การออกกำลังกาย	-	-	-	๒๕๐ คน	๒๕๐ คน	๒๕๐ คน	
	๓.๒.๖ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกลุ่ม เปราะบางรายครัวเรือนได้รับการ พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี	๘๕,๑๔๑ คน	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	๓.๒.๖.๑ ส่งเสริม การจัดสวัสดิการ ทางสังคมเพื่อช่วยเหลือ กลุ่มเปราะบาง

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทาง การพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๓.๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ เชิงปฏิบัติการ สร้างสรรค์นวัตกรรม ดิจิทัล	๓.๓.๑ เยาวชนรุ่นใหม่ที่ได้รับ การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลที่เพิ่มขึ้น	๓๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	
๓.๔ ส่งเสริมการพัฒนา ทักษะดิจิทัลสำหรับ เยาวชนรุ่นใหม่	๓.๔.๑ ร้อยละสถานศึกษาในจังหวัด สกลนคร มีการจัดการเรียนรู้ Coding เพื่อรองรับการเป็น Smart City	-	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	
๓.๕ สนับสนุน การประยุกต์ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการพัฒนาชุมชน	๓.๕.๑ จำนวนโครงการพัฒนาชุมชน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล เพิ่มขึ้น	๓๐๐ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	
๓.๖ ส่งเสริม การสร้างความรู้ ทางดิจิทัลให้กับ ประชาชน และกลุ่ม เปราะบางในพื้นที่	๓.๖.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ประชาชนในพื้นที่เรียนรู้ทักษะดิจิทัล	๓๔๓,๘๘๖ ราย	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	
	๓.๖.๒ กลุ่มเปราะบางในพื้นที่ เข้าถึงและได้รับการพัฒนาทักษะ ดิจิทัลเพิ่มขึ้น	๖.๗ ล้านราย	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	
๓.๗ ส่งเสริม การยกระดับทักษะ ดิจิทัลบุคลากรภาครัฐ ในพื้นที่	๓.๗.๑ กำลังคนภาครัฐที่ได้รับ การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลเพิ่มขึ้น	๕,๕๕๑ ราย	๑๐ ราย	๑๐ ราย	๑๐ ราย	๑๐ ราย	๑๐ ราย	

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทาง การพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๔.๑ บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างบูรณาการ มีประสิทธิภาพ และเป็นธรรมตอบสนอง ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๔.๑.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน พื้นที่ป่าไม้และพื้นที่สีเขียว ของจังหวัดสกลนคร	๑,๐๓๖,๓๑๖ ไร่	๐.๑๕ (๒,๐๐๐ ไร่)	๐.๑๕ (๒,๐๐๐ ไร่)	๐.๑๕ (๒,๐๐๐ ไร่)	๐.๑๕ (๒,๐๐๐ ไร่)	๐.๑๕ (๒,๐๐๐ ไร่)	๔.๑.๑.๑ ส่งเสริม การอนุรักษ์และฟื้นฟู สภาพทรัพยากรป่าไม้ ๔.๑.๑.๒ การเพิ่มขีด ความสามารถในการ รองรับของระบบนิเวศ และคุณค่าของ ทรัพยากรธรรมชาติ ในจังหวัด
	๔.๑.๒ ร้อยละสถิติคดีที่เกี่ยวกับ ป่าไม้และการทำลายทรัพยากร ธรรมชาติลดลง	๓๖ คดี	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๒๕	๔.๑.๒.๑ การดำเนิน มาตรการทางกฎหมาย อย่างเข้มงวด
๔.๒ จัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมด้านน้ำ อากาศ ขยะมูลฝอย และของเสียอันตราย โดยการมีส่วนร่วม ของภาคีเครือข่ายอย่าง เป็นระบบ และมี ประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันแก้ไข ลด และขจัดมลพิษ ที่อาจส่งผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อม	๔.๒.๑ ร้อยละการคัดแยกปริมาณ ขยะมูลฝอยที่ผ่านมาตรฐาน ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการ เพิ่มขึ้น	๘๗๖.๖๐ ตัน/วัน	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐	๔.๒.๑.๑ กพร. กำหนดค่าเป้าหมาย (ร้อยละ) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของจังหวัดสกลนคร ดังนี้ ขึ้นต้น ๔๖.๖๕
	๔.๒.๒ จำนวนคุณภาพแม่น้ำ สายสำคัญที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้	๗ สาย	๗ สาย	๗ สาย	๗ สาย	๗ สาย	๗ สาย	๔.๒.๒.๑ สำนักงาน สิ่งแวดล้อมและควบคุม มลพิษที่ ๙ ตรวจสอบ คุณภาพน้ำทุกไตรมาส แม่น้ำสายหลักมี จำนวน ๓ สาย

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทาง การพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
								ได้แก่ ลำน้ำสงคราม ลำน้ำอูน และหนองหาร แม่น้ำสายรอง มีจำนวน ๔ สาย ได้แก่ ลำน้ำพุง ลำน้ำอูน ลำน้ำยาม และลำห้วยปลาหาง
	๔.๒.๓ ร้อยละของจำนวนวันที่ คุณภาพอากาศเกินเกณฑ์มาตรฐาน ลดลง	๓๖ วัน/ปี	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	๔.๒.๓.๑ จำนวนวันที่ค่า คุณภาพอากาศ (AQI) อยู่ในเกณฑ์เริ่มมี ผลกระทบต่อสุขภาพ (สีส้ม) และมีผลกระทบต่อสุขภาพ (สีแดง)
๔.๓ ส่งเสริมให้ ประชาชนใช้พลังงาน ทดแทน ใช้อุปกรณ์ ประหยัดพลังงาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๔.๓.๑ จำนวนกลุ่ม/ชุมชนได้รับ การส่งเสริมการใช้พลังงาน และการอนุรักษ์เพิ่มขึ้น	๓ กลุ่ม/ชุมชน	๓ กลุ่ม/ ชุมชน	๓ กลุ่ม/ ชุมชน	๓ กลุ่ม/ ชุมชน	๓ กลุ่ม/ ชุมชน	๓ กลุ่ม/ ชุมชน	๔.๓.๑.๑ ส่งเสริมการใช้ พลังงานทดแทนและการ อนุรักษ์พลังงาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทาง การพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๕.๑ มีการบริการประชาชนอย่างประทับใจ	๕.๑.๑ ร้อยละความพึงพอใจต่อการให้บริการประชาชนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่มีความพึงพอใจในการบริการของจังหวัด	๒๐๐ คน	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๘๕	๕.๑.๑.๑ พัฒนาสมรรถนะข้าราชการจังหวัด ส่งเสริมสมรรถนะสูง
	๕.๑.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติได้มาตรฐาน	๑๐๐ คน	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	
๕.๒ มีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา	๕.๒.๑ จำนวนของข้าราชการบรรจุใหม่ผ่านการฝึกอบรมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล	๑๐๐ คน	๙๐ คน	๙๐ คน	๙๐ คน	๙๐ คน	๙๐ คน	๕.๒.๑.๑ ส่งเสริมการนำการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการบริหารจังหวัด
	๕.๒.๒ จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบในหน่วยงานภาครัฐ เพิ่มขึ้น	๕ กิจกรรม/โครงการ	๑๐ กิจกรรม/โครงการ	๑๐ กิจกรรม/โครงการ	๑๐ กิจกรรม/โครงการ	๑๐ กิจกรรม/โครงการ	๑๐ กิจกรรม/โครงการ	
๕.๓ มีการรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๕.๓.๑ ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๒๐๐ คน	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	๕.๓.๑.๑ พัฒนาขีดความสามารถในการรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
	๕.๓.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจ้างแรงงานถูกกฎหมาย	๑,๐๐๐ คน	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล	ค่าเป้าหมาย					แผนงาน/แนวทาง การพัฒนา
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๕.๔ พัฒนาอาชีพ เพื่อความมั่นคง	๕.๔.๑ ร้อยละของประชาชน ที่มีความพึงพอใจในการพัฒนา อาชีพเพื่อความมั่นคงของจังหวัด	๒๐๐ คน	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๘๕	๕.๔.๑.๑ พัฒนาอาชีพ แก่ประชาชนเพื่อเพิ่ม รายได้
๕.๕ การบริหารจัดการ ภาครัฐแนวใหม่	๕.๕.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ที่ได้รับ การอบรมมีความรู้ความเข้าใจ กฎหมาย และการบังคับคดี	จำนวน ๑๐๐ คน	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	๕.๕.๑.๑ สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชน ด้านกฎหมายและการ บังคับคดี

๖.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

๖.๒.๑ เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

“เมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว เกษตรมูลค่าสูง ประต่อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

๖.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริมการท่องเที่ยวอัตลักษณ์พื้นที่วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาการค้า การลงทุน เชื่อมโยงอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง
- ๔) สร้างเสริมการพัฒนาที่สมดุลด้านสังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐาน

การพัฒนาที่ยั่งยืน

๖.๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

- ๑) รายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปีที่ผ่านมา
- ๒) พื้นที่ผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา
- ๓) มูลค่าการจำหน่ายสินค้าของกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๔) ดัชนีการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ จากค่ากลาง

ของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๖๓)

๖.๒.๔ ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑) ประเด็นการพัฒนา

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอัตลักษณ์พื้นที่วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุนและโลจิสติกส์

ให้กับภาคธุรกิจในพื้นที่

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาที่สมดุล ด้านสังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม

บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒) เป้าประสงค์

- (๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น
- (๒) ผลิตภัณฑ์การแปรรูปด้านการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มขึ้น
- (๓) กลุ่มเกษตรกรพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น
- (๔) มีการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้น
- (๕) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่สกลนคร นครพนม มุกดาหาร ตามวิถีลุ่มน้ำ

โขงเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่สากล

- (๖) เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว เพิ่มศักยภาพความเป็นอยู่และสร้างรายได้ให้แก่

ประชาชน ประกอบการด้านการท่องเที่ยว

- (๗) เพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจมวลรวมของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น
- (๘) ภาคการค้าและการลงทุนมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น
- (๙) ผู้ประกอบการ และแรงงานได้รับการเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิต การค้า

การลงทุน

- (๑๐) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์
- (๑๑) สินค้าและบริการได้รับการเพิ่มมูลค่าโดยใช้นวัตกรรม

- (๑๒) กลุ่มคนเปราะบางได้รับการช่วยเหลือเพิ่มมากขึ้น
- (๑๓) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น
- (๑๔) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแล ฟื้นฟู

๓) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑) ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากค่าฐาน
- (๒) จำนวนเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรทำการเกษตรมูลค่าสูง เพิ่มขึ้น ๓๐ กลุ่มเกษตรกร

จากค่าฐาน

- (๓) จำนวนผลิตภัณฑ์การเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพิ่มขึ้น

๖๕ ผลผลิตจากค่าฐาน

(๔) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรให้เกิดการบริหารจัดการสินค้าเกษตรแบบครบวงจร เพิ่มขึ้น ๓๐ กลุ่มเกษตรกรจากค่าฐาน

- (๕) จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ จากค่าฐาน
- (๖) รายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓ จากค่าฐาน
- (๗) บุคลากร อาสาสมัครและเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา จำนวน

๑,๔๐๐ คน จากค่าฐาน

- (๘) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา จำนวน ๑๕ แห่ง
- (๙) มูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดนของกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙ จากค่าฐาน
- (๑๐) มูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP ของกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๔ จากค่าฐาน
- (๑๑) เส้นทางขนส่งได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่า ๙ เส้นทาง จากค่าฐาน
- (๑๒) กลุ่มคนเปราะบางได้รับการช่วยเหลือ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ จากค่าฐาน
- (๑๓) จำนวนอาชญากรรมลดลง ร้อยละ ๕ จากค่าฐาน
- (๑๔) ปริมาณขยะอินทรีย์ต้นทางลดลง ร้อยละ ๕ จากค่าฐาน
- (๑๕) คุณภาพแหล่งน้ำธรรมชาติอยู่ในระดับดีตามดัชนีชี้วัดคุณภาพน้ำกรมควบคุมมลพิษ

๔) แนวทางการพัฒนา

- (๑) การส่งเสริมการท่องเที่ยวอัตลักษณ์พื้นถิ่นวิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง
- (๒) การพัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน
- (๓) การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุนและโลจิสติกส์ให้กับภาค

ธุรกิจในพื้นที่

- (๔) การพัฒนาที่สมดุล ด้านสังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

พัฒนาที่ยั่งยืน

๕) แผนงาน โครงการสำคัญและกิจกรรม

(๑) แผนงาน

- ๑. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
- ๒. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม

สู่ความเข้มแข็งและยั่งยืน

- ๓. พัฒนาขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ให้กับภาคธุรกิจในพื้นที่
- ๔. พัฒนาที่สมดุลด้านสังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

(๒) โครงการสำคัญและกิจกรรม

- ๑. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว
- ๒. โครงการยกระดับสินค้าบริการ และพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวกลุ่มสนุก

๓. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดและประชาสัมพันธ์กลุ่มสนุก
๔. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ธรรมชาติและวัฒนธรรม กิจกรรมซ่อมแซมโครงสร้างและปรับปรุงตลาดอินโดจีน มุกดาหาร
๕. โครงการพัฒนาการเกษตรสร้างมูลค่ากลุ่มจังหวัดสนุก
๖. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการภาคการเกษตร
๗. โครงการขับเคลื่อนการเกษตรในพื้นที่ลุ่มน้ำโขงอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดสนุก ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG
๘. โครงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ นวัตกรรม ที่เหมาะสมในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และยกระดับผลิตภัณฑ์ใหม่ครม อย่างครบวงจรเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากกลุ่มจังหวัดสนุก
๙. โครงการยกระดับการผลิตโคเนื้อ-โคนม ด้วยนวัตกรรมสูตรอาหารคุณภาพสูง เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากในกลุ่มจังหวัดสนุก
๑๐. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ BCG มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์
๑๑. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงกบนาแบบครบวงจร
๑๒. โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของกลุ่มสนุก
๑๓. โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและยกระดับสินค้าเพื่อรองรับการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัดสนุก
๑๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาดและความร่วมมือทางการค้าการลงทุนทั้งในและต่างประเทศของกลุ่มจังหวัดสนุก
๑๕. โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตทุกช่วงวัยกลุ่มสนุกอย่างยั่งยืน
๑๖. โครงการเพิ่มศักยภาพการป้องกันปัญหาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมายในพื้นที่กลุ่มสนุก
๑๗. โครงการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมกลุ่มจังหวัดสนุกบนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

๖.๓ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค

เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๖.๓.๑ บทบาทของภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อย โรงงานมันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดของประเทศ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสมกับการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่มีปัญหาพื้นฐานคือ คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจนและคุณภาพชีวิต ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก และดินคุณภาพต่ำ ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาลักษณะพื้นฐานโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ

๖.๓.๒ ทิศทางการพัฒนาภาค การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือกำหนดทิศทางการพัฒนาตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeast Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ๓G ได้แก่ (๑) การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green) เน้นส่งเสริมเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ ขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) และการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน (๒) การเป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน (Gate) ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ และ (๓) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน (Growth) ใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ พัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย

๖.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาภาค พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้เป็น
“ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง”

๖.๓.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑. อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ)	- มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคแบบปริมาณลูกโซ่ เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๙๕๘,๔๙๒.๘๐ ล้านบาท - อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาค เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๑.๕ ต่อปี	อัตราการขยายตัว ผลิตภัณฑ์ภาค เฉลี่ยร้อยละ ๕.๐ ต่อปี
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ๐.๔๓๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๓๖

๖.๓.๕ แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) พร้อมทั้งพิจารณาโอกาส ศักยภาพ ปัญหา และข้อจำกัดของภาค เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง” โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) พัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ)	- มูลค่าเฉลี่ยผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร แบบปริมาณลูกโซ่ เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๑๕๙,๖๐๓.๑๘ ล้านบาท - อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ ภาคเกษตร เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๐.๙ ต่อปี	อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร เฉลี่ยร้อยละ ๕.๕ ต่อปี

(๑) พัฒนาข้าวหอมมะลิ หุงกุลาร้องไห้ หุงสัมฤทธิ์ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ ให้ได้มาตรฐานเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ โดยพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และจำหน่ายข้าวหอมมะลิ อินทรีย์ทั้งระบบ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมชีวภาพ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

(๒) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนสู่การปลูกพืชที่มีมูลค่าสูงในพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับเมืองหนาวในพื้นที่จังหวัดเลย และสมุนไพร ในพื้นที่เมืองสมุนไพร ได้แก่ จังหวัดสกลนคร สุรินทร์ มหาสารคาม อำนาจเจริญ และอุดรธานี โดยจัดทำระบบข้อมูล และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การแปรรูปให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรและตามความต้องการของตลาด ทั้งในและต่างประเทศ

(๓) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงให้ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก ในพื้นที่จังหวัด สกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา และจังหวัดที่มีศักยภาพ โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริม การปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้ง การจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาด ไปสู่อาเซียน

(๔) พัฒนาสินค้าเกษตรโดยยึดหลักการขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจ BCG (เศรษฐกิจ ชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) รวมถึงส่งเสริม ให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายทอดเทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่จากภาควิชาการในการสร้างมูลค่าเพิ่ม สินค้าเกษตรต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมชีวภาพ โดยให้สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยในภาคมีบทบาทเป็น ฐานทางวิชาการสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่ ใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่กระจายอยู่ทุกพื้นที่ ถ่ายทอดความรู้ และนำการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

(๕) พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะในยุคดิจิทัลเพื่อปรับเปลี่ยน สู่การผลิตเกษตรสมัยใหม่ โดยการถ่ายทอดและสนับสนุนเทคโนโลยีทางการเกษตรให้แก่เกษตรกร ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการ ผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๒) บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรม

ทางเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ)	ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒ ร้อยละ ๒.๘ ต่อปี (รายงาน HAI)	ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ ไม่เกินร้อยละ ๒.๘ ต่อปี

(๑) จัดหาแหล่งน้ำและขยายพื้นที่ชลประทานในพื้นที่ที่มีศักยภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการเติบโตของเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พร้อมกับนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ และพัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ ให้มีประสิทธิภาพและทั่วถึง ขยายผลโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ และโคกหนองนาโมเดล เพื่อให้เกษตรกรรายย่อยสามารถทำการเกษตรได้ตลอดปี

(๒) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัย และภัยแล้ง โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติที่เสื่อมโทรมหรือตื้นเขิน เพื่อเพิ่มปริมาณการเก็บกักน้ำ บูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมที่มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ เพื่อให้การใช้น้ำมีประสิทธิภาพ และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาว เพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

(๓) การจัดการคุณภาพน้ำในลำน้ำสาธารณะให้สามารถใช้ประโยชน์ในการผลิตและการพัฒนาเมือง โดยส่งเสริมให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนในพื้นที่เมืองตามแนวลำน้ำสาธารณะ อาทิ ลำตะคอง ตอนล่าง ส่งเสริมให้ภาคประชาสังคมและประชาชนมีบทบาทและส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและรักษาคุณภาพน้ำ

๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวรายได้จาก การจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ)	รายได้จากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ๗๑,๔๘๙.๘๓ ล้านบาท อัตราการขยายตัว รายได้จากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เฉลี่ยปี ๒๕๖๒-๒๕๖๔ ร้อยละ ๖.๗ ต่อปี	อัตราการขยายตัวรายได้ จากการจำหน่ายสินค้า หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เฉลี่ยร้อยละ ๑๐.๐ ต่อปี

(๑) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มอาหารท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชนในพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ นครราชสีมา อุบลราชธานี อุดรธานี และขอนแก่น โดยส่งเสริมการผลิตวัตถุดิบท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน ออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์และวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของชุมชน สร้างความร่วมมือให้แก่ผู้ประกอบการและร้านอาหาร พัฒนาบรรจุภัณฑ์ ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลส่งเสริมการขาย

(๒) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมครามไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่การผลิต สร้างคุณค่าของผ้าทออีสานด้วยเรื่องราวที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตแบบพื้นถิ่น สนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายครอบคลุมทุกกลุ่มลูกค้าและทุกวัย ตลอดจนให้ความสำคัญด้านทรัพย์สินทางปัญญา

๔. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดนรวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑. มูลค่าการลงทุนรวมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ล้านบาท)	มูลค่าการลงทุน ๖ จังหวัด (หนองคาย นครพนม มุกดาหาร ขอนแก่น นครราชสีมา อุดรธานี) เฉลี่ยปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ ๕,๒๐๙.๑๐ ล้านบาท	มูลค่าการลงทุนรวมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีละ ๖,๐๐๐ ล้านบาท
๒. อัตราการขยายตัวมูลค่าการค้าชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ)	มูลค่าการค้าชายแดน เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ๑๗๖,๐๔๐.๓๗ ล้านบาท อัตราการขยายตัวมูลค่าการค้าชายแดน เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๒.๙ ต่อปี	อัตราการขยายตัวมูลค่าการค้าชายแดน เฉลี่ยร้อยละ ๕.๐ ต่อปี

(๑) พัฒนาเมืองขอนแก่นและเมืองนครราชสีมาให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่ โดยพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและศูนย์กลางบริการทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคดิจิทัลให้มีความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ พัฒนาเมืองในจังหวัดมุกดาหาร หนองคาย อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด สกลนคร และนครพนม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ โดยเน้นการพัฒนาการค้าและกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ การเกษตรมูลค่าสูง ต่อยอดจากฐานเศรษฐกิจและศิลปวัฒนธรรมที่มีในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่โดยรอบ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานในเมืองให้ครอบคลุมและได้มาตรฐานเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของคนทุกกลุ่ม ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและแก้ไขปัญหาของกลุ่มเปราะบางในเมือง รวมทั้งวางแผนเพื่อสงวนและรักษาพื้นที่สีเขียวอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันการรุกรานพื้นที่สีเขียวจากการขยายตัวของเมืองในอนาคต และส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผลักดันการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ - บอลิคำไซ) และแห่งที่ ๖ (อุบลราชธานี - สาละวัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ - อุดรธานี ทางหลวงหมายเลข ๒๑๒ หนองคาย - อุบลราชธานี ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและระบบราง ตาก - นครพนม กาญจนบุรี - อุบลราชธานี หนองคาย - แหลมฉับ บึงกาฬ-สุรินทร์ รถไฟฟ้าทางคู่ ช่วงขอนแก่น - หนองคาย ช่วงชุมทางถนนจิระ - อุบลราชธานี ทางรถไฟสายใหม่ ช่วงบ้านไผ่ - มุกดาหาร - นครพนม ช่วงนครสวรรค์ - บ้านไผ่

ช่วงศรีสะเกษ - ยโสธร - ร้อยเอ็ด ช่วงอุบลราชธานี - ชื่องเม็ก รถไฟความเร็วสูง และระบบขนส่งรางเบา เมืองขอนแก่นและเมืองนครราชสีมา รวมทั้งพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งขนาดใหญ่ เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมระหว่างไทย สปป.ลาว เวียดนาม กัมพูชา เมียนมา และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

(๓) ส่งเสริมพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมุกดาหาร นครพนม และหนองคาย รวมทั้งเมืองชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย พัฒนาด่านและบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล พัฒนาเมืองในพื้นที่ให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่มีการรักษาสิ่งแวดล้อม และพื้นที่สีเขียวในเมือง สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจและความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานที่มีประสิทธิภาพที่เชื่อมโยงกับระบบการจ้างงานแรงงานต่างด้าว พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพื่อเสริมสร้างความสามารถของวิสาหกิจชุมชนและภาคเอกชนในพื้นที่ผลักดันให้เกิดการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการผลิต และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

(๔) ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น อุตรธานี และหนองคาย ให้เกิดความเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ อาทิ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่างและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง โดยพัฒนาการเกษตรและการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง พัฒนาผลิตภัณฑ์ชีวภาพ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาการเกษตรและการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวภาพ พัฒนาการตลาด การท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมความร่วมมือของทั้ง ๔ จังหวัด รวมถึงความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา เพื่อให้เกิดพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ รวมทั้งพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) ที่พาดผ่านจุดตัดกับแนวระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ซึ่งเป็นผลดีในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมร่วมกันในทั้งสองแนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจ โดยส่งเสริมภาคเอกชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนเข้ากับห่วงโซ่คุณค่าและห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล เสริมสร้างความรู้ด้านดิจิทัล การเงิน การตลาดยุคใหม่ การเข้าถึงตลาดส่งออก แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG และการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพและทุนทางวัฒนธรรม รวมถึงการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

(๕) เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ พร้อมทั้งสนับสนุนการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีดิจิทัลในการผลิตและการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทั้งในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ภาคบริการ และการบริการสาธารณะด้านสังคม เช่น การศึกษา และการสาธารณสุข

๕. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐานเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเชิงเหนือ (ร้อยละ)	รายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ๗๐,๕๔๑.๖๒ ล้านบาท อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ หดตัวร้อยละ ๑๕.๒ ต่อปี	อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ยร้อยละ ๕.๐ ต่อปี

(๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ธรรมชาติและศรัทธาความเชื่อ การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) โดยใช้จุดเด่นหรืออัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นจุดขาย และส่งเสริมชุมชนในการจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่มีความหลากหลาย อาทิ ประเพณีท้องถิ่น อาหารท้องถิ่น โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน และเมืองเก่าได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่านครราชสีมา เมืองเก่าสกลนคร และแหล่งท่องเที่ยวชุมชนต่าง ๆ พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความโดดเด่นของชุมชนในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling)

(๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการกิจกรรมแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดให้เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ สปป.ลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักราค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยววิถีใหม่ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์สนับสนุนนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

(๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวริมแม่น้ำโขงเชื่อมโยงกับอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย - อุดรธานี - หนองบัวลำภู - หนองคาย - สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยวพักผ่อน ชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure / Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling / Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festival / Events) พัฒนาถนนเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและสร้างรายได้

(๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์และอุทยานธรณี (Geopark) ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู ชัยภูมิ และนครราชสีมา โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ และอุทยานธรณี (Geopark) ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดงจัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานมีเกม (Play and Learn)

ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ รวมทั้งเน้นการสร้างคุณค่าของการท่องเที่ยวผ่านความหมายจากเรื่องราวความเป็นมาทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมพื้นบ้านของท้องถิ่น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานโฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

(๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ และนครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่าง ๆ การผลิตอุปกรณ์ ชุดกีฬา ของที่ระลึก สนามแข่งขันอาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนา กีฬาอาชีพทุกระดับ ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

(๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) ของชุมชนท้องถิ่น ในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางด้านสาธารณสุขและบริการสุขภาพ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม นครราชสีมา อุตรดิตถ์ นครพนม มุกดาหาร และหนองคาย โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ต่อยอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ การตลาด และส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านสื่อออนไลน์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น อาทิ แพทย์แผนไทยครบวงจร และการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ

(๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นลักษณะเส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Routes) ที่สำคัญของพื้นที่และกระจายเส้นทางท่องเที่ยวให้หลากหลาย โดยให้มีการเชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง ชุมชนและท้องถิ่น โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชนกับชุมชน และท้องถิ่น และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้พัฒนาสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี โดยออกแบบตามแนวคิด อารยสถาปัตย์ (Universal Design) และเน้นการให้บริการด้านอาหารท้องถิ่นที่สะอาด ปลอดภัย รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑. สัดส่วนคนจนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ)	สัดส่วนคนจน ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๑๑.๕	สัดส่วนคนจนลดลงเหลือ ร้อยละ ๑๐.๐
๒. อัตราของผู้ป่วยด้วยโรคมะเร็งท่อน้ำดีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อประชากรแสนคน)	อัตราของผู้ป่วยด้วยโรคมะเร็งท่อน้ำดี เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ๙๙ ต่อประชากรแสนคน	อัตราของผู้ป่วยด้วยโรคมะเร็งท่อน้ำดีลดลงเหลือ ๘๕ ต่อประชากรแสนคน

(๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อยในพื้นที่ที่มีสัดส่วนคนจนสูง เมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค อาทิ กาฬสินธุ์ นครราชสีมา นครพนม และศรีสะเกษ (ข้อมูลสัดส่วนคนจน ณ ปี ๒๕๖๓) โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อย มีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกย่องฝีมือและอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริม และเกิดความมั่นคงทางรายได้

(๒) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดร้อยเอ็ด ขอนแก่น อุบลราชธานี และอุดรธานี (ข้อมูลอัตราของผู้ป่วยด้วยโรคพยาธิใบไม้ตับ ณ ปี ๒๕๖๓) โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชนทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืด มีเกี๊ยวทอดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

(๓) พัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย ได้แก่ **เด็กในครรภ์ถึงปฐมวัย** โดยพัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก ส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสมตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐ - ๖ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม **พัฒนาผู้อยู่ในช่วงวัยศึกษา** โดยพัฒนาหลักสูตร ครูผู้สอน และการจัดการเรียนรู้ร่วมกับกลุ่มอาชีพ ผู้ประกอบการ และสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามความต้องการของตลาดรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ สร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนให้มีโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดที่มีปัญหาความยากจนในมิติการศึกษาสูงสุด ตามข้อมูลจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform: TPMAP) อาทิ จังหวัดบึงกาฬ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์หนองบัวลำภู อุดรธานี และกาฬสินธุ์ (ข้อมูล TPMAP ณ ปี ๒๕๖๕) **พัฒนาวัยแรงงาน** โดยส่งเสริมการพัฒนาทักษะความรู้ใหม่เพื่อให้ตรงกับงานและอาชีพที่เปลี่ยนแปลงไปรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ และการพัฒนา ทักษะเดิมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน พัฒนาระบบสวัสดิการและความคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ เสริมสร้างความรู้และทักษะทางการเงินเพื่อให้แรงงานมีความมั่นคงด้านรายได้และมีเงินออมเพียงพอสำหรับดำรงชีพตลอดชีวิต พร้อมทั้ง**พัฒนาผู้สูงอายุให้เป็นพลังของสังคม** โดยพัฒนาให้ผู้สูงอายุเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ภูมิปัญญาที่สั่งสมมาสู่คนรุ่นหลัง ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้ทำงานตามศักยภาพ ส่งเสริมการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุและพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ รวมทั้ง**ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต**ของคนทุกช่วงวัยและพัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ

๖.๓.๖ ตัวอย่างแผนงานสำคัญ

๑) **แผนงานเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้และทุ่งสัมฤทธิ์ให้ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์**

(๑) **สาระสำคัญ** ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรตลอดจนภูมิปัญญาและองค์ความรู้ที่นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนากระบวนการผลิตและการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพสูงที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐานและการยอมรับของผู้บริโภค ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งต้องมีการพัฒนาทั้งมาตรฐานข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์ กระบวนการตรวจรับรองที่มีความรวดเร็ว และการตรวจสอบย้อนกลับที่เกษตรกรรายย่อยสามารถเข้าถึงได้อย่างกว้างขวางและไม่เป็นภาระต้นทุนการผลิต

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
- การจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ - วิจัยและพัฒนา - การบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ - ตรวจสอบรับรองมาตรฐาน - การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร - พัฒนาคุณภาพดิน	- ส่งเสริมการแปรรูปโดยใช้นวัตกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายและได้มาตรฐาน ทั้งในและต่างประเทศ - ระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน	- ประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการบริโภค - เพิ่มช่องทางการตลาดออนไลน์และออฟไลน์ - การสำรวจความต้องการสินค้าเกษตรอินทรีย์ (ตลาดเฉพาะ) - การสร้างตราสินค้า

๒) แผนงานพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเชิงเหือฐานเศรษฐกิจชีวภาพ (NeEC-Bioeconomy)

(๑) สำคัญ เพื่อพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเชิงเหือให้เป็นฐานอุตสาหกรรมชีวภาพแห่งใหม่ของประเทศ เชื่อมโยงการเกษตรและอุตสาหกรรมชีวภาพด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ตลอดห่วงโซ่การผลิต เน้นพัฒนาการเกษตรและการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง พัฒนาผลิตภัณฑ์ชีวภาพ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาการเกษตรและการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวภาพ พัฒนาการตลาด การท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
- การส่งเสริมการทำเกษตรสมัยใหม่โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มผลผลิตภาพและผลผลิตทางการเกษตร - การส่งเสริมการลงทุนเพื่อสนับสนุนและผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาการเกษตร และการผลิตผลิตภัณฑ์ชีวภาพ อาทิ การจัดตั้งศูนย์ทดสอบห้องปฏิบัติการหรือเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย และได้มาตรฐานสากล	- พัฒนาผลิตภัณฑ์ชีวภาพ	- การเพิ่มช่องทางการตลาดออนไลน์และออฟไลน์ - การสร้างความตระหนักของผู้บริโภคถึงความสำคัญของการบริโภคผลิตภัณฑ์ชีวภาพ - ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ

๗. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

๗.๑ วิสัยทัศน์

“สกลนครน่าอยู่ มุ่งสู่นวัตกรรม รองรับประชาคมอาเซียน ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

๗.๒ พันธกิจ

๗.๒.๑ จัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน

๗.๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาการศึกษาและการสาธารณสุขของประชาชน

๗.๒.๓ ส่งเสริมและเสริมสร้างการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อย

๗.๒.๔ ส่งเสริมและเสริมสร้างการค้า การลงทุน พาณิชยกรรม เกษตรกรรม

๗.๒.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗.๒.๖ ส่งเสริมและเสริมสร้างการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๒.๗ พัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชน

และหน่วยงานอื่น

๗.๒.๘ เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

๗.๓ ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

๗.๓.๑ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๗.๓.๒ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

๗.๓.๓ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

๗.๓.๔ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

๗.๓.๕ ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

๗.๔ จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)

๗.๔.๑ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๗.๔.๒ ประชาชนมีอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้ในครัวเรือนโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๗.๔.๓ การผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมีความปลอดภัย

๗.๔.๔ ผลลัพธ์การแปรรูปด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๗.๔.๕ การเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรได้มาตรฐานโดยนวัตกรรมสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

๗.๔.๖ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรได้รับการพัฒนาและปรับปรุง

๗.๔.๗ ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างทั่วถึง

๗.๔.๘ ประชาชนและหรือกลุ่มอาชีพได้รับการเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิต การค้าและการลงทุน

๗.๔.๙ การค้า การลงทุน และการพาณิชยกรรมได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ

๗.๔.๑๐ ผลลัพธ์ชุมชนมีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดการลงทุน

- ๗.๔.๑๑ การอนุรักษ์ พันธุ์ สืบสานศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามอย่างทั่วถึง
- ๗.๔.๑๒ แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาปรับปรุง
- ๗.๔.๑๓ ประชาชนได้รับการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันควบคุมโรคเพื่อสุขภาพที่ดี
- ๗.๔.๑๔ ผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และกลุ่มเปราะบาง ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง
- ๗.๔.๑๕ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๗.๔.๑๖ ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและสนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมสมัยใหม่
- ๗.๔.๑๗ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืนครอบคลุมทุกพื้นที่
- ๗.๔.๑๘ การจัดการขยะและของเสียอันตรายอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันลดและกำจัดขยะที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- ๗.๔.๑๙ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อป้องกันปัญหาวิกฤติการณ์น้ำแล้ง น้ำท่วม
- ๗.๔.๒๐ การใช้พลังงานทดแทนและอุปกรณ์ประหยัดพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๗.๔.๒๑ ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพด้วยความประทับใจ
- ๗.๔.๒๒ การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่
- ๗.๔.๒๓ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและประชาชน
- ๗.๔.๒๔ รักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๗.๕ แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์

๗.๕.๑ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร
- ๒) ส่งเสริมการเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
- ๓) พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้เกษตรกรและการสร้างเครือข่าย
- ๔) พัฒนาจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๗.๕.๒ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

- ๑) พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์
- ๒) พัฒนาส่งเสริมการผลิตสินค้า การบริการและผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๓) พัฒนาส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการส่งออกและขยายตลาดการส่งออกสินค้า

และผลิตภัณฑ์ชุมชน

๔) พัฒนาส่งเสริมการอนุรักษ์ พันธุ์ และสืบสานวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมธุรกิจสร้างสรรค์

๕) พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวและนันทนาการ

๗.๕.๓ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

- ๑) พัฒนาส่งเสริมให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้
- ๒) พัฒนาจัดระบบการศึกษาให้ทั่วถึงอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน

๓) พัฒนาส่งเสริมการให้บริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีมาตรฐาน

๔) พัฒนาส่งเสริมการสังคมสงเคราะห์และคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และกลุ่มเปราะบาง

๕) พัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะที่มีคุณภาพให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม

**๗.๕.๔ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน**

๑) พัฒนาส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกและความตระหนักการคุ้มครองดูแล บำรุงรักษา
ใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๒) พัฒนาส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ

๓) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรน้ำ

๔) พัฒนาส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานทดแทน

**๗.๕.๕ ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล
และความมั่นคง**

๑) พัฒนาขีดความสามารถองค์กรและบุคลากรในการให้บริการประชาชน
และการปฏิบัติงาน อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และสถานที่ในการปฏิบัติงาน

๒) พัฒนาส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาลในองค์กร

๓) พัฒนสนับสนุนการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๔) พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๗.๖ ความคาดหวังสำเร็จในเชิงเป้าหมายทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

๗.๖.๑ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (เฉลี่ยปี ปม. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	๒๕๗๔	๒๕๗๕	
๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิต ที่ดีและดำรงชีวิต ตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง	๑.๑ จำนวนโครงการที่เกษตรกร ได้รับการส่งเสริมตามแนวทาง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อปี (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑. เพิ่มประสิทธิภาพการ ผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิต ทางการเกษตร ๒. ส่งเสริมการเกษตร ให้ปลอดภัย และได้มาตรฐาน ๓. พัฒนาศักยภาพ การเรียนรู้เกษตรกร และการสร้างเครือข่าย
	๑.๒ จำนวนผู้ผ่านการอบรม ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงต่อปี (จำนวนราย)	๑๗๘ ราย	๑๘๐ ราย	๑๘๐ ราย	๑๘๐ ราย	๑๘๐ ราย	๑๘๐ ราย	
๒. ประชาชนมีอาชีพเสริม และเพิ่มรายได้ในครัวเรือน โดยยึดหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง	๒.๑ จำนวนโครงการส่งเสริม สนับสนุนอาชีพและเพิ่มรายได้ (จำนวนโครงการ)	๓ โครงการ	๓ โครงการ	๓ โครงการ	๓ โครงการ	๓ โครงการ	๓ โครงการ	
	๒.๒ จำนวนผู้ผ่านการฝึกอบรม อาชีพและการเพิ่มรายได้ต่อปี (จำนวนราย)	๘๘๕ ราย	๘๘๕ ราย	๘๘๕ ราย	๘๘๕ ราย	๘๘๕ ราย	๘๘๕ ราย	
	๒.๓ ร้อยละ ๖๐ ของจำนวน ผู้ผ่านการฝึกอบรมอาชีพ และการเพิ่มรายได้หลังการ ฝึกอบรม ๓ - ๖ เดือน มีรายได้เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	N/A	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	

(N/A หมายถึง ไม่มีข้อมูล)

จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (เฉลี่ยปี งบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	๒๕๗๔	๒๕๗๕	
๓. ผลสัมฤทธิ์การแปรรูป ด้านการเกษตรและ อุตสาหกรรมเกษตร ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	๓.๑ จำนวนโครงการส่งเสริม สนับสนุนผลสัมฤทธิ์การแปรรูป ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพิ่มขึ้นต่อปี (จำนวนโครงการ)	N/A	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑. เพิ่มประสิทธิภาพการ ผลิตและเพิ่มมูลค่าผลิตผล ทางการเกษตร ๒. ส่งเสริมการเกษตร ให้ปลอดภัย และได้มาตรฐาน
๔. การเกษตรและ อุตสาหกรรมเกษตร ได้มาตรฐานโดยนวัตกรรม สู่ความมั่นคงและยั่งยืน	๔.๑ จำนวนโครงการที่สินค้าหรือ บริการได้รับการพัฒนามาตรฐาน และยกระดับคุณภาพเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๒. ส่งเสริมการเกษตร ให้ปลอดภัย และได้มาตรฐาน
๕. การผลิตสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร มีความปลอดภัย	๕.๑ จำนวนโครงการที่ส่งเสริม สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตร อินทรีย์ หรือเกษตรและ อุตสาหกรรมเกษตรปลอดภัย GAP (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	
๖. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง	๖.๑ จำนวนโครงการพัฒนา และปรับปรุงแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้นต่อปี (จำนวนโครงการ)	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๔. พัฒนาจัดหา และพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตร

(N/A หมายถึง ไม่มีข้อมูล)

๗.๖.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (เฉลี่ยปี พ.ม. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	๒๕๗๔	๒๕๗๕	
๑. ประชาชนได้รับบริการ สาธารณะด้านโครงสร้าง พื้นฐาน อย่างทั่วถึง	๑.๑ จำนวนโครงการพัฒนา/ ปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๘๑ โครงการ	๘๑ โครงการ	๘๑ โครงการ	๘๑ โครงการ	๘๑ โครงการ	๘๑ โครงการ	๑. พัฒนาและปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์
๒. ประชาชน และหรือกลุ่มอาชีพ ได้รับการเพิ่มขีดความสามารถ ด้านการผลิต การค้า และการลงทุน	๒.๑ จำนวนโครงการพัฒนา ประชาชนและหรือกลุ่มอาชีพ ด้านการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ (จำนวนโครงการ)	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒. พัฒนาส่งเสริมการผลิต สินค้า การบริการและ ผลิตภัณฑ์ชุมชน
๓. การค้า การลงทุน และพาณิชย์กรรมได้รับการ ส่งเสริมอย่างเป็นระบบ	๓.๑ จำนวนโครงการส่งเสริม สนับสนุนผลิตภัณฑ์สินค้า ของประชาชนและหรือกลุ่มอาชีพ ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ (จำนวนโครงการ)	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒. พัฒนาส่งเสริมการผลิต สินค้าการบริการและ ผลิตภัณฑ์ชุมชน
	๓.๒ จำนวนโครงการที่สินค้า หรือบริการได้รับการพัฒนา ยกระดับคุณภาพเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	
	๓.๓ จำนวนโครงการส่งเสริม สนับสนุนการสร้างรายได้ จากการจำหน่ายสินค้า ของผู้เข้าร่วมโครงการ (จำนวนโครงการ)	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๓. พัฒนาส่งเสริม การเพิ่มประสิทธิภาพ การส่งออกและขยาย ตลาดการส่งออกสินค้า และผลิตภัณฑ์ชุมชน

จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (เฉลี่ยปี งบประมาณ ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	๒๕๗๔	๒๕๗๕	
๔. ผลผลิตภัณฑชุมชนมีคุณภาพ มาตรฐานและสอดคล้อง กับความต้องการของตลาด การลงทุน	๔.๑ ผลผลิตภัณฑชุมชนได้รับการ ส่งเสริมคุณภาพมาตรฐาน และสอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดการลงทุน (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๓. พัฒนาส่งเสริม การเพิ่มประสิทธิภาพ การส่งออกและขยาย ตลาดการส่งออกสินค้า และผลิตภัณฑ์ชุมชน
๕. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี อันดีงามอย่างทั่วถึง	๕.๑ จำนวนกิจกรรม/โครงการ อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี อันดีงาม (จำนวนกิจกรรม/ โครงการ)	๓๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓๓ กิจกรรม/ โครงการ	๔. พัฒนาส่งเสริมการ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบสาน วัฒนธรรมประเพณีภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมธุรกิจ สร้างสรรค์
๖. แหล่งท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนาปรับปรุง	๖.๑ กิจกรรม/โครงการที่ได้รับ การพัฒนาและส่งเสริมแหล่ง ท่องเที่ยวแห่งใหม่เพิ่มขึ้น (จำนวนแห่ง)	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๕. พัฒนาส่งเสริมและ สนับสนุนการท่องเที่ยว และนันทนาการ

๗.๖.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (เฉลี่ยปี ปม. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	๒๕๗๔	๒๕๗๕	
๑. ประชาชน ได้รับการส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันควบคุมโรค เพื่อสุขภาวะที่ดี	๑.๑ ประชาชนได้รับการส่งเสริม สุขภาพและการป้องกันควบคุม โรคให้มีสุขภาวะที่ดีต่อปี (จำนวนราย)	๘๖๑,๘๘๙ ราย	๘๖๑,๘๘๙ ราย	๘๖๑,๘๘๙ ราย	๘๖๑,๘๘๙ ราย	๘๖๑,๘๘๙ ราย	๘๖๑,๘๘๙ ราย	๑. พัฒนาส่งเสริม ให้ประชาชนสามารถ พึ่งพาตนเองได้
	๑.๒ จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่ประชาชนได้รับการส่งเสริม สุขภาพและการป้องกันควบคุม โรคเพื่อสุขภาวะที่ดี (จำนวนกิจกรรม/โครงการ)	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓. พัฒนาส่งเสริมการ ให้บริการด้านสาธารณสุข อย่างทั่วถึงและมีมาตรฐาน
	๑.๓ จำนวนกิจกรรม/โครงการ แก้ไข ป้องกัน และต่อต้านปัญหา ยาเสพติด (จำนวนกิจกรรม/ โครงการ)	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๓. พัฒนาส่งเสริมการ ให้บริการด้านสาธารณสุข อย่างทั่วถึงและมีมาตรฐาน
๒. ผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และกลุ่มเปราะบาง ได้รับการพัฒนาและส่งเสริม คุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง	๒.๑ จำนวนผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และกลุ่มเปราะบางผ่านการอบรม ด้านการพัฒนาและส่งเสริม คุณภาพชีวิต (จำนวนราย)	๓๔๐ ราย	๓๔๐ ราย	๓๔๐ ราย	๓๔๐ ราย	๓๔๐ ราย	๓๔๐ ราย	๑. พัฒนาส่งเสริม ให้ประชาชนสามารถ พึ่งพาตนเองได้
	๒.๒ จำนวนโครงการพัฒนาและ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และกลุ่มเปราะบาง (จำนวนโครงการ)	๖ โครงการ	๖ โครงการ	๖ โครงการ	๖ โครงการ	๖ โครงการ	๖ โครงการ	๔. พัฒนาส่งเสริมการ สังคมสงเคราะห์และ คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และกลุ่มเปราะบาง

จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (เฉลี่ยปี ปม. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	๒๕๗๔	๒๕๗๕	
๓. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต	๓.๑ จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ประชาชนได้รับการบริการด้านการศึกษาภาคบังคับ (มัธยมศึกษาปีที่ ๓) อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม (จำนวนกิจกรรม/โครงการ)	๑๙ กิจกรรม/ โครงการ	๑๙ กิจกรรม/ โครงการ	๑๙ กิจกรรม/ โครงการ	๑๙ กิจกรรม/ โครงการ	๑๙ กิจกรรม/ โครงการ	๑๙ กิจกรรม/ โครงการ	๒. พัฒนาระบบการศึกษาให้ทั่วถึงอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน
๔. ประชาชนได้รับส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมสมัยใหม่	๔.๑ จำนวนโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและสนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมสมัยใหม่ (จำนวนโครงการ)	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๕. พัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะที่มีคุณภาพให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม
	๔.๒ จำนวนประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและสนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมสมัยใหม่ (จำนวนราย)	๒,๘๐๕ ราย	๒,๘๐๕ ราย	๒,๘๐๕ ราย	๒,๘๐๕ ราย	๒,๘๐๕ ราย	๒,๘๐๕ ราย	

๗.๖.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบบูรณาการอย่างสมดุล

และยั่งยืน

จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (เฉลี่ยปี ปจ.ม. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	๒๕๗๔	๒๕๗๕	
๑. ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับ การอนุรักษ์และฟื้นฟู อย่างยั่งยืน ครอบคลุม ทุกพื้นที่	๑.๑ โครงการพัฒนาป่าไม้ แหล่งน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศได้รับการอนุรักษ์ และฟื้นฟู (จำนวนแห่ง)	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๑. พัฒนาส่งเสริม การสร้างจิตสำนึก และความตระหนัก การคุ้มครองดูแล บำรุงรักษา ใช้ประโยชน์ จากป่าไม้ ที่ดิน ที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน
๒. การจัดการขยะและของเสีย อันตรายอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกัน ลดและกำจัดขยะและของเสีย อันตรายที่ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม	๒.๑ ร้อยละของปริมาณ การจัดการขยะและของเสีย อันตรายตกค้างต่อปีไม่สูงกว่า ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)	ปี ๖๘ จำนวน ๒๖.๗๕๘๒๖ ตัน	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	๒. พัฒนาส่งเสริม การจัดการสิ่งแวดล้อม และมลพิษต่าง ๆ
๓. การบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำเพื่อป้องกัน ปัญหาวิกฤติการณ์น้ำแล้ง น้ำท่วม	๓.๑ การบริหารจัดการน้ำพื้นที่ น้ำแล้ง พื้นที่น้ำท่วมได้รับการ แก้ไขเพิ่มขึ้น (จำนวนแห่ง)	๓ แห่ง/ปี	๓ แห่ง	๓ แห่ง	๓ แห่ง	๓ แห่ง	๓ แห่ง	๓. เพิ่มประสิทธิภาพ การจัดการทรัพยากรน้ำ
๔. การใช้พลังงานทดแทน และอุปกรณ์ประหยัด พลังงานที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	๔.๑ จำนวนโครงการส่งเสริม สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน และอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (จำนวน โครงการ)	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๔. พัฒนาส่งเสริม การอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงาน ทดแทน

๗.๖.๕ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (เฉลี่ยปี ปม. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	๒๕๗๔	๒๕๗๕	
๑. ประชาชนได้รับบริการ สาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพด้วยความ ประทับใจ	๑.๑ ร้อยละของผลการประเมิน ความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการให้บริการสาธารณะ ที่ได้มาตรฐานขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนคร (ร้อยละ)	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	๑. พัฒนาขีด ความสามารถองค์กร และบุคลากรในการ ให้บริการประชาชน และการปฏิบัติงาน อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และสถานที่ในการ ปฏิบัติงาน
	๑.๒ จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการ ให้บริการ สาธารณะแก่ประชาชน ได้รับการดำเนินการต่อปี (จำนวน โครงการ)	๙๓ โครงการ	๙๓ โครงการ	๙๓ โครงการ	๙๓ โครงการ	๙๓ โครงการ	๙๓ โครงการ	
๒. การบริหารจัดการภาครัฐ แนวใหม่	๒.๑ การดำเนินกิจกรรมลักษณะ เป็นศูนย์บริการร่วม (one stop service) (จำนวนกิจกรรม/ โครงการ)	N/A	๑ กิจกรรม/ โครงการ	๑ กิจกรรม/ โครงการ	๑ กิจกรรม/ โครงการ	๑ กิจกรรม/ โครงการ	๑ กิจกรรม/ โครงการ	
	๒.๒ กิจกรรมการส่งเสริม และพัฒนาหน่วยงานของรัฐ ไปสู่การเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (จำนวนกิจกรรม/โครงการ)	N/A	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	

(N/A หมายถึง ไม่มีข้อมูล)

จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน (เฉลี่ยปี งบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	๒๕๗๔	๒๕๗๕	
๓. การบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีตามหลัก ธรรมาภิบาลในการ บริหารงานเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นและประชาชน	๓.๑ จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่เกี่ยวกับการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล ในการบริหารงานเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นและประชาชน (จำนวนโครงการ)	๑๐๓ โครงการ	๑๐๓ โครงการ	๑๐๓ โครงการ	๑๐๓ โครงการ	๑๐๓ โครงการ	๑๐๓ โครงการ	๒. พัฒนาส่งเสริม คุณธรรมจริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล ในองค์กร
	๓.๒ จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่ส่งเสริมการป้องกันและ ปราบปรามเกี่ยวกับการทุจริต ประพฤติมิชอบ (จำนวนโครงการ)	N/A	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	
	๓.๓ ร้อยละของจำนวนผู้เข้าร่วม การประชาคมท้องถิ่นระดับ จังหวัดไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนสัดส่วนประชาคม ท้องถิ่นทั้งหมด (ร้อยละ)	ไม่น้อยกว่ากึ่ง หนึ่งของ จำนวน สัดส่วน ประชาคม ทั้งหมด	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๐	๔. พัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนา การเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข
๔. รักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน	๔.๑ จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน (จำนวนโครงการ)	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๓. พัฒนาสนับสนุน การจัดระเบียบชุมชน/ สังคม และการรักษา ความสงบเรียบร้อย

(N/A หมายถึง ไม่มีข้อมูล)

๘. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๘.๑ ประเด็นการพัฒนา : การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๘.๑.๑ หลักการวิเคราะห์

การพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการสร้าง "ความมั่นคง" ผ่านการพึ่งพาตนเองในระดับฐานราก (พออยู่พอกิน) และ "ความเข้มแข็ง" ในระดับอุตสาหกรรม (แปรรูป, ตลาดนำ, สร้างมูลค่า) โดยยึดหลัก "รู้คิด รู้ทำ อยู่บนพื้นฐานความพอเพียง" เพื่อให้เติบโตได้อย่างยั่งยืน

๑) การพัฒนาการเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

หลักการสำคัญคือการจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและมุ่งเน้นการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก โดยมีแนวทาง ดังนี้

เกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นตัวอย่างการประยุกต์ใช้ที่ชัดเจน โดยแบ่งพื้นที่เป็น ๔ ส่วน (๓๐:๓๐:๓๐:๑๐) สำหรับแหล่งน้ำ ปลูกข้าว ไม้ผล/พืชไร่/พืชผัก และที่อยู่อาศัย/เลี้ยงสัตว์ ตามลำดับ เพื่อให้มีอาหารเพียงพอต่อการบริโภคตลอดปีและลดค่าใช้จ่าย

การพึ่งพาตนเอง เน้นการผลิตปัจจัยพื้นฐาน เช่น อาหาร ยารักษาโรค (สมุนไพร) และสิ่งของใช้สอยภายในครัวเรือน โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และลดการพึ่งพาตลาดหรือปัจจัยภายนอก

การจัดการเรียนรู้ เกษตรกรต้องรู้จักตนเอง รู้ปัญหา และเข้าถึงทรัพยากรในพื้นที่ พร้อมทั้งมีความรู้ในการบริหารจัดการ เช่น การทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย เพื่อวางแผนการผลิตและการใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ

การรวมกลุ่ม ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่มกันเป็นสถาบันหรือสหกรณ์ เพื่อสร้างพลังในการต่อรองด้านการผลิต การตลาด และสวัสดิการ ช่วยให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชน

๒) การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

เป็นการต่อยอดจากการเกษตรระดับครัวเรือนสู่ระดับที่ใหญ่ขึ้น โดยยังคงหลักการความสมดุลและความยั่งยืน

การเพิ่มมูลค่า นำผลผลิตทางการเกษตรหรือผลพลอยได้จากการเกษตร (เช่น แกลบ ลำต้นพืช) มาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ เช่น เชื้อเพลิงชีวภาพ วัสดุบรรจุภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและลดของเสีย

การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างเหมาะสม การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น AI หรือโดรน มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการตรวจสอบคุณภาพผลผลิต ควรทำอย่างมีเหตุผล และเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ ไม่ใช้การลงทุนเกินตัว

ความยั่งยืน มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างความมั่นคงในระยะยาว มากกว่าการมุ่งแสวงหากำไรสูงสุดในระยะสั้น

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจึงทำหน้าที่เป็นเข็มทิศชี้แนะให้ทั้งภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่พัฒนาไปในทิศทางที่สมดุล มั่นคง และสามารถพึ่งพาตนเองได้

๘.๑.๒ ผลการวิเคราะห์

การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการสร้างความมั่นคงและยั่งยืนให้กับประชาชนได้อย่างถูกต้องและตรงจุด โดยเน้นการพึ่งพาตนเอง (Self - Reliance) ผ่านเกษตรทฤษฎีใหม่ สร้างความพออยู่พอกิน (กิน-ใช้) ลดการพึ่งพาภายนอก การสร้างมูลค่าเพิ่ม (แปรรูป สร้างนวัตกรรม) ผ่านการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรอง และส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน (ลดสารเคมี) ภายใต้อาสาสมัคร และภูมิคุ้มกัน โดยอาศัยความรู้ ความสามัคคี และการมีส่วนร่วมในชุมชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เติบโตอย่างสมดุลและมั่นคงในระยะยาว

๘.๑.๓ ผลกระทบ

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถพึ่งตนเองที่เข้มแข็ง ลดความเสี่ยง เพิ่มมูลค่าสินค้า สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นผ่านความสมดุล ๓ ห่วง (พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน) โดยบูรณาการความรู้และเทคโนโลยี เน้นการจัดการทรัพยากรยั่งยืน สร้างเครือข่ายชุมชน ลดการพึ่งพาภายนอก ทำให้เกษตรกรมีรายได้มั่นคง ลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร และพลังงาน มีอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้ในครัวเรือน เกิดการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้การเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร การผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมีความปลอดภัย ได้มาตรฐานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ความมั่นคงและยั่งยืน ตลอดจนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มมากขึ้น

๘.๒ ประเด็นการพัฒนา การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

๘.๒.๑ หลักการวิเคราะห์

การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม และวัฒนธรรม การยกระดับศักยภาพประชาชนและกลุ่มอาชีพ การส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญา และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สร้างรายได้โดยใช้โมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green) และเน้นการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) เพื่อความยั่งยืนและแข่งขันได้ โดยแนวทางหลักในการพัฒนาอิงตามกรอบ BCG และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่

๑) สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

(๑) เชื่อมโยงทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้ากับสินค้าและบริการ (เช่น อาหารไทย การแพทย์แผนไทย ศิลปะ)

(๒) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ : เกษตร วิถีพุทธ สุขภาพ

๒) พัฒนาปัจจัยแวดล้อม

(๑) ส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรม (R&D)

(๒) ดึงดูดการลงทุนที่เกี่ยวข้อง (FDI)

(๓) พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนและส่งเสริม

(๔) สร้างเรื่องราว (Storytelling) เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

๓) เสริมสร้างศักยภาพบุคลากร

(๑) พัฒนาทักษะและความรู้ตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain)

(๒) สร้างความแตกต่างและความโดดเด่นให้สินค้าและบริการ

๔) คุ้มครองและใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา

(๑) สนับสนุนการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา (IP)

(๒) ใช้ IP เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และสร้างเอกลักษณ์

๕) มิติของการพัฒนา

(๑) การพัฒนาการค้า ที่มุ่งเน้นการขยายตลาดและเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

- การสร้างคู่เจรจาเพื่อขยายฐานการส่งออก

- การสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม

การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

- การใช้ Soft Power ผลักดันวัฒนธรรมและอาหารไทย (Thai SELECT) เพื่อสร้าง

ภาพลักษณ์ที่ดีและเพิ่มโอกาสทางการค้า

(๒) การลงทุน โดยดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมาย (เช่น พลังงานสะอาด เทคโนโลยีชีวภาพ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อุตสาหกรรมอนาคต ได้แก่ ดาต้าเซ็นเตอร์ AI ยานยนต์ไฟฟ้า (EV) เกษตรแม่นยำและเทคโนโลยีอาหาร

(๓) การท่องเที่ยว โดยปรับเปลี่ยนจากการเน้นปริมาณเป็นเน้นคุณภาพและความยั่งยืน

- โครงสร้างพื้นฐาน ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มเป้าหมาย

- การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) และการท่องเที่ยวที่เน้นประสบการณ์ท้องถิ่นที่มีคุณภาพ

- เทคโนโลยีและการอำนวยความสะดวก นำเทคโนโลยี AI และแพลตฟอร์มออนไลน์มา ใช้เพื่อสร้างประสบการณ์ที่ราบรื่นและปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค

- ความปลอดภัยและภาพลักษณ์ แก้ไขปัญหาอาชญากรรมและการหลอกลวง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

๘.๒.๒ ผลการวิเคราะห์

การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างระบบ เศรษฐกิจที่เข้มแข็งและยั่งยืนของจังหวัดสกลนคร โดยเฉพาะการสร้างสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจ กับการอนุรักษ์ทรัพยากรและวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป เพราะช่วยสร้างงานสร้างรายได้ ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนและกลุ่มอาชีพสามารถกระตุ้นการเติบโต ทางเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้เกิดความสะดวกและปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน

๘.๒.๓ ผลกระทบ

ประชาชนได้รับการบริการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างทั่วถึงเพื่อรองรับการเติบโต ทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นจากการสร้างรายได้ การจ้างงาน และการลงทุนใหม่ ๆ เกิดการกระจายรายได้ที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวและค้าขายกระจายสู่ธุรกิจท้องถิ่น ร้านค้า และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ผลิตภัณฑ์ชุมชน อาชีพใหม่ การก่อสร้าง) ประชาชนและหรือกลุ่มอาชีพได้รับการเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิต การค้า การลงทุน และการพาณิชย์กรรมอย่างเป็นระบบ ผลิตภัณฑ์ชุมชนมีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดการลงทุน คนในชุมชนได้เรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาปรับปรุง และมีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน แลกเปลี่ยนทางศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามอย่างทั่วถึง

๘.๓ ประเด็นการพัฒนา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

๘.๓.๑ หลักการวิเคราะห์

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีเป็นการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งร่างกาย จิตใจ สังคมและปัญญา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างการพึ่งพาตนเองผ่านการให้ความรู้ การส่งเสริมสุขภาพที่ดี สร้างอาชีพ พัฒนานิยน์ เสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเข้าถึงบริการพื้นฐาน เช่น ที่อยู่อาศัย การศึกษา โดยยึดหลักความพอเพียง ความยั่งยืน และสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้ ประชาชนมีชีวิตที่สงบสุข มีคุณค่าและมีความสุขอย่างแท้จริง โดยอาศัยหลักการสำคัญในการขับเคลื่อนการ พัฒนา ดังนี้

๑) การมีส่วนร่วมของประชาชน (Participation) ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผนจนถึงการติดตามประเมินผล

๒) การพึ่งพาตนเอง (Self-Reliance) สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและบุคคลสามารถดูแล ตนเองได้

- ๓) ความร่วมมือ (Collaboration) บูรณาการความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และประชาชน
- ๔) การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Local Wisdom & Sufficiency Economy) นำภูมิปัญญามาสร้างมูลค่าและใช้หลักความพอเพียงเป็นแนวทางในการจัดการ
- ๕) การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainability) เน้นการพัฒนาที่สมดุล ไม่เบียดเบียนทรัพยากร และสร้างประโยชน์ในระยะยาว

๘.๓.๒ ผลการวิเคราะห์

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี คือ กระบวนการสร้างเสริมความรู้ ทักษะ และศักยภาพของประชาชน ทั้งด้านอาชีพ การศึกษา สุขภาพ และการดำรงชีวิต โดยมุ่งเน้นให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้ประชาชนมีความสุข มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำ และสามารถปรับตัวกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ เช่น การฝึกอบรม การสร้างเสริมสุขภาพจิตใจ การส่งเสริมอาชีพอาชีวนามัย การเตรียมพร้อมสู่สังคมผู้สูงอายุ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ ตลอดจนความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีในทุกมิติ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีจึงเป็นการพัฒนาส่งเสริมและสร้างคนให้เก่ง ดี มีสุข มีทักษะรอบด้าน มีความรับผิดชอบต่อสังคม (จิตสาธารณะ) มีสุขภาพที่ดีทั้งกายและใจ มีความมั่นคงในอาชีพ มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต รวมถึงทักษะเฉพาะด้าน และทักษะทางอารมณ์/สังคม การส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีด้านจิตใจและร่างกาย รวมถึงการสร้างความสมดุลการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ การเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาและการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน พัฒนาศักยภาพตนเองตลอดชีวิต ช่วยให้ผู้คนมีโอกาสดำรงฐานะความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัวที่ดีขึ้น ตลอดจนเป็นพลเมืองที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคมโดยรวม

๘.๓.๓ ผลกระทบ

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นโดยได้รับการเสริมสร้างการพึ่งพาตนเองผ่านการให้ความรู้ การเสริมสร้างอาชีพและรายได้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน การส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันควบคุมโรคเพื่อสุขภาพที่ดี การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ ผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และกลุ่มเปราะบาง ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและสนับสนุนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมสมัยใหม่

๘.๔ ประเด็นการพัฒนา การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

๘.๔.๑ หลักการวิเคราะห์

การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน ประเทศไทยได้นำแนวคิดนี้ไปผนวกเข้ากับยุทธศาสตร์ระดับชาติหลายฉบับ เช่น ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมถึงการนำรูปแบบ Bio-Circular-Green Economy (BCG Model) มาใช้เป็นกลยุทธ์เพื่อสร้างความยั่งยืน โดยเน้นการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม การพัฒนายังสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDGs) ซึ่งเป็นวาระระดับโลกในการจัดการกับความท้าทายต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UN SDGs) คือ การพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของปัจจุบันโดยไม่ทำลายความสามารถของคนรุ่นหลัง โดยเน้นความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ผ่านการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ธรรมชาติ การลดมลพิษ การใช้เทคโนโลยีสะอาด การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนและเป็นธรรมสำหรับทุกคน โดยมีหลักการสำคัญ คือ

- ๑) การพึ่งพากัน ระบบนิเวศ เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีต้องเกื้อกูลกัน
- ๒) ความสมดุล สร้างดุลยภาพระหว่างการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ทรัพยากร
- ๓) ความเป็นองค์รวม มองผลกระทบของทุกการกระทำต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมโดยรวม
- ๔) การมีส่วนร่วม ให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและดำเนินการ

แนวทางการดำเนินการ

- ๑) เพิ่มพื้นที่สีเขียว ทั้งป่าธรรมชาติ สวนป่า และพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจ
- ๒) จัดการมลพิษ ควบคุมของเสีย น้ำเสีย ลดขยะ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- ๓) อนุรักษ์ทรัพยากร ใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า เช่น น้ำ พลังงาน และลดการทำลายป่า
- ๔) พลังงานสะอาด เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียน พลังงานทดแทน

๘.๔.๒ ผลการวิเคราะห์

การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืนเป็นการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ผ่านการป้องกันและฟื้นฟูระบบนิเวศทั้งบนบกและในน้ำ อากาศ รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ และจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพโดยส่งเสริมรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน และใช้ทรัพยากรอย่างรอบคอบเพื่อรองรับความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจากผลกระทบที่เกิดขึ้น รวมถึงการสร้างภูมิคุ้มกันต้านทานต่อภัยพิบัติ การลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดการขยะมูลฝอย ของเสีย และคุณภาพอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความรู้ความเข้าใจและสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในทุกภาคส่วน (ภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และประชาชน)

๘.๔.๓ ผลกระทบ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทุกพื้นที่ การจัดการขยะและของเสียอันตรายอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกัน ลด และกำจัดขยะที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การใช้พลังงานทดแทนและอุปกรณ์ประหยัดพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อป้องกันปัญหาวิกฤติการณ์น้ำแล้ง น้ำท่วม

๘.๕ ประเด็นการพัฒนา การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล และความมั่นคง

๘.๕.๑ หลักการวิเคราะห์

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล เน้นการปกครองโดยธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีส่วนร่วม สร้างประโยชน์สุขประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ มีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับความมั่นคง คือ การเสริมสร้างกลไกป้องกันและแก้ไขวิกฤต ป้องกันทุจริต สร้างภูมิคุ้มกันให้ประเทศ ด้วยการใช้นิติธรรม คุณธรรม ความโปร่งใส ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และการมีส่วนร่วม เพื่อสร้างเสถียรภาพ ความเชื่อมั่น และการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศชาติ

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคงนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยหลักธรรมาภิบาลทำหน้าที่เป็นรากฐานสำคัญที่ช่วยสร้างเสถียรภาพและความน่าเชื่อถือ ให้แก่รัฐบาลและประเทศชาติ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของความมั่นคงในระยะยาว

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หมายถึง การบริหารราชการแผ่นดินเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน บรรลุผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ คำนึงถึงคุณค่า ลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยมีหลักธรรมาภิบาลเป็นแนวทางสำคัญ

หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ในบริบทของไทยตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ได้กำหนดหลักการสำคัญไว้ ๖ ประการ ดังนี้

(๑) หลักคุณธรรม การยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม มีความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และมีวินัย

(๒) หลักนิติธรรม การบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับอย่างเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(๓) หลักความโปร่งใส การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ และสร้างความไว้วางใจระหว่างภาครัฐกับประชาชน

(๔) หลักความมีส่วนร่วม การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และแสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจสำคัญของสังคม เช่น การประชาพิจารณ์

(๕) หลักความรับผิดชอบ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ มุ่งให้บริการประชาชน และพร้อมรับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่

(๖) หลักความคุ้มค่า การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงประชาชนส่วนรวมเป็นสำคัญ

ความสัมพันธ์ต่อความมั่นคง การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารกิจการบ้านเมืองส่งผลดีต่อความมั่นคงในหลายมิติ

(๑) สร้างความเชื่อมั่น องค์กรที่โปร่งใสและตรวจสอบได้จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนและประชาชน ซึ่งส่งผลดีต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศ

(๒) ลดปัญหาการทุจริต ธรรมาภิบาลช่วยป้องกันและลดการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งเป็นปัจจัยที่บั่นทอนสังคมและอาจนำไปสู่ความไม่มั่นคงทางการเมืองได้

(๓) เสริมสร้างความสามัคคี การมีส่วนร่วมของประชาชนช่วยให้เกิดความร่วมมือและความสามัคคีระหว่างภาครัฐและภาคส่วนอื่น ๆ ในสังคม

(๔) การพัฒนาที่ยั่งยืน การบริหารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ซึ่งเป็นรากฐานของความมั่นคงในระยะยาว

๘.๕.๒ ผลการวิเคราะห์

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง เป็นการทำให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนเป็นสำคัญ โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด รวมถึงเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐที่ทำให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีประสิทธิภาพได้มาตรฐานและคุ้มค่า โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด ลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อนไม่มีขั้นตอนเกินความจำเป็นทำให้การปฏิบัติงานรวดเร็วและสะดวกขึ้น มีการปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลง ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและตอบสนองการบริการประชาชนเป็นหลัก ซึ่งจะนำไปสู่ความสงบสุข มั่นคง และเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๘.๕.๓ ผลกระทบ

ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ เกิดความประทับใจและประโยชน์สุขด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า โปร่งใส ตรวจสอบได้ การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด ลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อนไม่มีขั้นตอนเกินความจำเป็นทำให้การปฏิบัติงานรวดเร็วและสะดวก ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและตอบสนองการบริการประชาชนเป็นหลัก ตลอดจนได้รับการดูแล รักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนนำไปสู่ความสงบสุข มั่นคง และเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

ส่วนที่ ๓

การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด
(พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

ส่วนที่ ๓
การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด
(พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Target)					
		ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕
๑. การพัฒนาการเกษตร และอุตสาหกรรม การเกษตร ตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง	๑.๑ ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีและดำรงชีวิต ตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง	๑.๑.๑ จำนวนโครงการที่เกษตรกร ได้รับการส่งเสริมตามแนวทางปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงต่อปี (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ
		๑.๑.๒ จำนวนผู้ผ่านการอบรม ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงต่อปี (จำนวนราย)	๑๘๐ ราย	๑๘๐ ราย	๑๘๐ ราย	๑๘๐ ราย	๑๘๐ ราย
	๑.๒ ประชาชนมีอาชีพเสริม และเพิ่มรายได้ในครัวเรือน โดยยึดหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง	๑.๒.๑ จำนวนโครงการส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ และเพิ่มรายได้ (จำนวนโครงการ)	๓ โครงการ	๓ โครงการ	๓ โครงการ	๓ โครงการ	๓ โครงการ
		๑.๒.๒ จำนวนผู้ผ่านการฝึกอบรม อาชีพ และการเพิ่มรายได้ต่อปี (จำนวนราย)	๘๘๕ ราย	๕๘๘๕ ราย	๘๘๕ ราย	๘๘๕ ราย	๘๘๕ ราย
		๑.๒.๓ ร้อยละ ๖๐ ของจำนวน ผู้ผ่านการฝึกอบรมอาชีพ และการเพิ่มรายได้หลังการฝึกอบรม ๓ – ๖ เดือน มีรายได้เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Target)					
		ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕
๑. การพัฒนาการเกษตร และอุตสาหกรรม การเกษตร ตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง	๑.๓ ผลิตรายการการแปรรูป ด้านการเกษตรและ อุตสาหกรรมการเกษตร ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม	๑.๓.๑ จำนวนโครงการส่งเสริม สนับสนุนผลิตรายการการแปรรูป ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพิ่มขึ้นต่อปี (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ
	๑.๔ การเกษตรและ อุตสาหกรรมการเกษตร ได้มาตรฐานโดยนวัตกรรม สู่ความมั่นคงและยั่งยืน	๑.๔.๑ จำนวนโครงการที่สินค้า หรือบริการได้รับการพัฒนามาตรฐาน และยกระดับคุณภาพเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ
	๑.๕ การผลิตสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร มีความปลอดภัย	๑.๕.๑ จำนวนโครงการที่ส่งเสริม สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ หรือเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรปลอดภัย GAP (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ
	๑.๖ แหล่งน้ำเพื่อ การเกษตรได้รับการพัฒนา และปรับปรุง	๑.๖.๑ จำนวนโครงการพัฒนา และปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เพิ่มขึ้นต่อปี (จำนวนโครงการ)	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Target)					
		ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕
๒. การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว	๒.๑ ประชาชนได้รับบริการ สาธารณะด้านโครงสร้าง พื้นฐาน อย่างทั่วถึง	๒.๑.๑ จำนวนโครงการพัฒนา/ ปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๘๑ โครงการ	๘๑ โครงการ	๘๑ โครงการ	๘๑ โครงการ	๘๑ โครงการ
	๒.๒ ประชาชน และหรือกลุ่มอาชีพ ได้รับการเพิ่มขีด ความสามารถด้านการผลิต การค้า และการลงทุน	๒.๒.๑ จำนวนโครงการพัฒนา ประชาชนและหรือกลุ่มอาชีพ ด้านการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ (จำนวนโครงการ)	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ
	๒.๓ การค้า การลงทุน และพาณิชย์กรรม ได้รับการส่งเสริม อย่างเป็นระบบ	๒.๓.๑ จำนวนโครงการส่งเสริม สนับสนุนผลิตภัณฑ์สินค้า ของประชาชนและหรือกลุ่มอาชีพ ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ (จำนวนโครงการ)	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ
		๒.๓.๒ จำนวนโครงการที่สินค้า หรือบริการได้รับการพัฒนายกระดับ คุณภาพเพิ่มขึ้น (จำนวนโครงการ)	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ
		๒.๓.๓ จำนวนโครงการส่งเสริม สนับสนุนการสร้างรายได้จากการ จำหน่ายสินค้าของผู้เข้าร่วมโครงการ (จำนวนโครงการ)	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	๒ โครงการ

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Target)					
		ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕
๒. การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว	๒.๔ ผลิตภัณฑ์ชุมชน มีคุณภาพมาตรฐาน และสอดคล้อง กับความต้องการ ของตลาดการลงทุน	๒.๔.๑ ผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้รับการส่งเสริมคุณภาพมาตรฐาน และสอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดการลงทุน (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ
	๒.๕ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานศิลปวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงาม อย่างทั่วถึง	๒.๕.๑ จำนวนกิจกรรม/โครงการ อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานศิลปวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงาม (จำนวนกิจกรรม/โครงการ)	๓๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓๓ กิจกรรม/ โครงการ
	๒.๖ แหล่งท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนาปรับปรุง	๒.๖.๑ กิจกรรม/โครงการ ที่ได้รับการพัฒนา และส่งเสริม แหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่เพิ่มขึ้น (จำนวนแห่ง)	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง
๓. การพัฒนาทรัพยากร มนุษย์เพื่อส่งเสริม คุณภาพชีวิตที่ดี	๓.๑ ประชาชนได้รับการ ส่งเสริมสุขภาพและการ ป้องกันควบคุมโรคเพื่อสุข ภาวะที่ดี	๓.๑.๑ ประชาชนได้รับการส่งเสริม สุขภาพและการป้องกันควบคุมโรค ให้มีสุขภาวะที่ดีต่อปี (จำนวนราย)	๘๖๑,๘๘๘ ราย	๘๖๑,๘๘๘ ราย	๘๖๑,๘๘๘ ราย	๘๖๑,๘๘๘ ราย	๘๖๑,๘๘๘ ราย
		๓.๑.๒ จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่ประชาชนได้รับการส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันควบคุมโรค เพื่อสุขภาวะที่ดี (จำนวนกิจกรรม/โครงการ)	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ
		๓.๑.๓ จำนวนกิจกรรม/โครงการ แก้ไข ป้องกัน และต่อต้านปัญหา ยาเสพติด (จำนวนกิจกรรม/โครงการ)	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Target)					
		ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕
๓. การพัฒนาทรัพยากร มนุษย์เพื่อส่งเสริม คุณภาพชีวิตที่ดี	๓.๒ ผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และกลุ่ม เปราะบาง ได้รับการพัฒนา และส่งเสริมคุณภาพชีวิต ที่ดีอย่างทั่วถึง	๓.๒.๑ จำนวนผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และ กลุ่มเปราะบางผ่านการอบรม ด้านการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิต (จำนวนราย)	๓๔๐ ราย	๓๔๐ ราย	๓๔๐ ราย	๓๔๐ ราย	๓๔๐ ราย
		๓.๒.๒ จำนวนโครงการพัฒนาและ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และกลุ่มเปราะบาง (จำนวนโครงการ)	๖ โครงการ	๖ โครงการ	๖ โครงการ	๖ โครงการ	๖ โครงการ
	๓.๓ การจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานเป็นไป อย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และเป็นสังคม แห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต	๓.๓.๑ จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่ประชาชนได้รับการบริการด้าน การศึกษาภาคบังคับ (มัธยมศึกษา ปีที่ ๓) อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม (จำนวนกิจกรรม/โครงการ)	๑๙ กิจกรรม/ โครงการ	๑๙ กิจกรรม/ โครงการ	๑๙ กิจกรรม/ โครงการ	๑๙ กิจกรรม/ โครงการ	๑๙ กิจกรรม/ โครงการ
	๓.๔ ประชาชนได้รับส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิตและ สนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมสมัยใหม่	๓.๔.๑ จำนวนโครงการส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิตและสนับสนุน เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม สมัยใหม่ (จำนวนโครงการ)	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ
		๓.๔.๒ จำนวนประชาชนที่ได้รับการ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและ สนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมสมัยใหม่ (จำนวนราย)	๒,๘๐๕ ราย	๒,๘๐๕ ราย	๒,๘๐๕ ราย	๒,๘๐๕ ราย	๒,๘๐๕ ราย

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Target)					
		ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕
๔. การพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบ บูรณาการอย่างสมดุล และยั่งยืน	๔.๑ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการ อนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทุกพื้นที่	๔.๑.๑ โครงการพัฒนาป่าไม้ แหล่งน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู (จำนวนแห่ง)	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ
	๔.๒ การจัดการขยะ และของเสียอันตราย อย่างเป็นระบบและมี ประสิทธิภาพเพื่อป้องกัน ลดและกำจัดขยะ และของเสียอันตราย ที่ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม	๔.๒.๑ ร้อยละของปริมาณ การจัดการขยะและของเสียอันตราย ตกค้างต่อปีไม่สูงกว่าค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕
	๔.๓ การบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำเพื่อป้องกัน ปัญหาวิกฤติการณ์น้ำแล้ง น้ำท่วม	๔.๓.๑ การบริหารจัดการน้ำพื้นที่ น้ำแล้ง พื้นที่น้ำท่วมได้รับการแก้ไข เพิ่มขึ้น (จำนวนแห่ง)	๓ แห่ง	๓ แห่ง	๓ แห่ง	๓ แห่ง	๓ แห่ง
	๔.๔ การใช้พลังงานทดแทน และอุปกรณ์ประหยัด พลังงานที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	๔.๔.๑ จำนวนโครงการส่งเสริม สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน และอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (จำนวนโครงการ)	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ	๑ โครงการ

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Target)					
		ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕
๕. การบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล และความมั่นคง	๕.๑ ประชาชนได้รับ บริการสาธารณะที่ได้ มาตรฐานมีคุณภาพ ด้วยความประทับใจ	๕.๑.๑ ร้อยละของผลการประเมิน ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ การให้บริการสาธารณะที่ได้มาตรฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร (ร้อยละ)	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๐
		๕.๑.๒ จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการให้บริการ สาธารณะแก่ประชาชนได้รับการ ดำเนินการต่อปี (จำนวนโครงการ)	๙๓ โครงการ	๙๓ โครงการ	๙๓ โครงการ	๙๓ โครงการ	๙๓ โครงการ
	๕.๒ การบริหาร จัดการภาครัฐแนวใหม่	๕.๒.๑ การดำเนินกิจกรรม ลักษณะเป็นศูนย์บริการร่วม (one stop service) (จำนวนกิจกรรม/โครงการ)	๑ กิจกรรม/ โครงการ	๑ กิจกรรม/ โครงการ	๑ กิจกรรม/ โครงการ	๑ กิจกรรม/ โครงการ	๑ กิจกรรม/ โครงการ
		๕.๒.๒ กิจกรรมการส่งเสริม และพัฒนาหน่วยงานของรัฐ ไปสู่การเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (จำนวนกิจกรรม/โครงการ)	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ	๓ กิจกรรม/ โครงการ
	๕.๓ การบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล ในการบริหารงาน เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และประชาชน	๕.๓.๑ จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่เกี่ยวกับการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล ในการบริหารงานเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นและประชาชน (จำนวนโครงการ)	๑๐๓ โครงการ	๑๐๓ โครงการ	๑๐๓ โครงการ	๑๐๓ โครงการ	๑๐๓ โครงการ

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Target)					
		ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕
๕. การบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล และความมั่นคง	๕.๓ การบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล ในการบริหารงาน เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และประชาชน	๕.๓.๒ จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่ส่งเสริมการป้องกันและปราบปราม เกี่ยวกับการทุจริตประพฤติดมิชอบ (จำนวนโครงการ)	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ	๒ กิจกรรม/ โครงการ
		๕.๓.๓ ร้อยละของจำนวนผู้เข้าร่วม การประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสัดส่วน ประชาคมท้องถิ่นทั้งหมด (ร้อยละ)	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๐
	๕.๔ รักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน	๕.๔.๑ จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน (จำนวนโครงการ)	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ	๔ โครงการ

๒. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
๑	การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร	๑.๑.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร จำนวน ๓ โครงการ/ปี
		๑.๒ ส่งเสริมการเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน	๑.๒.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน จำนวน ๑ โครงการ/ปี
		๑.๓ พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้เกษตรกรและการสร้างเครือข่าย	๑.๓.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้เกษตรกรและการสร้างเครือข่าย จำนวน ๔ โครงการ/ปี
		๑.๔ พัฒนาจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๑.๔.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร จำนวน ๒ โครงการ/ปี
๒	การพัฒนาการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว	๒.๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์	๒.๑.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ จำนวน ๘๑ โครงการ/ปี
		๒.๒ พัฒนาส่งเสริมการผลิตสินค้า การบริการและผลิตภัณฑ์ชุมชน	๒.๒.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมการผลิตสินค้า การบริการและผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๓ โครงการ/ปี
		๒.๓ พัฒนาส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการส่งออกและขยายตลาดการส่งออกสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน	๒.๓.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการส่งออกและขยายตลาดการส่งออกสินค้า และผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๒ โครงการ/ปี
		๒.๔ พัฒนาส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสานวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมธุรกิจสร้างสรรค์	๒.๔.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบสานวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมธุรกิจสร้างสรรค์ จำนวน ๓๒ โครงการ/ปี
		๒.๕ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวและนันทนาการ	๒.๕.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนการท่องเที่ยวและนันทนาการ จำนวน ๑๐ โครงการ/ปี

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
๓	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี	๓.๑ พัฒนาส่งเสริมให้ประชาชนสามารถ พึ่งพาตนเองได้	๓.๑.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมให้ประชาชน สามารถพึ่งพาตนเองได้ จำนวน ๖ โครงการ/ปี
		๓.๒ พัฒนาจัดระบบการศึกษาให้ทั่วถึง อย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน	๓.๒.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาจัดระบบการศึกษา ให้ทั่วถึงอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน จำนวน ๑๙ โครงการ/ปี
		๓.๓ พัฒนาส่งเสริมการให้บริการ ด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีมาตรฐาน	๓.๓.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมการให้บริการ ด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีมาตรฐาน จำนวน ๕ โครงการ/ปี
		๓.๔ พัฒนาส่งเสริมการสังคมสงเคราะห์ และคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และกลุ่ม เปราะบาง	๓.๔.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมการสังคม สงเคราะห์และคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และกลุ่มเปราะบาง จำนวน ๖ โครงการ/ปี
		๓.๕ พัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะที่มี คุณภาพให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม	๓.๕.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้ และทักษะที่มีคุณภาพให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม จำนวน ๒ โครงการ/ปี
๔	การพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม แบบบูรณาการอย่างสมดุล และยั่งยืน	๔.๑ พัฒนาส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกและ ความตระหนักการคุ้มครองดูแล บำรุงรักษา ใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่าง สมดุลและยั่งยืน	๔.๑.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริม การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักการคุ้มครองดูแล บำรุงรักษา ใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน จำนวน ๓ โครงการ/ปี
		๔.๒ พัฒนาส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อม และมลพิษต่าง ๆ	๔.๒.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริม การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ จำนวน ๒ โครงการ/ปี
		๔.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากร น้ำ	๔.๓.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพ การจัดการทรัพยากรน้ำ จำนวน ๒ โครงการ/ปี
		๔.๔ พัฒนาส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและ การใช้พลังงานทดแทน	๔.๔.๑ จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมการอนุรักษ์ พลังงานและการใช้พลังงานทดแทน จำนวน ๑ โครงการ/ปี

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อบท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
๕	การบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล และความมั่นคง	๕.๑ พัฒนาขีดความสามารถองค์กรและบุคลากร ในการให้บริการประชาชนและการปฏิบัติงาน อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และสถานที่ในการปฏิบัติงาน	๕.๑.๑ พัฒนาขีดความสามารถองค์กรและบุคลากร ในการให้บริการประชาชนและการปฏิบัติงาน อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และสถานที่ ในการปฏิบัติงาน จำนวน ๑๐๓ โครงการ/ปี
		๕.๒ พัฒนาส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และหลัก ธรรมาภิบาลในองค์กร	๕.๒.๑ พัฒนาส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาลในองค์กร จำนวน ๓ โครงการ/ปี
		๕.๓ พัฒนาศักยภาพการจตุระเปียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๕.๓.๑ พัฒนาศักยภาพการจตุระเปียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย จำนวน ๔ โครงการ/ปี
		๕.๔ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	๕.๔.๑ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข จำนวน ๓ โครงการ/ปี

๓. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร กำหนดจุดยืนการพัฒนาท้องถิ่นในเชิงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นภาพรวมเพื่อตอบสนองต่อวิสัยทัศน์
ที่กำหนดไว้ให้เกิดผลสำเร็จในการสร้างความผาสุกให้กับประชาชนในท้องถิ่น ดังนี้

- ๓.๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓.๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- ๓.๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๓.๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ๓.๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

๔. สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	การพัฒนาการเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	๑.๑ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และดำรงชีวิตตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง	๑.๑.๑ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง ในชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สามารถ พึ่งตนเองที่เข้มแข็ง ลดความเสี่ยง ไม่เดือดร้อน สร้างความพออยู่พอกิน ลดการพึ่งพาภายนอก ผ่านความสมดุลของความพอประมาณ มีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดี และช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๑.๒ ประชาชนมีอาชีพเสริม และเพิ่มรายได้ในครัวเรือน โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง	๑.๒.๑ ประชาชนมีอาชีพเสริมเป็นเครื่องมือ สร้างความมั่นคงยั่งยืน ไม่ต้องพึ่งพาหนี้สิน ไม่ฟุ่มเฟือย รู้จักประหยัด อดออม มีเหตุผล ในการใช้จ่าย และมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยใช้หลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเข็มทิศ ในการดำเนินชีวิตและสร้างรายได้ให้ครอบครัว และชุมชน	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๑.๓ การผลิตสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร มีความปลอดภัย	๑.๓.๑ ผลผลิตเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร มีความปลอดภัยได้มาตรฐานสร้างความมั่นใจ ให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกและรักษาคุณภาพ จนถึงมือผู้บริโภค นำไปสู่ราคาที่ดีขึ้น รายได้ เพิ่มขึ้น และเกิดความต่อเนื่องยั่งยืน	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๑	การพัฒนาการเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	๑.๔ ผลลัพธ์การแปรรูป ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม	๑.๔.๑ เกิดการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร สร้างความมั่นคง ทางรายได้ ลดความสูญเสียหลังเก็บเกี่ยว สร้างงาน สร้างอาชีพ ตอบโจทย์ผู้บริโภคที่หลากหลาย ยกระดับ คุณภาพชีวิตของประชาชน และส่งเสริมความยั่งยืน ผ่านการใช้ AI IoT ระบบอัตโนมัติ การจัดการฟาร์ม อัจฉริยะ เทคโนโลยี ชีวภาพ เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ ปลอดภัย มีคุณภาพสูง ยืดอายุการเก็บรักษา และเข้าถึงตลาดได้ดีขึ้น	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๑.๕ การเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรได้มาตรฐานโดย นวัตกรรมสู่ความมั่นคง และยั่งยืน	๑.๕.๑ การเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร ได้รับการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วย เทคโนโลยี เช่น IoT AI โดรน เป็นต้น สร้างความมั่นคง ทางอาหาร เพิ่มรายได้ของเกษตรกร ลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร การจัดการทรัพยากร อย่างยั่งยืน และการตอบสนองต่อความต้องการ อาหารโลกที่เพิ่มขึ้น ผ่านการทำเกษตรอัจฉริยะ (Smart Farm) และอุตสาหกรรมเกษตรที่ทันสมัย (Agri-Tech) เพื่อสร้างความมั่นคงและยั่งยืนในระยะ ยาวต่อไป	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๑.๖ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง	๑.๖.๑ ประชาชนการมีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ที่เพียงพอและสม่ำเสมอตลอดปี ลดความเสี่ยงภัยแล้ง เพิ่มผลผลิตเกษตรและพัฒนาสู่เกษตรกรรมยั่งยืน รวมถึงการสร้างระบบนิเวศการเกษตรที่เข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๒	การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว	๒.๑ ประชาชนได้รับบริการ สาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อย่างทั่วถึง	๒.๑.๑ ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้าง พื้นฐานอย่างทั่วถึง เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบสื่อสาร ฯลฯ และระบบขนส่ง เช่น รถไฟ ท่าเรือ ฯลฯ ที่มีคุณภาพดี เพียงพอ และครอบคลุม ทุกพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการดำเนินชีวิตประจำวัน การศึกษา การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การเติบโต ทางเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๒.๒ ประชาชนและหรือกลุ่มอาชีพ ได้รับการเพิ่มขีดความสามารถด้าน การผลิต การค้า และการลงทุน	๒.๒.๑ ประชาชนและกลุ่มอาชีพได้รับการเพิ่มขีด ความสามารถด้านการผลิต การค้า และการลงทุน โดยการยกระดับศักยภาพของประชาชน และกลุ่ม อาชีพให้สามารถแข่งขันได้ดีขึ้น สร้างรายได้เติบโต มั่นคง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ผ่านการพัฒนาทักษะ ความรู้ เทคโนโลยี และการสนับสนุนเชิงนโยบาย เพื่อให้เข้าถึงตลาด แหล่งทุน และนวัตกรรมได้ง่ายขึ้น นำไปสู่เศรษฐกิจที่เข้มแข็งและยั่งยืน	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๒.๓ การค้า การลงทุน และการ พาณิชย์กรรมได้รับการส่งเสริม อย่างเป็นระบบ	๒.๓.๑ ประชาชนและกลุ่มอาชีพได้รับการสร้าง สภาพแวดล้อมทางการค้า การลงทุน และการพาณิชย์ กรรมที่เอื้ออำนวย มีกฎระเบียบที่ชัดเจน สนับสนุน การแข่งขันที่เป็นธรรม และมีการวางแผนระยะยาว เพื่อสร้างรายได้ รวมถึงเพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน และการพาณิชย์กรรม และสร้างความเข้มแข็ง ทางเศรษฐกิจโดยรวมเกิดความยั่งยืนและเป็นระบบ	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๒	การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว	๒.๔ ผลิตรั้วชุมชนมีคุณภาพ มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดการลงทุน	๒.๔.๑ ผลิตรั้วชุมชนได้รับการยกระดับคุณภาพ มาตรฐาน มีอัตลักษณ์โดดเด่น เพิ่มมูลค่า และเข้าถึง ตลาดได้ง่ายขึ้น สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้บริโภค และ สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อดึงดูด นักลงทุน นักท่องเที่ยว และการสนับสนุนจากภาครัฐ และเอกชนให้เติบโตยั่งยืน	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๒.๕ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี อันดีงามอย่างทั่วถึง	๒.๕.๑ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นอันดีงาม ของจังหวัดสกลนคร ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน ให้คงอยู่ สร้างความภาคภูมิใจ ความสามัคคี สร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม ผ่านการปลูก จิตสำนึกให้ทุกคนมีส่วนร่วม ทั้งการสงวนรักษาของเดิม สืบสาน พัฒนาต่อยอด และการใช้เทคโนโลยีสนับสนุน เพื่อส่งต่อให้คนรุ่นหลังอย่างทั่วถึงและยั่งยืน	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๒.๖ แหล่งท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนาปรับปรุง	๒.๖.๑ แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสกลนคร ได้รับ การพัฒนาปรับปรุงโดยเน้นยกระดับคุณภาพโดยรวม ทั้งด้านภูมิทัศน์ สิ่งอำนวยความสะดวกสบาย ความ ปลอดภัย เข้าถึงง่าย การบริการ และบุคลากร เพื่อเพิ่ม ศักยภาพการแข่งขัน ดึงดูดนักท่องเที่ยวมากขึ้น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT) และการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผ่านการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การตลาดดิจิทัล และการส่งเสริมสินค้าท้องถิ่น ควบคู่ ไปกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๓	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี	๓.๑ ประชาชนได้รับการส่งเสริม สุขภาพและการป้องกันควบคุมโรค เพื่อสุขภาวะที่ดี	๓.๑.๑ ประชาชนมีสุขภาพกายและใจแข็งแรง มีความรอบรู้ด้านสุขภาพ จัดการตนเองได้ดี ลดโรคภัย ไข้เจ็บ มีสภาพแวดล้อมชุมชนที่เอื้อต่อสุขภาพ และมีระบบสาธารณสุขที่ดูแลประชาชนได้อย่าง ทั่วถึง โดยอาศัยการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งการปรับพฤติกรรมส่วนบุคคลการสร้างเสริม ในชุมชน การพัฒนานวัตกรรม และการมีนโยบาย ที่ส่งเสริมสุขภาพที่ดี	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๓.๒ ผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วย เอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และกลุ่มเปราะบาง ได้รับการ พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี อย่างทั่วถึง	๓.๒.๑ ผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน และกลุ่มเปราะบาง ของจังหวัดสกลนคร ได้รับการดูแลช่วยเหลือด้าน สวัสดิการ การบริการด้านสุขภาพ การคุ้มครองสิทธิ และโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น เบี้ยยังชีพ เงินอุดหนุน การส่งเสริมอาชีพ ฯลฯ เพื่อให้มีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น และพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๓.๓ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นไปอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	๓.๓.๑ ประชาชนจังหวัดสกลนครได้รับการจัด การศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ อย่างเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นให้การศึกษาภาคบังคับที่ไม่มีค่าใช้จ่าย พัฒนาทักษะอาชีพที่เหมาะสม จัดความเหลื่อมล้ำ และเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การเป็นสังคมเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาศักยภาพ มนุษย์อย่างเต็มที่	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๓	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี	๓.๔ ประชาชนได้รับการส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิตและสนับสนุน เทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรม สมัยใหม่	๓.๔.๑ ประชาชนสามารถปรับตัวเข้ากับการ เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคมยุคปัจจุบัน ได้อย่างรวดเร็ว โดยผ่านการใช้เครื่องมือ เทคโนโลยี ดิจิทัล และนวัตกรรมสมัยใหม่ เพื่อเสริมสร้างความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่สามารถเลือกเรียนรู้ ในสิ่งที่ตนเองสนใจ ชอบ ถนัดและต้องการได้ ตลอดเวลาเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
๔	การพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม แบบบูรณาการอย่างสมดุล และยั่งยืน	๔.๑ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ และฟื้นฟูอย่างยั่งยืน ครอบคลุม ทุกพื้นที่	๔.๑.๑ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม ฟื้นฟูระบบนิเวศ รักษาความหลากหลาย ทางชีวภาพ ถดมลพิษ และส่งเสริมการใช้พลังงาน สะอาด โดยมีเป้าหมายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีในระยะ ยาวของทุกสรรพสิ่งบนโลก เพื่อสร้างความสมดุล ระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมกับสิ่งแวดล้อม ให้ยั่งยืน	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๔.๒ การจัดการขยะและของเสีย อันตรายอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกัน ลดและกำจัดขยะที่ส่งผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อม	๔.๒.๑ การจัดการขยะและของเสียอันตราย ของจังหวัดสกลนครเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การป้องกัน ลด และกำจัดอย่างเป็นระบบ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเน้นหลัก ๓Rs การคัดแยกขยะอันตรายอย่างถูกวิธี (ถังสีแดง/ ส้ม) การใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการนำเทคโนโลยีมาช่วย เช่น การทำปุ๋ยหมัก สร้างเชื้อเพลิง RDF เพื่อให้เกิด Zero Waste และสร้างชุมชนที่สะอาด ยั่งยืน	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๔	การพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม แบบบูรณาการอย่างสมดุล และยั่งยืน	๔.๓ การบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำเพื่อป้องกันปัญหา วิกฤติการณ์น้ำแล้ง น้ำท่วม	๔.๓.๑ แหล่งน้ำของจังหวัดสกลนครได้รับการ บริหารจัดการเพื่อการป้องกันน้ำแล้งน้ำท่วม โดยช่วยให้มีน้ำใช้อย่างยั่งยืน (อุปโภคบริโภค การอุตสาหกรรม) ลดความเสี่ยงภัยพิบัติ (ชะลอน้ำ ป้องกันท่วม/แล้ง) รักษาความสมดุลระบบนิเวศ (ฟื้นฟูแม่น้ำลำคลอง) ส่งเสริมเศรษฐกิจ สังคม (น้ำมี คุณภาพ/พอเพียง) และเพิ่มความมั่นคงทางน้ำ รวมถึง ใช้เทคโนโลยี (เช่น IoT, GIS) เข้ามาช่วยจัดการน้ำ อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๔.๔ การใช้พลังงานทดแทน และอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๔.๔.๑ เกิดการลดปัญหาสิ่งแวดล้อม (โลกร้อน มลพิษ) และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน ลดการพึ่งพา เชื้อเพลิงจากการใช้พลังงานทดแทน เช่น แสงอาทิตย์ พลังงานลม และอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน (เบอร์ ๕) เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อากาศสะอาด ประหยัดค่าใช้จ่ายระยะยาว และส่งเสริมสุขภาพที่ดี ขึ้นจากการใช้พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และร่างกายโดยไม่มีวันหมดไป	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๕	การบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล และความมั่นคง	๕.๑ ประชาชนได้รับบริการ สาธารณะที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพด้วยความประทับใจ	๕.๑.๑ ประชาชนจังหวัดสกลนครได้รับบริการ สาธารณะที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ สะดวก รวดเร็ว เข้าถึงง่าย โปร่งใส เป็นธรรม ตอบสนองความจำเป็น ของประชาชนอย่างทั่วถึง และเกิดความพึงพอใจ โดยมีการปรับปรุงต่อเนื่องเพื่อยกระดับการให้บริการ เพื่อคุณภาพชีวิตและความอยู่ดี มีสุขยิ่งขึ้น	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๕.๒ การบริหารจัดการภาครัฐ แนวใหม่	๕.๒.๑ การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความคุ้มค่า โดยเน้นการตอบสนอง ความต้องการประชาชน ลดขั้นตอน สร้างความ โปร่งใส การใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการให้บริการ ให้รวดเร็ว ทันสมัย เป็นมืออาชีพ และมุ่งเน้น ผลสัมฤทธิ์ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน โดยรวม	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๕	การบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล และความมั่นคง	๕.๓ การบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล ในการบริหารงานเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นและประชาชน	๕.๓.๑ การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนครเกิดประโยชน์สุข ต่อประชาชนของจังหวัดสกลนคร โดยเน้น ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความคุ้มค่า โปร่งใส มีส่วนร่วม รับผิดชอบต่อความต้องการ ผ่านการบริหารจัดการที่รวดเร็ว ลดขั้นตอน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม นิติธรรม การสร้าง ความเชื่อมั่น ลดปัญหาการทุจริต ส่งเสริม การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและตรวจสอบ การทำงาน ตลอดจนการพัฒนาบุคลากร และการใช้เทคโนโลยีเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา ท้องถิ่นให้เข้มแข็งก้าวหน้าและยั่งยืนอย่างแท้จริง	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร
		๕.๔ รักษาความมั่นคง ความสงบ เรียบร้อย และความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน	๕.๔.๑ จังหวัดสกลนครเป็นสังคมที่สงบสุข ประชาชนอยู่ดีมีสุข มีชีวิตที่ปลอดภัย ปราศจากภัย คุกคาม ทั้งจากอาชญากรรม ภัยธรรมชาติ และ ปัญหาความมั่นคงรูปแบบต่าง ๆ มีเกียรติและ ศักดิ์ศรี สามารถดำรงชีวิตอย่างสันติสุข สอดคล้อง ตามนโยบายของจังหวัดสกลนคร “สกลนครเมืองแห่ง ความสุข”	อปท. ในเขตพื้นที่ จังหวัดสกลนคร

ฝ่ายวิเคราะห์นโยบายและแผน
กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
โทร. ๐ ๔๒๗๐ ๗๐๑๐